

Ο Καταστατικος Χαρτης της Αγιοτατης Εκκλησιας της Κυπρου

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2010

Σημ. Τήν ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη - δημοτικῆς καί καθαρευούστης - εἶχε ὁ Διευθυντής τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Γραφείου κ. Φρίξος Κλεάνθους.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β'
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΡΟΣ ΕΓΚΡΙΣΗ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ όλοκλήρωση ἐνός μεγαλεπήβολου ἔργου είναι φυσικό νά προκαλεῖ ἰκανοποίηση σ' ἐκείνον, πού εἶχε τήν πρωτοβουλία γι' αὐτό. Πολύ περισσότερο, ἀν τό ἔργο αὐτό ἦταν ἐπιθυμία μιᾶς ὀλόκληρης ζωῆς καί πιεστική ἀναγκαιότητα τῶν καιρῶν, είναι δικαιολογημένο νά προκαλεῖ αἰσθήματα μέγιστης εὐφροσύνης καί μία μυστική ἀγαλλίαση. Καί ὅταν, μέ τό ἔργο αὐτό, δέν ρυθμίζεται ἀπλῶς ἡ καθημερινότητα, ἀλλά θεραπεύονται πληγές αἰώνων καί ἀποκαθίσταται τάξις ἀρχαιοπαράδοτη, ἡ ἰκανοποίηση παύει νά είναι προσωπική. Γίνεται καθολική, διαχέεται σ' ὅλη τήν κοινωνία.

”Ετσι νιώθω κι ἐγώ κατά τήν, ὅντως, ἱστορική γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου σημερινή ἡμέρα. Ἐγκρίνεται, σήμερα, καί τίθεται σέ ἐφαρμογή ὁ νέος Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας μας καί κατοχυρώνεται καταστατικά ἡ ἐπαναφορά τῆς Ἐκκλησίας μας στήν προτέρα της αἰγλη, μέ τήν ἀπόκτηση πλήρους Ιερᾶς Συνόδου. Μιά ἐκκρεμότητα ὀκτώ αἰώνων τελείωνει σήμερα. Κι εἴμαι σίγουρος ὅτι πολλοί τῶν προκατόχων μας «ἐπεθύμησαν ἰδεῖν τήν ἡμέραν ταύτην καί οὐκ εἶδον».

”Ο, τι ἡ κακεντρέχεια καί ἡ ἐχθρότης τῶν Λατίνων ἐπέβαλαν τότε καί ὅσα οἱ συστροφές καί οἱ ἴδιοτροπίες τῆς Ἰστορίας καί οἱ περιπέτειες τοῦ τόπου καί τοῦ λαοῦ συντήρησαν ἔκτοτε, «πέρας εὶλήφασι» σήμερα. «Δόξα τῷ Θεῷ τῷ οὗτως εὐδοκήσαντι».

Δέν ἀμφιβάλλω ὅτι συναγάλλονται σήμερον οἱ χοροί τῶν προκατόχων μας, οἱ ὄποιοι τήν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενοι, ἄλλοι «στεναγμοῖς ἀλαλήτοις» καί ἄλλοι «ἐν διωγμῷ καί μαρτυρίῳ» συντήρησαν τήν Ὁρθόδοξην πίστη στόν ἑλληνικό πληθυσμό τῆς νήσου καί διατήρησαν ἐν ζωῇ,

έστω καί «κατάστικτον τοῖς μώλωψι», τήν Αύτοκέφαλη Ἐκκλησία μας.

’Αποτίουμε σήμερα φόρο τιμῆς σ’ αὐτούς καί ὑποκλινόμαστε στούς ἀγῶνες καί στίς θυσίες τους. Τιμοῦμε καί τίς θυσίες ὀλόκληρου τοῦ λαοῦ μας σ’ ὅλους αὐτούς τούς ἀσέληνους αἰῶνες τῆς δουλείας. Στούς ἀγῶνες καί στίς θυσίες τους ὀφείλουμε τόσο τὸ ἐθνικῶς, ὅσο καί τὸ χριστιανικῶς, ζῆν.

Πέραν ἀπό τήν πιό πάνω θεμελιώδη ρύθμιση, ὁ νέος Καταστατικός Χάρτης θά ρυθμίζει τήν, κατά τὸ δυνατόν, ἀπρόσκοπτη πορεία τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας στὸν κόσμο τοῦτο. Θά ρυθμίζει τίς σχέσεις συναλληλίας πρός τὸ κράτος, τίς σχέσεις διακονίας πρός τὸ ποίμνιό της καί τίς ἀδελφικές, ἰσότιμες, σχέσεις, πρός τίς ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀσφαλῶς, κυβερνᾶται ἀπό τήν Ἀγία Γραφή, τά ἐπ’ αὐτῆς ἐρειδόμενα δόγματα, καθώς καί τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῶν Τοπικῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἐκάστη τοπική Ἐκκλησία, ὅμως, ζῶσα καί πολιτευομένη εἰς τὸν κόσμο τοῦτον καί ἔχαρτωμένη ἀπό τοπικές καί χρονικές ἴδιαιτερότητες, πού εἶναι μεταβλητές, ἔχει ἀνάγκη καί Καταστατικοῦ Χάρτη, ὁ ὄποιος νά ρυθμίζει τά τῆς λειτουργίας της.

Μετά τή μεγάλη κρίση τοῦ 1900 - 1910, λόγῳ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, καταρτίστηκε καί ἐφαρμόστηκε ὁ Καταστατικός Χάρτης τοῦ 1914, ὁ ὄποιος παρέμεινε σέ ἵσχυ μέχρι τὸ 1979. Τό 1929 ἔγινε προσπάθεια τροποποίησης τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τοῦ 1914, ἡ ἀκολουθήσασα, ὅμως, ἐξορία τῶν Μητροπολιτῶν Κιτίου καί Κυρηνείας δέν ἐπέτρεψε τήν ὑλοποίησή της. Ὁ Καταστατικός Χάρτης τοῦ 1914 ἀντικατεστάθη δι’ ἄλλου, τό 1980, ὁ ὄποιος ἐθεράπευε κάποιες ἀδυναμίες τοῦ προηγούμενου, πού εἶχαν παρατηρηθεῖ στήν πράξη, ἀλλά καί ἐλάμβανε ὑπόψη τά νέα δεδομένα, ὅπως ᾔταν ἡ ἀπαλλαγή τῆς νήσου ἀπό τὸν ἀποικιακό ζυγό καί ἡ ἐξέλιξη τῆς κοινωνίας.

Οἱ ἀδυναμίες τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τοῦ 1980, ὅπως παρουσιάστηκαν κατά τήν εἰκοσιπεντάχρονη, περίπου, χρήση του, μέ κορύφωση τά τελευταία γεγονότα τῆς ἀσθένειας τοῦ τέως Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἐκλογῶν, κυρίως ὅμως ἡ διαχρονική πεποίθησή μου γιά τήν ἀναγκαιότητα τῆς δημιουργίας πλήρους Συνόδου Αύτοκεφάλου Ἐκκλησίας γιά τήν Ἐκκλησία μας καί ἡ ἀκράδαντη πεποίθησή μου ὅτι ὁ ἱερός κλῆρος, ἀνεξάρτητα ἀπό τὸ σέ ποιά ἐκκλησιαστική ἐπαρχία ὑπηρετεῖ, θά ἔπρεπε νά ἀμείβεται ἀξιοπρεπῶς ἀπό ἔναν Ἐνιαῖο Φορέα Μισθοδοσίας, καθώς καί ἡ ἐπιθυμία μου γιά ἄμεση ἀντιμετώπιση καί θεραπεία μερικῶν συνεπειῶν τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς, μέ ὥθησαν στήν ἀνάληψη τῆς προσπάθειας σύνταξης νέου Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας μας,

ἀμέσως μετά τή, Θεοῦ συγκαταβάσει, ἀνάρρησή μου στόν Ἀρχιεπισκοπικό Θρόνο.

Εὐχαριστῶ θερμῶς ὅλους τούς ἀγίους ἀδελφούς, μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γιά τό θετικό καί ἐποικοδομητικό πνεῦμα, πού ἐπέδειξαν κατά τή διάρκεια τῆς μελέτης τῶν διαφόρων ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ. Ἰδιαίτερα εὐχαριστῶ τούς Πανιερωτάτους Μητροπολίτες Μόρφου καί Κωνσταντίας, καθώς καί τά ὑπόλοιπα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς σύνταξης, τούς κ.κ. Ἀλέκο Μαρκίδη, Κωνσταντίνο Πιτσάκη, Γεώργιο Πουλῆ, Θεόδωρο Γιάγκου, Ἰωάννη Χαριλάου καί Πρωτοπρεσβύτερο Χρυσόστομο Νάση, καί τούς κ. κ. Κωνσταντίνο Κατσαρό καί Ἀχιλλέα Αἰμιλιανίδη, γιά τό μόχθο πού κατέβαλαν.

Εἶναι ἀλήθεια ἀναντίρρητη, ὅτι δέν ὑπάρχει ἀνθρώπινο δημιούργημα, πού νά εἶναι τέλειο. Καί δέν τρέφω ψευδαισθήσεις ὅτι ὁ νέος Καταστατικός Χάρτης, πού πανηγυρικά ψηφίζουμε σήμερα, εἶναι τέλειος. Ἐκεῖνο πού μπορῶ νά διαβεβαιώσω εἶναι ὅτι καταβάλαμε κάθε προσπάθεια ὅπως αὐτός διαρκέσει μέσα στό χρόνο.

Ξέρουμε ὅτι θά διαπιστωθοῦν ἀτέλειες καί ὅτι ἡ πορεία τῆς Ἐκκλησίας μέσα στόν κόσμο τοῦτο θά καταστήσει ἀναγκαῖες κάποιες τροποποίήσεις. Γι' αὐτό καί θεσπίσαμε τή, μέ δρισμένη, αὐξημένη πλειοψηφία, δυνατότητα ἀλλαγῆς καί τροποποίησης ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ. Ἐμεῖς προσπαθήσαμε κατά τά ἀνθρώπινα. «Τό ἔργον», ὅμως, «έκαστου ὅποιον ἔστι τό πῦρ δοκιμάσει», κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο. Ὁ χρόνος καί οἱ ποικίλες περιστάσεις θά δείξουν τήν ἀντοχή καί ἐπιβίωση τοῦ νέου Καταστατικοῦ μας Χάρτη.

Οἱ κυριότερες καινοτομίες τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτη, ἔναντι τῶν παλαιοτέρων, εἶναι:

1. Ἡ δημιουργία 13 Ἐπισκοπῶν. Ἐκτός τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῶν Μητροπόλεων Πάφου, Κίτου, Κυρηνείας, Λεμεσοῦ καί Μόρφου, τίς ὁποῖες διελάμβανε ὁ Καταστατικός Χάρτης τοῦ 1980, καί τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης, γιά τήν ὁποία ἀποφάσισε, ὕστερα ἀπό δική μου εἰσήγηση, ἡ Ἱερά Σύνοδος, τό 1996, δημιουργοῦνται οἱ Μητροπόλεις Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, Κύκκου καί Τηλυρίας, Ταμασοῦ καί Ὁρεινῆς καί Τριμυθοῦντος, καθώς καί οἱ Ἐπισκοπές Καρπασίας καί Ἀμαθοῦντος.

Μέ τήν εἰσαγόμενη ρύθμιση, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἀποκτᾶ πλήρη Σύνοδο Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας καί ἀπαλλάσσεται ἀπό τήν ἀνάγκη προσφυγῆς σέ πλησιόχωρες Ἐκκλησίες γιά λύση ἐσωτερικῶν προβλημάτων της. Ἡ ὑπαρξη 13 Ἐπισκοπῶν, τῶν ὁποίων ἡ πλήρωση προνοεῖται νά

γίνεται έντος τακτοῦ συντόμου χρονικοῦ διαστήματος ἀπό τῆς κενώσεως των, καθώς καί ἡ πρόνοια γιά ὑπαρξη δύο Ἐπισκόπων, βοηθῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐγγυᾶται τήν ὑπαρξη, πλέον, πλήρους Ἱερᾶς Συνόδου (τούλαχιστον 15μελοῦς) γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου.

2. Δημιουργία τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐπαρχιούχων Ἐπισκόπων. Ἐκτός τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῶν Μητροπόλεων, μέ τό νέο Καταστατικό θεσμοθετεῖται ἡ ὑπαρξη τριῶν Ἐπισκοπῶν, οἱ ὅποιες θά ποιμαίνονται ἀπό Ἐπισκόπους, στούς ὅποιους ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Μητροπολῖτες θά ἐκχωροῦν διοικητικά - ποιμαντικά καθήκοντα. "Ἐτσι, ἐκτός τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης, στά ὅρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου, τῆς ὅποιας ἡ Ἱερά Σύνοδος εἶχε ἐγκρίνει τήν σύσταση τό 1996, ἰδρύεται ἡ Ἐπισκοπή Καρπασίας, στά ὅρια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, καί ἡ Ἐπισκοπή Ἀμαδοῦντος, στά ὅρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ. Ἡ ὑπαρξη Ἐπισκόπων μέ διοικητικές - ποιμαντικές εὐθύνες, ὑπό τήν πνευματική καί διοικητική ἐποπτεία τῶν Μητροπολιτῶν, ἥταν ἀρχαῖος θεσμός τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὅποιος ἀναβιώνει τώρα στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου.

3. Ἀλλαγή στόν τρόπο ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Μητροπολιτῶν. Τό θέμα τοῦτο ἀπασχόλησε ἰδιαίτερα τήν Ἱερά Σύνοδο, δεδομένης τῆς ἰδιαιτερότητας τοῦ τρόπου ἐκλογῆς, πού ἀκολουθεῖτο μέχρι σήμερα στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου .

Πρός ἐνημέρωση τῶν πιστῶν, οἱ ὅποιοι πιθανόν νά ἀποδίδουν διάφορες σκοπιμότητες στόν εἰσαγόμενο νέο τρόπο ἐκλογῆς, παραθέτομε, ἐν συντομίᾳ, τά ἐπικρατοῦντα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ώς πρός τό θέμα αὐτό:

Στήν πρό τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων περίοδο, τό δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἐπισκόπου εἶχαν, αὐστηρῶς ὁμιλοῦντες, οἱ Ἐπίσκοποι. Ὁ λαός ἐμαρτυροῦσε μόνο γιά τά προσόντα τοῦ ἀξίου γιά τό ἀξίωμα, ἢ ἀποδεχόταν τόν ὑπό τῶν Ἐπισκόπων ἐκλεγόμενον. Οἱ «Διαταγές τῶν Ἀποστόλων» ἀναφέρουν: «Ονομασθέντος (τοῦ Ἐπισκόπου) καί ἀρέσαντος, συνελθών ὁ λαός ὅμα τῷ πρεσβυτερίῳ καί τοῖς παροῦσιν ἐπισκόποις, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, συνευδοκείτω. Ὁ δέ πρόκριτος τῶν λοιπῶν ἐρωτάτω πρεσβυτέριον καί τόν λαόν, εἰ αὐτός ἐστιν, ὃν αἴτοῦνται εἰς ἄρχοντα, καί ἐπινευσάντων, προσεπερωτάτω εἰ μαρτυρεῖται ὑπό πάντων ἄξιος εἶναι τῆς μεγάλης ταύτης καί λαμπρᾶς ἡγεμονίας» (Βιβλ. Η', Κεφ. Δ').

Καί ὁ Κυπριανός Καρχηδόνος παραγγέλλει: «Πρός νόμιμον χειροτονίαν ἐπισκόπου λαοῦ τίνος ὠρισμένου, συνελθεῖν ἐπί τό αὐτό τούς πλησιοχώρους ἐπισκόπους τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ὅπως ἐκλέξωσι τόν Ἐπίσκοπον, παρόντος τοῦ λαοῦ, τοῦ γιγνώσκοντος τελείως τόν βίον ἐκάστου καί

μαρτυροῦντος περί πασῶν τῶν πράξεων αὐτοῦ» ('Επιστ. 68).

Κατά τάς «Διαταγάς τῶν Ἀποστόλων», ἡ μαρτυρία τοῦ λαοῦ ἔπρεπε νά εῖναι «κατ' ἀλήθειαν, ἀλλ' οὐ κατά πρόληψιν». Ἐπειδή, ὅμως, πολλές φορές ὁ λαός ξεπερνοῦσε τά δρια, ἀκολουθησαν οἱ Κανόνες Δ' τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ΙΒ' καὶ ΙΓ' τῆς Λαοδικείας, πού καθιέρωσαν ὅτι ἡ ἐκλογή καί ἀποκατάσταση τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι δικαίωμα τῶν συνεπισκόπων, χωρίς τή συμμετοχή τοῦ λαοῦ. Ἀπό τότε ἐπικράτησε, ὡς κανόνας, στήν Ὁρθόδοξη Ἔκκλησία, οἱ Ἐπίσκοποι νά ἐκλέγονται ὑπό τῶν Ἐπισκόπων. Τοῦτο ἐπιβεβαίωσε καί ὁ Γ' Κανόνας τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἐκτός τοῦ πιό πάνω τρόπου ἐκλογῆς καί ἀποκατάστασης Ἐπισκόπου, πού ἀποτελεῖ τό γενικό κανόνα, ὑπῆρχαν καί ἄλλοι δύο τρόποι, ὡς ἔξαίρεση τοῦ γενικοῦ κανόνα, πού ἔγιναν κατά καιρούς δεκτοί ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἔκκλησία:

- α) Ὁ ὑπό τοῦ Ἰουστινιανοῦ, διά τῆς 123ης Νεαρᾶς, θεσπισθείς, κατά τόν ὅποιο ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων ἔπρεπε νά ἐκλέξει ἔναν ἀπό τρεῖς ὑποψηφίους, τούς ὅποίους «οἱ κληρικοί καί οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως» ἐψήφιζαν, «προκειμένων τῶν ἀγίων εὐαγγελίων».
- β) Ὁ ὑπό τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ εἰσαχθείς, κατά τόν ὅποιο τό δικαίωμα τῆς πρότασης, ἢ τοῦ διορισμοῦ, τοῦ Ἐπισκόπου ἀνήκει στόν Βασιλέα, ἐνῷ ἡ Σύνοδος ἐγκρίνει, ἢ ἐπικυρώνει.

Οἱ τρεῖς πιό πάνω τρόποι ἐπικράτησαν ἀνά τούς αἰῶνες στήν ἐκλογή Ἐπισκόπων. Καί στούς τρεῖς εἶναι κυρίαρχος ὁ ρόλος τῆς Συνόδου, ἀπό τήν ὅποια πηγάζει καί ἡ ἔξουσία τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἀπό τόν 19ο αἰῶνα, ὅμως, μέ τήν ἀνακήρυξη τῶν νέων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἄρχισαν νά παρατηροῦνται παρεκκλίσεις ἀπό τόν πιό πάνω τρόπο ἐκλογῆς. Στήν Ἔκκλησία τῆς Ρουμανίας π.χ., ἡ ἐκλογή τῶν Ἐπισκόπων γινόταν, μέχρι πρόσφατα, ἀπό Συνέλευση, στήν ὅποια, ἐκτός τῶν Ἐπισκόπων, λάμβαναν μέρος Βουλευτές, Γερουσιαστές καί τοπικοί ἄρχοντες. Ἄλλοι ἡ συμμετοχή λαϊκῶν περιορίζεται στήν ἐκλογή Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας.

Στήν Κύπρο, τόσο ὁ Καταστατικός Χάρτης τοῦ 1914, ὃσο καί ὁ τοῦ 1980, διελάμβαναν τή συμμετοχή τοῦ λαοῦ στήν ἐκλογή Εἰδικῶν Ἀντιπροσώπων στήν ἄρχη, καί Γενικῶν ἀργότερα, οἱ ὅποιοι, μαζί μέ ἀριθμό ὀφικιάλων καί τά μέλη τῆς Ιερᾶς Συνόδου, ἔξελεγαν τόν Ἐπίσκοπο (Ἄρχιεπίσκοπο ἢ Μητροπολίτες). Ὁ ρόλος τῆς Ιερᾶς Συνόδου στήν περίπτωση αὐτήν εἶναι ὑποβαθμισμένος καί ἡ ἐκτροπή ἀπό τά παραδεδομένα

έκδηλη. Μπορούσε νά έκλεγει Μητροπολίτης, ή 'Αρχιεπίσκοπος, κάποιος, ό όποιος νά μήν εἶχε λάβει ἔστω καί μίαν ἐπισκοπική ψῆφο. Ἡ ἐκ τῶν ὑπέρτερων ἄρνηση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νά ἐπικυρώσει μίαν ἐκλογή δέν εἶναι εὔκολη ὑπόθεση.

Ἐπιθυμοῦσα νά ύπερβει τήν πιό πάνω δυσκολία, πού προέρχεται ἀπό ἀδέτηση Ἱερῶν Κανόνων, ἀλλά καί ἔχουσα ὑπόψη τίς ἕριδες, πού ἀναπτύσσονται ἀνάμεσα στό λαό, καί τίς προσπάθειες, πού καταβάλλονται γιά ἐπηρεασμό τῶν ἐκλεγομένων Ἀντιπροσώπων, ή Ἱερά Σύνοδος στό νέο Καταστατικό Χάρτη εἰσάγει νέο τρόπο ἐκλογῆς τῶν Ἐπισκόπων: ‘Ο λαός νά ψηφίζει όποιοδήποτε κληρικό ἔχει τά ἀπαιτούμενα προσόντα καί ἡ Ἱερά Σύνοδος νά ἐπιλέγει ἀνάμεσα στούς τρεῖς υποψηφίους, πού θά πάρουν τίς περισσότερες ψήφους.’ Ἔτσι, καί ὁ λαός δέν θά παραγκωνίζεται, ἀλλά καί ἡ ἐκλογή θά γίνεται σύμφωνα μέ τούς Ἱερούς Κανόνες.

4. Παραχώρηση ένοριών, γιά προσωρινή διαποίμανση, στήν Ιερά Μητρόπολη Κυρηνείας. Παρόλο που τό 1980, ότε έψηφισθη ό τότε Καταστατικός Χάρτης, όλόκληρη ή Μητροπολιτική Έπαρχια Κυρηνείας βρισκόταν ύπό τήν κατοχή τών Τούρκων, έν τούτοις δέν έπρονοήθη ή παραχώρηση έστω καί μιᾶς κοινότητας, ἐπί προσωρινῆς βάσεως, οὕτως ὥστε ό Μητροπολίτης Κυρηνείας νά ἔχει ναό, στόν όποιο νά ιερουργεῖ ώς ποιμενάρχης. Στό νέο Καταστατικό Χάρτη κατοχυρώνεται, «ἄχρι καιροῦ» ή παραχώρηση τεσσάρων ένοριών σέ προάστια τῆς Λευκωσίας, προκειμένου ό Μητροπολίτης Κυρηνείας νά ἔχει Θυσιαστήριο.

5. Απονομή της Έκκλησιαστικής Δικαιοισύνης. Μέ τό νέο Καταστατικό Χάρτη, ρυθμίζεται λεπτομερώς ή έκδικαση έκκλησιαστικῶν ἀδικημάτων, εἰς τά όποια δυνατόν νά ὑποπέσουν κληρικοί παντός βαθμοῦ, καθώς καί λαϊκοί. Στόν Καταστατικό Χάρτη τοῦ 1980 δέν ὑπῆρχε τέτοια λεπτομερής ἀναφορά, ή δέ ἀπονομή τῆς δικαιοισύνης ἀφηνόταν στόν οἰκεῖο Ἐπίσκοπο, ἢ στήν Ἱερά Σύνοδο, ή όποια καί αὐτοσχεδίαζε πολλάκις, λόγῳ τῆς μή ὑπάρξεως πλαισίων, στά όποια θά ἔπρεπε νά ἐκινείτο. Μέ τό νέο Καταστατικό Χάρτη, δημιουργοῦνται, πέραν τῶν ὡς ἄνω, ἐπισκοπικού καί πενταμελές συνοδικό δικαστήριο, μέ σαφῇ πλαίσια ἐργασίας. Νέα διάταξη εἶναι καί ἡ δυνατότητα τοῦ κατηγορούμενου νά ἔχει συνήγορο, πρᾶγμα τό όποιο ἀπαγόρευε ὁ προηγούμενος Καταστατικός Χάρτης. Μέ τό νέο Καταστατικό Χάρτη, εἰσάγεται ἐπίσης τό «ἔκκλητον» πρός τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Δηλ. «ἀρχιερέύς πού καταδικάζεται σέ καθαίρεση, ἢ ἔκπτωση, ἢ σέ ποινή ἀργίας, πού συνεπάγεται ἔκπτωση, ἔχει τό δικαίωμα προσφυγῆς στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ὅπως ὥριζουν οἱ Ἱεροί Κανόνες».

6. Γάμος - Πνευματική λύση τοῦ γάμου. Στίς περί γάμου διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη παρουσιάζονται ἐπουσιώδεις διαφορές, ώς πρός τά μέχρι τοῦδε ἰσχύσαντα.

Σχετικά μέ τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου, δυστυχῶς, παρά τήν εἰλικρινῆ ἐπιθυμία καί τίς προσπάθειές μας, δέν εἰσακουστήκαμε καί δέν μπορέσαμε νά πετύχουμε τήν ἐφαρμογή τοῦ νόμου, πού ἡ ἴδια ἡ Πολιτεία θέσπισε, τροποποιώντας μάλιστα τό Σύνταγμα, ὥστε νά μήν ταλαιπωροῦνται οἱ πιστοί καί νά ὑπάρχει ἐνιαία διαδικασία ἔκδοσης διαζυγίου.

Εἶναι αὐτονόητη ὑποχρέωσή μας νά μήν ἐκχωρήσουμε στήν Πολιτεία τό δικαίωμα λύσης τοῦ γάμου, καθ' ὅτι πρόκειται γιά Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, καί ώς τέτοιο ἀντιμετωπίζεται ἀπό μᾶς. Γι' αὐτό καί ρυθμίζουμε μέ συγκεκριμένες διατάξεις τήν χορήγηση τῆς πνευματικῆς λύσης τοῦ γάμου.

7. Ἐνιαῖος Φορέας Μισθοδοσίας Ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Ἐπιθυμοῦσα ἀνέκαθεν τήν οἰκονομική ἀναβάθμιση τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, ὅχι μόνο γιά ἀνθρωπιστικούς λόγους, ἀλλά καί μέ τήν προσδοκία τῆς προσέλκυσης μορφωμένων ἀνθρώπων στίς τάξεις του. Γι' αὐτό, ἀμέσως μετά τήν ἐκλογή μου, ἔχοντας ὑπόψη τίς οἰκονομικές δυνατότητες τῆς Ιερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, συνέστησα τόν «Ἐνιαῖο Φορέα Μισθοδοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου», προικοδοτώντας τον μέ μεγάλο ἀριθμό μετοχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Τράπεζας. Σκοπός τοῦ Φορέα εἶναι ἡ καταβολή ἐνός ἀξιοπρεποῦς μισθοῦ σέ δλους τούς ιερεῖς, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ἐκκλησιαστική ἐπαρχία στήν ὅποια ὑπηρετοῦν. Ἀμεσο ἀποτέλεσμα ἦταν ἡ σημαντική αὔξηση τοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν ιερέων. Ὁ Ἐνιαῖος αὐτός Φορέας, στόν ὅποιο συνεισφέρουν καί οἱ Ιερές Μητροπόλεις, οἱ ναοί καί οἱ Σταυροπηγιακές Μονές, λαμβάνει σήμερα καί καταστατική κάλυψη.

Αὐτές εἶναι οἱ κυριότερες καινοτομίες, πού εἰσάγονται στή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου μέ τό νέο Καταστατικό Χάρτη της. Κατεβάλλαμε κάθε προσπάθεια, ὥστε νά ἀνταποκριθοῦμε στίς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν, διορθώνοντας τίς ἀδυναμίες, πού παρουσιάστηκαν στήν ἐφαρμογή τοῦ προηγούμενου Καταστατικοῦ, ὥστε νά διατηρηθεῖ ὁ στενότατος σύνδεσμος τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας καί τοῦ Λαοῦ, πού ἀνέκαθεν χαρακτήριζε τήν Ἐκκλησία μας. Εἶναι ἀνάγκη νά διατηρηθεῖ αὐτός ὁ σύνδεσμος, ὥστε νά παραμείνει καί ἡ ἐκτίμηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀνάμεσα στίς ἄλλες Ἐκκλησίες, στά ὑψηλά ἐπίπεδα πού σήμερα βρίσκεται καί νά διαφυλαχθεῖ ὁ πρωταγωνιστικός ρόλος της στίς διορθόδοξες σχέσεις.

Ἐχω τήν πεποίθηση ὅτι θέσαμε γερά τά θεμέλια γιά τήν πρόοδο τῆς

’Εκκλησίας μας. Δέν ξεχνοῦμε, βέβαια, ότι κύριος σκοπός τής ’Εκκλησίας είναι νά καθοδηγήσει τούς πιστούς στή σωτηρία τῶν ψυχῶν τους. Πιστεύω ἀκράδαντα ότι πρός αὐτόν τό σκοπό κατατείνουν ὅλα τά ἄρθρα τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτη, τόσο ή αὔξηση τῶν ’Επισκόπων, οἱ ὅποιοι θά διασκονταὶ πιό κοντά στό ποιμνιό τους, ὅσο καί ή ἀξιοπρεπεστέρα διαβίωση τῶν κληρικῶν καί ὅσα γενικότερα διαλαμβάνονται στίς νέες διατάξεις.

Κατά τή Γραφική ρήση «ἔτι ἐν ἡμῖν λείπει», γιά νά ’ναι ή προσπάθειά μας πλήρης καί ή ἐπίτευξη τοῦ στόχου μας ἐξασφαλισμένη. Καί αὐτό τό ἐν, χωρίς τό ὅποιο ὅλα τά ἄλλα μένουν ἀνενέργητα καί ἐμεῖς «ἀέρα δέρομεν», είναι ή δίκαιη ἐπίλυση τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος. Μιά θνησιγενής λύση, ὅπως αὐτή πού ἐπιδιώκει ή Τουρκία, θά διηγήσει σέ ἐκτουρκισμό τῆς Κύπρου. ’Ανατριχιάζω καί μόνο πού τό λέγω, μά θά πρέπει νά συνέλθουμε καί νά γρηγοροῦμε. Νά προβάλουμε μία καθολική ἀντίσταση. Καί ἐνωμένοι, ως ἔνας ἀνθρωπός, νά διεκδικήσουμε μέ συνέπεια καί ἀποφασιστικότητα τά δικαιώματά μας. Μιά κακή λύση θά διηγήσει σέ φυγή τόν λαό μας καί οί ναοί μας θά ἐρημώσουν. Ποιό νόημα θά ἔχουν Καταστατικοί Χάρτες καί λεπτομερεῖς διατάξεις, ὅταν δέν θά ὑπάρχει τό ἀντικείμενο, ἐπί τοῦ ὅποιου θά ἐφαρμόζονται; ’Η διοικοῦσα ’Εκκλησία θά μείνει βέβαια στόν τόπο, κάτω ἀπό ὅποιεσδήποτε συνθήκες. Μά, ποϊ τό ὅφελος; Νά θρηνεῖ ἐπί τῶν ἐρειπίων;

Γι’ αὐτό κι ἀπό τόν ιερό αὐτό χῶρο, ἀπ’ ὅπου καί ἄλλοτε ἐστάλησαν μηνύματα ἀγώνα γιά ἐθνική ἐπιβίωση, ἀπ’ ἐδῶ, ἀπ’ ὅπου ὁ ’Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός διηγήθηκε στήν ἀγχόνη καί ο ’Αρχιεπίσκοπος Μακάριος στήν ἐξορία, ἀπευθύνουμε πατρική ἔκκληση γιά ἀφύπνιση καί ἀγώνα.

”Αν ἐμεῖς ὅλοι, ποιμαίνοντες καί λαός, δέν ἔχουμε διάθεση γιά θυσία καί ἀγώνα καί παραβλέπουμε τήν ούσία τοῦ προβλήματός μας, τότε δέν θά μπορέσουμε, ὅσο καί νά τό θέλουμε, νά διεκδικήσουμε ἀποτελεσματικά τά δίκαια μας.

Καλοῦμε, λοιπόν, ὅλους σέ ἀρραγῆ ἐνότητα γύρω ἀπό κοινά ἀποδεκτούς στόχους, πού θά ἐπιτρέψουν τήν παραμονή μας στή Γῆ τῶν Πατέρων μας. Ό δέ Θεός τῆς Δικαιούσνης καί τῆς Εἰρήνης, ὁ δημιουργήσας τόν ἀνθρωπο ἐλεύθερο, θά ἔλθει βοηθός καί σ’ ἐμᾶς.

«Αὐτῷ ή δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας. ’Αμήν».

Α'. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

”Αρθρο 1

Η Εκκλησία τῆς Κύπρου

1. Η Αγιωτάτη Εκκλησία τῆς Κύπρου ἔχει κεφαλή τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό καὶ εἶναι μέλος τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Εκκλησίας. Εἶναι αὐτοκέφαλη, σύμφωνα μὲ τὴν ἀδιάσπαστη περί Αὐτῆς ἐκκλησιαστική παράδοση, ἡ ὁποίᾳ ἀποτυπώθηκε στὸν ὅγδοο κανόνα τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Ἐφέσου, κυβερνᾶται δέ με βάση τίς Θεῖες Γραφές, τούς Ἱερούν Κανόνες, τίς Εκκλησιαστικές Παραδόσεις καὶ τὸν Καταστατικό Χάρτη τῆς, ὡς ὁποῖος θεσπίστηκε σύμφωνα μὲ αὐτά.

2. Η Εκκλησία τῆς Κύπρου συγκροτεῖται ἀπό ὅλους τοὺς ὄρθιοδόξους χριστιανούς, πού διαβιοῦν στήν Κύπρο.

”Αρθρο 2

Οἱ Ἐπαρχίες

1. Η Εκκλησία τῆς Κύπρου ἀπαρτίζεται ἀπὸ τίς ἀκόλουθες ἀρχιερατικές Ἐπαρχίες, οἱ ὁποίες ἀναγράφονται κατά τὴν ἱεραρχική τάξη τους, πού καθορίζει καὶ τὰ πρεσβεῖα τῶν Ἀρχιερέων πού τίς ποιμαίνουν:

- α) Τήν Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου, μέ εἶδρα τῇ Λευκωσίᾳ.
- β) Τή Μητρόπολη Πάφου, μέ εἶδρα τήν Πάφο.
- γ) Τή Μητρόπολη Κιτίου, μέ εἶδρα τή Λάρνακα.
- δ) Τή Μητρόπολη Κυρηνείας, μέ εἶδρα τήν Κυρήνεια.
- ε) Τή Μητρόπολη Λεμεσοῦ, μέ εἶδρα τή Λεμεσό.
- ζ) Τή Μητρόπολη Μόρφου, μέ εἶδρα τή Μόρφου.
- η) Τή Μητρόπολη Κωνσταντίας-Ἀμμοχώστου, μέ εἶδρα τήν Ἀμμόχωστο.
- θ) Τή Μητρόπολη Κύκκου καὶ Τηλλυρίας, μέ εἶδρα στήν Ἱερά Μονή Κύκκου.
- ι) Τή Μητρόπολη Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς, μέ εἶδρα τό Ἐπισκοπειό Ἐπαρχίας Λευκωσίας.
- ια) Τήν Ἐπισκοπή Καρπασίας, μέ εἶδρα τήν Αἰγιαλοῦσα.
- ιβ) Τήν Ἐπισκοπή Ἀρσινόης, μέ εἶδρα τήν Περιστερώνα Χρυσοχοῦς.
- ιγ) Τήν Ἐπισκοπή Ἀμαθοῦντος, μέ εἶδρα τόν Ἀγιο Τύχωνα.

2. Ή κατά τά ἀνωτέρω συγκρότηση τῶν Ἐπαρχιῶν μπορεῖ νά τροποποιηθεῖ μόνο μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γιά τή λήψη τῆς ὅποίας ἀπαιτεῖται αὐξημένη πλειονοψηφία τῶν τριῶν τετάρτων τῶν μελῶν της καί συναίνεση τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

”Αρθρο 3

Ιερά Σύνοδος

1. Ή Ιερά Σύνοδος ἀποτελεῖ τήν ἀνώτατη ἀρχή τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί ἐνεργεῖ μέ βάση τίς Θεῖες Γραφές, τούς Ιερούς Κανόνες, τίς Ἐκκλησιαστικές Παραδόσεις καί τόν Καταστατικό Χάρτη.

2. Η Ιερά Σύνοδος ἀπαρτίζεται ἀπό τούς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς, πού ἔχουν ἐκλεγεῖ καί χειροτονηθεῖ κανονικῶς, δηλαδή τόν Ἀρχιεπίσκοπο, τούς Μητροπολίτες καί τούς Ἐπισκόπους (ἐπαρχιούχους καί μή).

”Αρθρο 4

Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

1. Η Ιερά Σύνοδος συγκαλεῖται ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο, ὁ ὅποῖς εἶναι καί ὁ κανονικός Πρόεδρός της. Ἐάν αὐτός κωλύεται, ή Ιερά Σύνοδος συγκαλεῖται καί προεδρεύεται ἀπό τό πρῶτο, κατά τήν τάξη, ἀπό τά μέλη της, μέ γνώμη καί ἐντολή, ἐφόσον αὐτή εἶναι ἐφικτή, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐάν δέ αὐτή δέν εἶναι ἐφικτή, μέ ἐντολή τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν μελῶν της. Σέ περίπτωση χηρείας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, ή σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γίνεται ἀπό τόν Τοποτηρητή του.

2. Η Ιερά Σύνοδος συνέρχεται στήν Ιερά Ἀρχιεπισκοπή, ἥ, ἐάν συντρέχει σπουδαῖος λόγος, ὅπου ὄρισει ὁ Ἀρχιερεύς, πού τή συγκαλεῖ, τακτικῶς μέν τέσσερις φορές τό χρόνο, κατά τήν πρώτη, μετά τή Διακαίνησιμο, Ἐδδομάδα καί κατά τό πρῶτο δεκαπενθήμερο τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου, Ιουνίου καί Σεπτεμβρίου, ἐκτάκτως δέ ὅσες φορές ἐκεῖνος πού δικαιοῦται νά τή συγκαλέσει κρίνει εὕλογη τή σύγκλησή της, ἥ ζητηθεῖ αὐτή ἀπό τήν πλειονοψηφία τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, προκειμένου νά ἔχετασθεῖ θέμα, πού ρητῶς καθορίζεται στήν αἵτηση. Στήν τελευταία περίπτωση, τό πρόσωπο, πού ἔχει τό δικαίωμα τῆς συγκλήσεως, εἶναι ὑποχρεωμένο νά τή συγκαλέσει ἐντός δεκαπενθημέρου ἀπό τῆς λήψεως τῆς σχετικῆς αἵτησεως. Σέ περίπτωση ἀρνήσεως τοῦ Προέδρου νά συγκαλέσει τήν Ιερά Σύνοδο, αὐτή συνέρχεται αὐτοδικαίως ὑπό τήν προεδρία τοῦ πρώτου, κατά τήν τάξη, ἀπό τούς παρόντες. Η πρόσκληση γιά τακτική, ἥ ἐκτακτη, σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀποστέλλεται πρός τά μέλη

της, πέντε τουλάχιστον ήμέρες πρίν ἀπό τή συνεδρία, καί προσδιορίζει τά θέματα τῆς ήμερησίας διατάξεως.

3. Ἡ ήμερήσια διάταξη τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καταρτίζεται ἀπό τὸν Πρόεδρό της. Συζήτηση θέματος ἐκτός ήμερησίας διατάξεως εἶναι δυνατή, ἐφόσον εἶναι παρόντα καί συναινοῦ ὅλα τά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

”Αρθρο 5

Λειτουργία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

1. Ἡ Ἱερά Σύνοδος εύρισκεται σέ ἀπαρτία, ὅταν εἶναι παρόντα περισσότερα ἀπό τά μισά μέλη της, στά ὅποια περιλαμβάνεται καί ὁ κατά τό ἄρθρο 4, παρ. 1, Πρόεδρος. Ἡ συμμετοχή τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στίς ἐργασίες της εἶναι ύποχρεωτική. Ἀπουσία ἐπιτρέπεται μόνο γιά λόγους ἀσθενείας, ἢ γι' αὐτούς πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 18 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, ἢ καί γι' ἄλλη εὔλογη αἰτία.

2. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου λαμβάνονται μέ πλειονοψηφία τῶν παρόντων μελῶν, ἔξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων γιά τίς ὅποιες, κατά τίς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, ἀπαιτεῖται αὐξημένη πλειονοψηφία, ἢ ὁμοφωνία. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας δύο γνωμῶν, ύπερτερεῖ ἡ γνώμη τοῦ προεδρεύοντος, σέ ὅσες δέ περιπτώσεις ἡ Ἱερά Σύνοδος συνεδριάζει ὡς δικαστήριο, ἐπικρατεῖ ἡ ἐπιεικέστερη, γιά τόν κατηγορούμενο, γνώμη.

3. Τά πρακτικά κάθε συνεδρίας τίθενται ύπόψη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιά ἐπικύρωση κατά τήν ὀμέσως ἐπόμενη συνεδρία της καί, ἀφοῦ καταχωρισθοῦν ἀπό τόν Ἀρχιγραμματέα στόν κώδικα τῶν πρακτικῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ύπογράφονται ἀπό τόν Πρόεδρο καί τούς λοιπούς Ἀρχιερεῖς, πού μετεῖχαν στή συνεδρία ἐκείνη. Οἱ ἀποφάσεις, πού λαμβάνονται σέ κάθε συνεδρία, μονογραφοῦνται σέ σχέδιο ἀπό τά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατά τή λήξη τῆς συνεδρίας, καί εἶναι ὀμέσως ἐκτελεστές, μέ εὐθύνη τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ἀρχιγραμματέως. Ἡ ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐνεργεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο, ὁ ὅποιος καί ἐνημερώνει σχετικῶς τήν Ἱερά Σύνοδο κατά τήν ἐπόμενη περίοδο τῶν ἐργασιῶν της.

”Αρθρο 6

Γραμματεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

1. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ὁρίζει, μεταξύ τῶν κληρικῶν πού ἔχουν πτυχίο Ἀνωτάτης Σχολῆς, τόν Ἀρχιγραμματέα καί τόν Γραμματέα της, ὁ ὅποιος καί ἀναπληρώνει τόν Ἀρχιγραμματέα.

2. Ὁ Ἀρχιγραμματέας προϊσταται τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου,

ἐπιμελεῖται τήν τήρηση τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν καί τῶν ἀποφάσεών της, καθώς καί τήν καταχώρισή τους στόν κώδικα. Ἐκδίδει, ἐπικυρωμένα ἀπό τὸν ἴδιο, ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διεκπεραιώνει τήν ἀλληλογραφία της καί ἐκτελεῖ ὅποιοδήποτε συναφές ἔργο τοῦ ἀνατεθεῖ ἀπό αὐτήν.

”Αρθρο 7

‘Αρμοδιότητες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

1. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει τό τεκμήριο τῆς ἀρμοδιότητας καί, κατά συνέπεια, διασκέπεται καί ἀποφασίζει γιά κάθε ἐκκλησιαστική ὑπόθεση, γιά τήν ὅποια δέν ὑπάρχει ρητή πρόβλεψη ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες καί τόν Καταστατικό Χάρτη.

2. Διαφυλάσσει τή δογματική, κανονική καί λατρευτική τάξη στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καί διατηρεῖ τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί τίς λοιπές Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες. Ρυθμίζει τίς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου μέ τίς ἄλλες Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες, τίς Ἐτερόδοξες Ἐκκλησίες καί Ὁμολογίες καί τά λοιπά θρησκεύματα.

3. Ἐρμηνεύει αὐθεντικῶς τίς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, συντάσσει καί ψηφίζει κανονιστικές πράξεις γιά τή ρύθμιση ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων, γιά τά ὅποια δέν ὑπάρχει εἰδικότερη πρόβλεψη στόν Καταστατικό Χάρτη, καί ἐκδίδει πράξεις καί διατάξεις, πού ἀναφέρονται σέ ζητήματα πίστεως, λατρείας, ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας, ὀργανώσεως καί ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, στό πλαίσιο τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων.

4. Ασκεῖ τήν ἀνώτατη δικαστική ἔξουσία στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, σύμφωνα μέ τίς εἰδικότερες διατάξεις γιά τά ἐκκλησιαστικά δικαιοδοτικά ὅργανα.

5. Μεριμνᾷ γιά τήν κήρυξη τοῦ Εὐαγγελίου καί τή διάδοση τῆς πίστεως, ἐπαγρυπνεῖ γιά τή θρησκευτική διδασκαλία τῶν πιστῶν καί ἀποφασίζει γιά τά ἀναγκαῖα μέτρα, πρός στερέωση καί τελείωση στήν πίστη καί προαγωγή καί ἀνύψωση τῆς κατά Χριστόν ζωῆς τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Μεριμνᾷ γιά τήν ἐκπαίδευση καί κατάρτιση τοῦ κλήρου καί τῶν λοιπῶν προσώπων, πού διακονοῦν στήν Ἐκκλησία, καί ἐποπτεύει τή λειτουργία κάθε εἰδικῆς, γιά τό σκοπό αὐτό, σχολῆς. Ἐπιβλέπει τήν κανονική τέλεση τῶν μυστηρίων καί τῶν λοιπῶν ιερῶν τελετῶν, ἐγκρίνει τά πρός χρήση λειτουργικά βιβλία καί μεριμνᾷ γιά τήν προσήκουσα ἐπιτέλεση τῶν καθηκόντων τῶν κληρικῶν.

6. Καθορίζει τήν έκάστοτε θέση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στίς σχέσεις της μέ τήν Πολιτεία. Προνοεῖ γιά τή διατήρηση καί συντήρηση τῶν ἐκκλησιαστικῶν μνημείων καί τῶν, ἀρχαιολογικῆς καί πνευματικῆς ἀξίας, ἵερῶν ὀντικειμένων, στό πλαίσιο τῆς κειμένης νομοθεσίας, καί ἐκφράζει τή γνώμη της γιά τήν παρεχόμενη θρησκευτική καί ἐθνική διδασκαλία καί ἀγωγή στά σχολεῖα τῆς Κύπρου καί τά χρησιμοποιούμενα, γιά τό σκοπό αὐτό, διδακτικά βιβλία.

7. Ἐποπτεύει τό Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο, τόν Φορέα Μισθοδοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου καί τό Ἐλεγκτικό Τμῆμα, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη.

8. Ἐποπτεύει τή λειτουργία τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στούς Εὐρωπαϊκούς Θεσμούς. Τό Γραφεῖο λειτουργεῖ μέ βάση κανονισμό, πού ἐγκρίνεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.

”Αρθρο 8

’Ιερατική Σχολή

‘Υπό τήν ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου λειτουργεῖ ἡ Ἱερατική Σχολή «Ἀπόστολος Βαρνάβας», ἡ ὅποια ἔχει δύο κύκλους σπουδῶν καί ἀποβλέπει στήν ἐκπαίδευση τῶν κληρικῶν καί τῶν ὑποψηφίων κληρικῶν. Ἡ Σχολή διοικεῖται ἀπό τήν Ἐφορεία της, κατά τίς διατάξεις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ της, πού ἐγκρίνεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.

”Αρθρο 9

’Επίσημο Δελτίο «Ἀπόστολος Βαρνάβας»

‘Η Ἱερά Σύνοδος ἐκδίδει ἐπίσημο δελτίο, μέ τόν τίτλο «Ἀπόστολος Βαρνάβας», στό ὅποιο δημοσιεύονται ἐπίσημες ἐκκλησιαστικές πράξεις, κανονισμοί, διατάξεις, ἀποφάσεις, ἐγκύκλιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν Ἀρχιερέων, ὅπως καί ἐκκλησιαστικοῦ ἐνδιαφέροντος ἄρθρα, μελέτες κ.λπ., καί ὁρίζει τή συντακτική του ἐπιτροπή.

”Αρθρο 10

Σφραγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

‘Η Ἱερά Σύνοδος ἔχει δική της σφραγίδα, ἡ ὅποια φέρει στό μέσο τήν εἰκόνα τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί κυκλικά τήν ἐπιγραφή «IEPA ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ».

”Αρθρο 11
Συνοδικές Έπιτροπές

1. Ἡ Ιερά Σύνοδος συγκροτεῖ Έπιτροπές, οἱ ὁποῖες γνωμοδοτοῦν καὶ ἐπικουροῦν τό ἔργο της.
2. Πρόεδρος κάθε Συνοδικῆς Έπιτροπῆς εἶναι Ἀρχιερεύς, καί μέλη κληρικοί καί λαϊκοί, εἰδικοί ἐπί τῶν ἀντιστοίχων θεμάτων.
3. Οἱ Έπιτροπές αὐτές είναι:
 - α) Ἡ ἐπί τῶν δογματικῶν ζητημάτων.
 - β) Ἡ ἐπί τῶν διορθοδόξων, διαχριστιανικῶν καί διαθρησκειακῶν σχέσεων.
 - γ) Ἡ ἐπί τῶν αἵρεσεων.
 - δ) Ἡ ἐπί τῆς λατρείας.
 - ε) Ἡ ἐπί τοῦ μοναχισμοῦ.
 - ζ) Ἡ ἐπί τῶν νομοκανονικῶν ζητημάτων.
 - η) Ἡ ἐπί τῆς νοοδομίας καί τῆς χριστιανικῆς τέχνης.
 - θ) Ἡ ἐπί τῆς Παιδείας καί τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς.
 - ι) Ἡ ἐπί τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας καί τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου.
 - ια) Ἡ ἐπί τῆς θεολογικῆς Παιδείας καί τῆς ἐπιμορφώσεως τοῦ κλήρου.
 - ιβ) Ἡ ἐπί τῶν εὐρωπαϊκῶν καί διεθνῶν θεμάτων.
4. Ό ἀριθμός τῶν Έπιτροπῶν καί τό ἀντικείμενό τους μποροῦν νά τροποποιοῦνται, κατά τήν κρίση τῆς Ιερᾶς Συνόδου, ἡ ὅποια ὀρίζει καί τόν ἀριθμό τῶν μελῶν τους.

”Αρθρο 12
Ο Ἀρχιεπίσκοπος

1. Ο Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ιουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου ἔχει τήν εὐθύνη τῆς διαποιμάνσεως τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς περιφέρειας, εἶναι ὁ, κατά τούς Ιερούς Κανόνες, Πρῶτος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί ἀπολαμβάνει τῶν προνομίων, πού ἀνήκουν στόν Πρῶτο, σύμφωνα μέ τούς Ιερούς Κανόνες καί τήν ἐκκλησιαστική παράδοση, καθώς καί τῶν, κατά τήν τοπική ἐκκλησιαστική παράδοση, ἀρχαίων προνομίων του, τελετουργικῆς καί ἐθιμοτυπικῆς φύσεως.

2. Στά δικαιώματα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀνήκουν εἰδικότερα τά ἔξης:
- α) Συγκαλεῖ τήν Ἱερά Σύνοδο καί προεδρεύει αὐτῆς καί διατηρεῖ τήν ἐνότητα στήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.
 - β) Μνημονεύεται κατά τήν Θεία Λειτουργία ἀπό τούς Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί τούς ὑπ' Αὐτὸν Ἐπισκόπους, καθώς καί κατά τίς ἰεροπραξίες στίς Σταυροπηγιακές Μονές.
 - γ) Ἐκπροσωπεῖ τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καί ἀποτελεῖ τό σύνδεσμο στίς σχέσεις της μέ τίς λοιπές Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, καλλιεργεῖ τίς σχέσεις μέ τούς Προκαθημένους Αὐτῶν καί διατηρεῖ τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ αὐτούς.
 - δ) Ἐκπροσωπεῖ τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου στίς σχέσεις της μέ τίς Ἐτερόδοξες Ἐκκλησίες καί Ὁμοιογίες καί τά λοιπά θρησκεύματα.
 - ε) Ἐκπροσωπεῖ τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου στίς σχέσεις της μέ τήν Πολιτεία.
 - ζ) Ἄναλαμβάνει, ώς Τοποτηρητής, τήν προσωρινή διοίκηση μητροπολιτικῶν Θρόνων, πού ἔχουν κενωθεῖ, τήν ὅποια μπορεῖ νά ἀναθέσει σέ ἔξαρχο του.
 - η) Προϊσταται τῶν χειροτονιῶν τῶν Ἀρχιερέων, ἢ παρέχει ἐντολή, πρός τοῦτο, σέ ἄλλο Ἀρχιερέα.
 - θ) Ἱερουργεῖ σέ ὅλη τήν Κύπρο, μέ ἀπλῆ ἀνακοίνωση στόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα.

”Αρθρο 13

Ἐπαρχιοῦχοι Ἀρχιερεῖς

1. Κάθε Ἀρχιερέος, πού ποιμάίνει ἐκκλησιαστική Ἐπαρχία (Ἀρχιεπίσκοπος, Μητροπολίτες καί Ἐπίσκοποι), είναι ἡ κανονική, πνευματική καί ἐκκλησιαστική ἀρχή τῆς Ἐπαρχίας του, ἀπολαμβάνει ὅλων τῶν δικαιωμάτων καί ἔχει ὅλες τίς ὑποχρεώσεις, πού ἀπορρέουν ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες καί τόν Καταστατικό Χάρτη, ἔχοντας τήν εὐθύνη γιά τήν τήρησή τους ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Καθένας ἀπό τούς Ἀρχιερεῖς δύναται νά περιοδεύει τακτικά στήν Ἐπαρχία του, γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν ποιμαντικῶν καθηκόντων του.

3. Οι Ἐπισκοπές Καρπασίας, Ἀρσινόης καὶ Ἀμαθοῦντος ἐξαρτῶνται κανονικῶς ἀπό τήν Ἑκκλησιαστική Ἐπαρχία, ἀπό τήν ὁποίᾳ προῆλθαν, δηλαδὴ τήν Ἀρχιεπισκοπή, τήν Μητρόπολη Πάφου καὶ τήν Μητρόπολη Λεμεσοῦ, ἀντίστοιχα.

Οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν ὡς ἄνω Ἐπισκοπῶν (ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι) ἀσκοῦν τήν πνευματική διαποίμανση τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἀναλαμβάνουν, ἐπίσης, καὶ ἐπιπλέον καθήκοντα στήν Ἀρχιεπισκοπή, ἢ στήν Μητρόπολη, ἀπό τήν ὁποίᾳ ἐξαρτᾶται ἡ Ἐπισκοπή, τά ὁποῖα ἀναθέτει σ' αὐτούς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἢ ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης.

Στίς κοινότητες τῆς Ἐπισκοπῆς, καί σέ κάθε ἐκκλησιαστική ἀκολουθία, μνημονεύται τό δόνομα τοῦ Ἀρχιερέως, ἀπό τόν ὁποῖο ἐξαρτᾶται ἡ Ἐπισκοπή, ὡς «Ἀρχιεπισκόπου», καί τό δόνομα τοῦ Ἐπισκόπου, ὡς «Ἐπισκόπου». Οἱ ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι μνημονεύουν τόν οἰκεῖο Ἀρχιεπίσκοπο, ἢ Μητροπολίτη, ἢ, ὅταν ἰερουργοῦν σέ ἄλλη Ἐπαρχία, τόν ἐπιτόπιο Ἀρχιεπίσκοπο, ἢ Μητροπολίτη. “Οταν ἐπαρχιοῦχος Ἐπίσκοπος ἰερουργεῖ, στή Λειτουργία ψάλλεται ἡ φήμη του, μετά τή φήμη τοῦ ἐπιτόπιου Ἀρχιεπισκόπου, ἢ Μητροπολίτη.

Οἱ οἰκονομικοί ἔλεγχοι τῶν Ναῶν, καθώς καὶ ἡ ὑπόλοιπη διοίκηση τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἐπισκοπῆς, διενεργοῦνται ἀπό κοινοῦ μέτοντος Ναούς καὶ τίς ἐνορίες τῆς Ἐπαρχίας, ἀπό τήν ὁποίᾳ αὐτή ἐξαρτᾶται.

4. Στήν περίπτωση χηρείας Ἐπισκοπῆς, ὡς Τοποτηρητής ἀναλαμβάνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἢ ὁ Μητροπολίτης, ἀπό τόν ὁποῖο αὐτή ἐξαρτᾶται. Ἡ πλήρωσή της πρέπει νά γίνει στά προβλεπόμενα γιά τούς Μητροπολίτες χρονικά ὅρια.

”Αρθρο 14 Παραμονή στό Θρόνο

1. Ἀρχιερεύς (Ἀρχιεπίσκοπος, Μητροπολίτης καὶ Ἐπίσκοπος), πού ἔχει ἐγκατασταθεῖ κανονικῶς στό Θρόνο, παραμένει σ' αὐτόν ἵσοβίως, ἐκτός ἐάν:

- α) Προαχθεῖ.
- β) Παραιτηθεῖ οἰκειοθελῶς, γιά εὖλογη αἰτία, καὶ ἡ παραίτησή του γίνει δεκτή ἀπό τήν Ιερά Σύνοδο.
- γ) Ο Θρόνος κηρυχθεῖ σέ χηρεία ἀπό τήν Ιερά Σύνοδο μέ εἰδική πλειονοψηφία τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ συνόλου τῶν μελῶν της, λόγῳ ἀδυναμίας τοῦ Ἀρχιερέως, ἢ ὁποίᾳ θά ἔχει ἀποδειχθεῖ ἀρμοδίως, νά ἀνταποκριθεῖ στά λειτουργικά, ποιμαντικά καὶ διοικητικά καθή-

κοντά του, ἐξ αἰτίας σωματικοῦ, ἢ διανοητικοῦ, νοσήματος, ἢ γήρατος.

2. Ὁ Ἀρχιερεύς ἀπομακρύνεται ἀπό τό Θρόνο, λόγῳ τελεσίδικης καταδίκης σέ καθαίρεση, ἢ σέ ἔκπτωση ἀπό τό Θρόνο.

3. Σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία ὑφίστανται ἀποχρῶσες ἐνδείξεις γιά τήν τέλεση ἀπό τόν Ἀρχιερέα σοβαροῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει τή δυνατότητα, μέ ἀπόφαση, πού λαμβάνεται μέ πλειονψηφία τῶν τριῶν τετάρτων τῶν μελῶν της, νά ἀφαιρέσει ἀπό αὐτόν τή διοίκηση καί διαποίμανση τῆς Ἐπαρχίας του, μέχρι τήν ἔκδοση τελεσίδικης δικαστικῆς ἀποφάσεως. Περαιτέρω, σέ δλως ἔκτακτες καί ἐξαιρετικές περιστάσεις, στίς ὁποῖες ὑφίστανται ἀποχρῶσες ἐνδείξεις γιά τήν τέλεση βαρύτατου ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος καί ἔχει προκληθεῖ, γιά τό λόγο αὐτόν, ἰσχυρός σκανδαλισμός, μπορεῖ ἀκόμη ἡ Ἱερά Σύνοδος νά τόν θέσει σέ ἀργία, μέ τήν παραπάνω πλειονψηφία, μέχρι τήν ἔκδοση τελεσίδικης δικαστικῆς ἀποφάσεως. Καί στίς δύο περιπτώσεις, πρίν τήν ἐπιβολή τῶν παραπάνω διοικητικῶν μέτρων, ὁ Ἀρχιερεύς καλεῖται, γραπτῶς, σέ ἀκρόση ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

”Αρθρο 15

1. Στόν Ἀρχιερέα, πού ἀποχωρεῖ ὕστερα ἀπό παραίτηση, ἐξ αἰτίας νοσήματος, ἢ γήρατος, παρέχεται χορηγία, ἀπό τό ταμεῖο τῆς Ἐπαρχίας του, ἵση μέ τίς ἀποδοχές τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέως. Ἡ Ἐπαρχία ἀναλαμβάνει τή μέριμνα γιά τήν ἐξασφάλιση ἀξιοπρεποῦς στεγάσεως, περιθάλψεως καί διατροφῆς του.

2. Ὁ Ἀρχιερεύς, πού ἀπομακρύνεται λόγῳ καταδίκης, χωρίς τή στέρηση τῆς ἱεροσύνης, λαμβάνει χορηγία ἀπό τό ταμεῖο τῆς Ἐπαρχίας, πού δοίζεται συνοδικῶς, μέχρι τοῦ μισοῦ ποσοῦ τῶν ἐκάστοτε ἀποδοχῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέως. Στήν περίπτωση καθαιρέσεως, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει τή διακριτική εὐχέρεια νά ἐγκρίνει τή χορήγηση βοηθήματος μέχρι τοῦ ἀνωτέρω ὅρίου.

3. Στήν περίπτωση τῶν διοικητικῶν μέτρων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 14, ὁ Ἀρχιερεύς ἐξακολουθεῖ νά λαμβάνει κανονικά τίς ἀποδοχές του.

”Αρθρο 16

Σφραγίδα Ἐπαρχίας

Κάθε Ἐπαρχία ἔχει δική της σφραγίδα, πού φέρει στό μέσο ἱερή παράσταση, ἢ σύμβολο, καί κυκλικά τό ὄνομα τῆς Ἐπαρχίας.

”Αρθρο 17

Μή Ἐπαρχιοῦχοι Ἀρχιερεῖς

1. Στήν Ἀρχιεπισκοπή εἶναι δυνατό νά χειροτονηθοῦν δύο, κατ’ ἀνώτατο ὅριο, Ἐπίσκοποι, πού φέρουν, ψιλῷ ὀνόματι, τόν τίτλο μιᾶς ἀπό τίς πάλαι ποτέ διαλάμψασες στήν Κύπρο Ἐπισκοπές, ἢ νέας Ἐπισκοπῆς.

2. Οἱ πιό πάνω Ἐπίσκοποι ὑπόκεινται στόν Ἀρχιεπίσκοπο, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ ἄμεσος ἐκκλησιαστικός προϊστάμενός τους, καὶ εἶναι βοηθοί του στό ποιμαντικό ἔργο, ἐκτελώντας τά καθήκοντα πού τούς ἀναθέτει.

3. Οἱ κατά τά ἀνωτέρω Ἐπίσκοποι τελοῦν ὅλες τίς ἱεροπραξίες, πού ἀνήκουν στόν Ἐπίσκοπο, μέ τήν ἄδεια, ἢ ἐντολή, τοῦ κυριάρχου Ἀρχιερέως τῆς Ἐπαρχίας, στήν ὅποια ἱερουργοῦν, τοῦ ὅποίου τό ὄνομα καὶ μνημονεύον. Ἐφόσον ἱερουργοῦν σέ μία ἀπό τίς Ἐπισκοπές, μνημονεύον τόν Ἀρχιεπίσκοπο, ἢ τόν Μητροπολίτη, ἀπό τόν ὅποιο αὐτή ἐξαρτᾶται.

4. Οἱ μή ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι ἀκολουθοῦν κατά τά πρεσβεία χειροτονίας τους στήν ἀρχιεροσύνη, μετά τούς ἐπαρχιούχους Ἐπισκόπους.

5. Στούς μή ἐπαρχιούχους Ἐπισκόπους ἐφαρμόζονται κατ’ ἀναλογία ὅλα ὅσα ἰσχύουν γιά τούς λοιπούς Ἀρχιερεῖς, ως πρός τά προσόντα, τίς ὑποχρεώσεις καὶ τήν κατάστασή τους, μέ ἐπιφύλαξη τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος γιά τήν ἐκλογή τους.

”Αρθρο 18

Ἀπουσία Ἀρχιερέως

Κάθε προσωρινή ἀπουσία ἐπαρχιούχου Ἀρχιερέως ἐκτός Κύπρου ἀναγγέλλεται ἀπό αὐτόν στόν Πρόεδρο τῆς Ιερᾶς Συνόδου. Προκειμένου γιά συνεχῆ ἀπουσία, μεγαλύτερη τοῦ μηνός, ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς Ιερᾶς Συνόδου. Γιά κάθε ἀπουσία μή ἐπαρχιούχου Ἐπισκόπου ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Δέν ἐπιτρέπεται συνολική ἀπουσία μεγαλύτερη τῶν τριῶν μηνῶν ἐτησίως, ἐκτός ἀπό τίς περιπτώσεις, κατά τήν κρίση τῆς Ιερᾶς Συνόδου, ἀσθενείας, ἢ ἐκπληρώσεως ἀποστολῆς.

Β'. ΕΚΛΟΓΗ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

”Αρθρο 19

’Εκλογή ’Αρχιεπισκόπου

1. Άμέσως μετά τή χηρεία τοῦ ’Αρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, ὁ πρῶτος, κατά τήν τάξη, ἀπό τούς ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτες ἀναλαμβάνει τήν προσωρινή διοίκησή του, ώς Τοποτηρητής, μέχρι τήν ἐκλογή καί ἐνθρόνιση τοῦ νέου ’Αρχιεπισκόπου. ”Αν ὁ καλούμενος στήν τοποτηρητεία κωλύεται, ἢ ἀποποιεῖται, ἀναλαμβάνει ὁ ἐπόμενος, κατά τήν τάξη, ἀπό τούς ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτες.

2. Ο Τοποτηρητής ἀσκεῖ τήν προσωρινή διοίκηση τῆς ’Αρχιεπισκοπῆς μόνο στά συνήθη καί ἀπαραίτητα, γιά τήν εὕρυθμη λειτουργία της, χωρίς νά ἐπιτρέπεται κατά τά λοιπά ὅποιαδήποτε μεταβολή στό καθεστώς εἴτε τῶν προσώπων εἴτε τῶν πραγμάτων.

”Αρθρο 20

’Εκλόγιμοι γιά τόν ’Αρχιεπισκοπικό Θρόνο είναι: α) ὅλοι οἱ ’Αρχιερεῖς τῆς ’Εκκλησίας τῆς Κύπρου, καί β) ὅσοι ἔχουν τά, κατά τό ἄρθρο 30, πρός ἀρχιερατεία προσόντα.

”Αρθρο 21

1. Ο Τοποτηρητής τοῦ ’Αρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου ἔχει τήν ὑποχρέωση νά στείλει, ἐντός δέκα ήμερῶν ἀπό τή χηρεία τοῦ Θρόνου, δύο ἐγκυκλίους, μία πρός τούς ἐφημερίους, μέ τήν ὅποια ἐντέλλεται τήν κατάρτιση, ἢ ἀναθεώρηση, τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἐντός δεκαπέντε ήμερῶν ἀπό τήν ἔκδοση τῆς ἐγκυκλίου, καί μία δεύτερη πρός ὅλο τό πλήρωμα τῆς ’Εκκλησίας, μέ τήν ὅποια ὁρίζει τήν ήμέρα γιά τήν ἐκλογή τοῦ τριπροσώπου, ἐντός σαράντα ήμερῶν ἀπό τή χηρεία τοῦ Θρόνου. Ή παράταση τῶν προθεσμιῶν είναι δυνατή μόνο γιά ἐξαιρετικούς λόγους, μέ ἀπόφαση τῆς Ιερᾶς Συνόδου.

2. Η Ιερά Σύνοδος, σέ περίπτωση ἀδυναμίας τοῦ Τοποτηρητῆ νά ἀνταποκριθεῖ στίς παραπάνω ὑποχρεώσεις του, μπορεῖ νά ἀναθέσει τήν τοποτηρητεία στόν ἐπόμενο, κατά τήν τάξη, Μητροπολίτη κ.ο.κ.

”Αρθρο 22

Ἡ διαδικασία ἐκλογῆς, γιά τήν ἀνάδειξη Ἀρχιεπισκόπου, διεξάγεται σέ δύο στάδια: α) τήν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου, μέ καθολική ψηφοφορία, καί β) τήν ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.

”Αρθρο 23

1. Κατά τήν ἡμερομηνία, πού ὁρίσθηκε ἀπό τὸν Τοποτηρητή στήν ἀποσταλεῖσα ἐγκύκλιο, διεξάγονται, μέ καθολική μυστική ψηφοφορία, ἐκλογές, γιά τήν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου. Δικαίωμα ψήφου ἔχουν ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἡλικίας ἄνω τῶν δεκαοκτώ ἑτῶν, ὅσοι διαμένουν μόνιμα, τουλάχιστον ἀπό ἑνός ἔτους, στήν Κύπρο, καί εἶναι ἐγγεγραμμένοι στόν ἐκλογικό κατάλογο ψηφοφόρων, ὁ ὅποιος ἐγκρίνεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.

2. Ὁ κατάλογος τῶν ἐκλογέων κάθε ἐνορίας, ἡ κοινότητας, δημοσιεύεται, μέ ἀνάρτησή του στούς Ἱερούς Ναούς καί στήν ἡλεκτρονική σελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Καθένας, πού ἔχει ἔννομο συμφέρον, δικαιοῦται νά ύποβάλει, ἐντός τριῶν ἡμερῶν, μέσω τοῦ ἰερέως τῆς ἐνορίας, ἔγγραφη ἐνσταση γιά τόν κατάλογο στόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα. Ὁ Ἀρχιερεύς, ἀφοῦ ἐξετάσει τίς ἐνστάσεις, ἀποφαίνεται αἰτιολογημένα καί ἀνέκκλητα, πέντε ἡμέρες τό ἀργότερο πρίν ἀπό τήν καθορισμένη, γιά τήν ἐκλογή τοῦ τριπροσώπου, ἡμερομηνία.

3. Γιά τόν καταρτισμό τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλογέων καί τήν τήρηση τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας, ἡ Ἱερά Σύνοδος μπορεῖ, γιά τήν ὅμαλή διεξαγωγή τῶν ἐκλογῶν, νά συνεργάζεται μέ τίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες τοῦ Κράτους.

4. Σέ κάθε ἐνορία χρέη Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ἡ Ἔνοριακή Ἐπιτροπή. Σέ ἐνορίες, ὅπου θά ύπάρξουν περισσότερα ἐκλογικά κέντρα, ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ὁρίζεται ἀπό τόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα.

5. Κάθε ψηφοφόρος δικαιοῦται νά ψηφίσει ἔναν ἀπό τούς ἐκλογίμους γιά τήν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου.

6. Κάθε ψηφοδέλτιο εἶναι λευκό καί φέρει τή σφραγίδα τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ ψηφοφόρος ἀναγράφει ἴδιοχείρως τό ὄνομα τοῦ πρός ἀρχιεπισκοπεία ἐκλογίμου τῆς προτιμήσεώς του. Ἐάν ὁ ψηφοφόρος ἀδυνατεῖ νά ἐκφράσει γραπτῶς τή βούλησή του, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἀναγράψει στό ψηφοδέλτιο τό ὄνομα, πού τοῦ ὑποδεικνύεται ἀπό αὐτόν.

”Αρθρο 24

1. Μετά τήν όλοκλήρωση τῆς καταμετρήσεως τῶν ψήφων στά ἐκλογικά κέντρα, τά ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας ἀποστέλλονται στόν Τοποτηρητή. Κάθε ψηφοφόρος μπορεῖ νά ύποβάλει, ἐντός τριῶν ἡμερῶν, στήν Ιερά Σύνοδο ἐνστάσεις γιά τήν ἐκλογική διαδικασία. Ἐντός πέντε ἡμερῶν, ἀπό τό πέρας τῆς προθεσμίας ύποβολῆς τῶν ἐνστάσεων, ἡ Ιερά Σύνοδος συγκαλεῖται ἀπό τόν Τοποτηρητή, ἀποφαίνεται ὅριστικά γι’ αὐτές καί προχωρεῖ, στή συνέχεια, στήν ἐπικύρωση τῶν ἀποτελεσμάτων καί στήν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου, ἀπό τά τρία πρόσωπα πού πλειονψήφησαν. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας, διενεργεῖται κλήρωση κατά τή συνεδρία τῆς Ιερᾶς Συνόδου. Ἐντός τριῶν ἡμερῶν, ἀπό τήν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου, ἡ Ιερά Σύνοδος συγκαλεῖται ἀπό τόν Τοποτηρητή, γιά τήν ἐκλογή τοῦ ’Αρχιεπισκόπου.

2. Πρίν ἀπό τήν ἐκλογή, τελεῖται Θεία Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό, ἀπό τόν τελευταῖο, κατά τήν τάξη, ἀπό τούς μή περιλαμβανομένους στό τριπρόσωπο ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτες. Στή συνέχεια, ἡ Ιερά Σύνοδος συνέρχεται στό Μεγάλο Συνοδικό καί προβαίνει στήν ἐκλογή, μέ μυστική ψηφοφορία.

3. ’Αρχιεπίσκοπος ἀναδεικνύεται ἀπό τό τριπρόσωπο ἐκεῖνος, πού συγκέντρωσε τήν ἀπόλυτη πλειονψηφία τῶν μελῶν τῆς Ιερᾶς Συνόδου. Ἐάν αὐτή δέν ἐπιτευχθεῖ, ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται, στήν ἕδια συνεδρία τῆς Ιερᾶς Συνόδου, μεταξύ τῶν δύο προσώπων, πού πλειονψήφησαν, καί ’Αρχιεπίσκοπος ἀναδεικνύεται ἐκεῖνος, πού λαμβάνει τίς περισσότερες ψήφους. Στήν περίπτωση ἰσοψηφίας, διενεργεῖται κλήρωση. Μετά τήν ἐκλογή τοῦ ’Αρχιεπισκόπου, τά μέλη τῆς Ιερᾶς Συνόδου κατέρχονται στόν Καθεδρικό Ναό γιά τήν τέλεση τῆς Κανονικῆς Πράξεως.

4. Ἡ χειροτονία, ἔάν ὁ ἐκλεγμένος δέν εἶναι ’Αρχιερεύς, καί ἡ ἐνθρόνιση γίνονται ἐντός δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπό τήν ἐκλογή. Ἡ ἐκλογή τοῦ νέου ’Αρχιεπισκόπου, καθώς καί ἡ ἡμερομηνία ἐνθρονίσεώς του, ἀνακοινώνονται ἀπό τόν Τοποτηρητή στούς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

5. Ἐφόσον, κατά τή διαδικασία τῆς ἐκλογῆς, ὁ Τοποτηρητής παραλείψει νά ἐφαρμόσει τίς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, ἥ ἀμελήσει νά συγκαλέσει τήν Ιερά Σύνοδο, αὐτή συγκαλεῖται ἀπό τόν ἐπόμενο, κατά τήν τάξη, Μητροπολίτη κ.ο.κ., ὁ ὅποιος ἀναλαμβάνει ἐφεξῆς καί τήν τοποτηρητεία.

”Αρθρο 25

’Εκλογή Μητροπολιτῶν

1. Σέ περίπτωση χηρείας Μητροπόλεως, τήν τοποτηρητεία ἀναλαμβάνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Ή τοποτηρητεία ἀσκεῖται ὅπως καί στήν περίπτωση χηρείας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου.

2. ’Εκλογή Ἀρχιερέως δέν μπορεῖ νά γίνει, ἐάν ὁ Ἀρχιεπισκοπικός Θρόνος εύρισκεται σέ χηρεία.

”Αρθρο 26

’Υποψήφιοι γιά τήν ἐκλογή στό χηρεύοντα Θρόνο είναι οἱ Ἐπίσκοποι, καθώς καί ὄλοι, ὅσοι ἔχουν τά κατά τό ἀρθρο 30 προσόντα πρός ἀρχιερατεία.

”Αρθρο 27

Ἡ κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου, πρός ἐκλογή Μητροπολίτη, γίνεται μέ καθολική μυστική ψηφοφορία. Δικαίωμα ψήφου ἔχουν ὄλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἡλικίας ἄνω τῶν δεκαοκτώ ἑτῶν, ὅσοι διαμένουν μόνιμα, τουλάχιστον ἀπό ἑνός ἔτους, σέ ἐνορία, ἡ κοινότητα, τῆς χηρεύοντας Μητροπόλεως, συμπεριλαμβανομένης καί τῆς τυχόν ὑποκειμένης σ' αὐτήν Ἐπισκοπῆς, καί είναι ἐγγεγραμμένοι στόν ἐκλογικό κατάλογο ψηφοφόρων της, ὁ ὄποιος ἐγκρίνεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.

Ἡ κατάρτιση τοῦ καταλόγου τῶν ψηφοφόρων τῆς χηρεύοντας Μητροπόλεως καί ἡ ἐκλογική διαδικασία, γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ τριπροσώπου, γίνονται μέ ἀνάλογη ἐφαρμογή ὄλων ὅσα ὄριζονται καί γιά τήν ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου.

”Αρθρο 28

Μετά τήν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου, ἡ Ἱερά Σύνοδος συγκαλεῖται ἀπό τόν Πρόεδρό της καί προβαίνει στήν ἐκλογή τοῦ νέου Μητροπολίτη, σύμφωνα μέ ὅσα ὄριζονται καί γιά τήν ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου. Τό ἴδιο ἰσχύει, κατ' ἀναλογία, καί γιά τή χειροτονία καί τήν ἐνθρόνιση τοῦ ἐκλεγέντος Μητροπολίτη.

”Αρθρο 29

’Εκλογή Ἐπισκόπων

1. Οἱ, σύμφωνα μέ τό ἀρθρο 13, παρ. 3, ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι ἐκλέ-

γονται μεταξύ τῶν προσώπων, πού ἔχουν τά κατά τό ἄρθρο 30 προσόντα πρός ἀρχιερατεία, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, μέ μυστική ψηφοφορία, ὕστερα ἀπό πρόταση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἡ τοῦ Μητροπολίτη, ἀπό τόν ὅποιο ἐξαρτᾶται ἡ Ἐπισκοπή. Ο προταθείς ἐκλέγεται, ἐφόσον συγκεντρώσει τήν ἀπόλυτη πλειονοψηφία τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Οἱ, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 17, μή ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι ἐκλέγονται μεταξύ τῶν προσώπων, πού ἔχουν τά κατά τό ἄρθρο 30 προσόντα πρός ἀρχιερατεία, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, μέ μυστική ψηφοφορία, ὕστερα ἀπό πρόταση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ο προταθείς ἐκλέγεται, ἐφόσον συγκεντρώσει τήν ἀπόλυτη πλειονοψηφία τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

”Αρθρο 30

Προσόντα τῶν πρός ἀρχιερατεία ἐκλογίμων

1. Ἐκλόγιμοι πρός ἀρχιερατεία εῖναι οἱ ἄγαμοι κληρικοί (πρεσβύτεροι, ἡ διάκονοι), πού ἔχουν τά ἔξῆς προσόντα: α) πτυχίο ἀναγνωρισμένης Ὁρθόδοξης Θεολογικῆς Σχολῆς, β) δεκαετῆ εὐδόκιμη διακονία μέ τήν ἰδιότητα τοῦ κληρικοῦ, ἡ μοναχοῦ, καί γ) ἡλικία τριανταπέντε ἐτῶν συμπληρωμένη.

2. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔχει τή δυνατότητα, σέ ἰδιαζόντως ἐξαιρετικές περιπτώσεις, νά δεχθεῖ ὡς ἐκλόγιμο καί κληρικό, ἐγνωσμένου ἥθους καί κύρους, πού δέν ἔχει πτυχίο Θεολογικῆς Σχολῆς.

Γ'. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

”Αρθρο 31

’Εκπροσώπηση τῆς Ἐπαρχίας

Τήν Ἐπαρχία, ὡς νομικό πρόσωπο, ἐκπροσωπεῖ ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν, ἢ διοικητικῶν, ἀρχῶν, καὶ παντός τρίτου, ὁ Ἀρχιερεύς, ἢ, σέ περίπτωση χηρείας τοῦ Θρόνου, ὁ Τοποτηρητής, ἢ τὸ ἔξουσιοδοτημένο ἀπ' αὐτούς πρόσωπο.

”Αρθρο 32

Πρωτοσύγκελλος - Ἀρχιερατικοί Ἐπίτροποι - Ὑπηρεσιακή στελέχωση τῶν Ἐπαρχιῶν

1. Σέ κάθε Ἐπαρχία, ὁ Ἀρχιερεύς μπορεῖ νά διορίσει ἔναν ἀπό τούς ἀγάμους πρεσβυτέρους, πού ὑπηρετοῦν σ' αὐτήν, ὡς Πρωτοσύγκελλο, ὁ ὅποιος θά ἔχει τίς, κατά τήν ἐκκλησιαστική πράξη, ἀρμοδιότητες τοῦ ἀξιώματος, καὶ ἴδιαίτερα τοῦ προϊσταμένου τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐπαρχίας καὶ τοῦ ἐποπτεύοντος τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, πού ὑπηρετοῦν σ' αὐτήν, ὑπό τήν καθοδήγηση τοῦ Ἀρχιερέως.

2. ”Ολοι οἱ ἄγαμοι κληρικοί διαμένουν καὶ ἐνδιαιτῶνται στή Μονή τους, ἢ στό Ἐπισκοπεῖο, τό ὅποιο, κατά τοῦτο, θεωρεῖται ὡς Μονή.

3. ’Ο Ἀρχιερεύς μπορεῖ νά διορίσει, κατά περιφέρειες, ἐντός τῆς Ἐπαρχίας, ἔναν, ἢ περισσοτέρους Ἀρχιερατικούς Ἐπιτρόπους, οἱ ὅποιοι ἐποπτεύουν τούς κληρικούς τῆς περιφέρειας καὶ συντονίζουν τή διακονία τους, κατά τίς γενικές ὀδηγίες τοῦ Ἀρχιερέως.

4. ’Ο διορισμός τοῦ Πρωτοσυγκέλλουν καὶ τῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτρόπων ἀνακαλεῖται ὀποτεδήποτε, κατά τήν κρίση τοῦ Ἀρχιερέως.

5. Σέ κάθε Ἐπαρχία ὑπηρετεῖ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμός ὑπαλλήλων, πού διορίζονται ἀπό τόν Ἀρχιερέα, ὁ ὅποιος ἀσκεῖ τήν ἐποπτεία σ' αὐτούς, σέ σχέση πρός τά ὑπηρεσιακά τους καθήκοντα.

”Αρθρο 33

1. Τά πρόσωπα, στά ὅποια ἔχει ἀνατεθεῖ ἐκκλησιαστική ὑπηρεσία στήν Ἐπαρχία, ἀναλαμβάνουν καὶ ἐκτελοῦν τά καθήκοντά τους, μέ τήν ἔγκριση τοῦ ἐπιτοπίου Ἀρχιερέως.

2. Ό 'Αρχιερεύς ἐπιτηρεῖ τόν, ὑπό τήν ποιμαντορία του, κλῆρο καὶ τούς μοναχούς, καθώς καὶ τούς λοιπούς, στούς ὁποίους ἔχει ἀνατεθεῖ ἐκκλησιαστική ὑπηρεσία, ώς πρός τήν πολιτεία καὶ τήν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων τους, δικάζει τίς ἐντός τῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας του ἐκκλησιαστικές παραβάσεις, ἐφόσον αὐτές δέν ὑπάγονται στήν ἀρμοδιότητα ἄλλου ὅργανου, καὶ ἐπιβάλλει, ὕστερα ἀπό ἀκρόαση, τίς προβλεπόμενες στίς περιπτώσεις αὐτές ἐκκλησιαστικές ποινές, μέ αἰτιολογημένες γραπτές ἀποφάσεις.

3. Ό 'Αρχιερεύς ἔχει τήν ὑποχρέωση νά διακριθώσει τίς συστατικές ἐπιστολές τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν, πού διαμένουν στήν Ἐπαρχία του, καὶ παρέχει τήν κανονική ἄδεια γιά τήν τέλεση ἀπό αὐτούς ρητῶς προσδιοριζομένων ἱεροπραξιῶν, ἢ λατρευτικῶν πράξεων.

”Αρθρο 34

1. Κάθε 'Αρχιερεύς ἔχει τήν ὑποχρέωση νά διατηρεῖ τά ἀναγκαῖα, γιά τή λειτουργία τῆς Ἐπαρχίας, βιβλία, μεταξύ τῶν ὁποίων: Μητρῶο ἐνοριακοῦ κλήρου, Μητρῶο μοναχῶν, Βιβλίο γάμων, Βιβλίο βαπτίσεων καὶ Βιβλίο δικαστικῶν ἀποφάσεων.

2. Κάθε Ἐπαρχία πρέπει νά τηρεῖ κανονικά λογιστικά βιβλία, γιά τήν καταγραφή τῶν κτημάτων, τῶν ἐπίπλων, τῶν σκευῶν καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης περιουσίας τῆς Ἐπαρχίας, καθώς καὶ ὁποιωνδήποτε προσδόδων καὶ δαπανῶν. Τά λογιστικά βιβλία τῆς Ἐπαρχίας ὑπόκεινται σέ ἔλεγχο ἀπό τό Ἐλεγκτικό Τμῆμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

”Αρθρο 35

Θρονικές Ἐπιτροπές

1. Σέ κάθε Ἐπαρχία λειτουργεῖ Θρονική Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἐπικουρεῖ τόν 'Αρχιερέα στή διαχείριση τῆς περιουσίας τῆς Ἐπαρχίας. Ή Ἐπιτροπή ἀπαρτίζεται ἀπό τέσσερις κληρικούς, πού διορίζονται ἀπό τόν 'Αρχιερέα, καὶ τέσσερις λαϊκούς, πού ἐκλέγονται. Ή ὑπηρεσία τοῦ μέλους τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἄμισθη.

2. Η ἀνάδειξη τῶν μελῶν τῶν Θρονικῶν Ἐπιτροπῶν γίνεται ἀνά τετραετία, ἐντός ἐνός μηνός ἀπό τήν ἐκλογή καὶ ἀνάληψη τῶν καθηκόντων τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν, σύμφωνα μέ τό ἀρθρο 53 τοῦ παρόντος. Ἐκλέξιμοι, ώς μέλη Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας, πού εἶναι ἐγγεγραμμένοι στόν ἐκλογικό κατάλογό της καὶ ἔχουν συμπληρώσει τό εἰκοστό πέμπτο ἔτος τῆς ἥλικίας τους.

3. Τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Ἀρχιερεύς. Σέ περίπτωση κωλύματός του, προεδρεύει ὁ ὄριζόμενος ἀπό αὐτόν ἀναπληρωτής.

”Αρθρο 36

’Εκλογή λαϊκῶν μελῶν

1. Τά λαϊκά μέλη ἐκλέγονται ἀπό ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Ἐπαρχίας.

2. Πρός τοῦτο, ὁ Ἀρχιερεύς ἐκδίδει ἐγκύκλιο, στήν ὅποια καθορίζει τόν τόπο καί τό χρόνο τῆς συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν, γιά τήν ἐκλογή. Μέ τήν ἐγκύκλιο αὐτήν, ὁ Ἀρχιερεύς ὄριζει τόν Πρόεδρο τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, μεταξύ τῶν κληρικῶν τῆς Ἐπαρχίας, καὶ τά δύο μέλη της.

3. Γιά τόν ἀπαρτισμό τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως, κάθε Ἐνοριακή Ἐπιτροπή ἐκλέγει, ἀπό τά μέλη της, ἔναν ἀντιπρόσωπο, τόν ὅποιο καί ἐφοδιάζει μέ σχετικό ἔγγραφο, πού ὑπογράφεται ἀπό τόν Πρόεδρό της.

”Αρθρο 37

1. Κατά τήν ἡμερομηνία καί ὥρα καί στόν τόπο, πού ὄριστηκαν μέ τήν ἐγκύκλιο τοῦ Ἀρχιερέως, συνέρχονται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν. Ἀφοῦ ἐλεγχθοῦν τά πιστοποιητικά τους, προτείνονται, ὡς ὑποψήφιοι, πρόσωπα, τά ὅποια ἔχουν τά προβλεπόμενα προσόντα, κατά τό ἀρθρο 35, παρ. 2.

2. Ἡ ἐκλογή γίνεται μέ μυστική ψηφοφορία, μέ ψηφοδέλτια σφραγισμένα μέ τή σφραγίδα τῆς Ἐπαρχίας. Κάθε ἐκλέκτορας ἀναγράφει ἕως τέσσερα ὄνόματα. Ἐκλεγέντες θεωροῦνται οἱ τέσσερις πλειονοψηφήσαντες, οἱ δέ ὑπόλοιποι θεωροῦνται ὡς ἐπιλαχόντες, κατά τή σειρά τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, πού ἔλαβε ὁ καθένας. Τό ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καταχωρίζεται σέ πρακτικό, τό ὅποιο ὑπογράφεται ἀπό τόν Πρόεδρο καί τά μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας, διενεργεῖται κλήρωση.

3. Τό πρακτικό ἀποστέλλεται πάραυτα στόν Ἀρχιερέα, μαζί μέ τά ψηφοδέλτια, σέ σφραγισμένο φάκελο.

4. Ἡ ἐκλογή θεωρεῖται ἔγκυρη, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων, πού μετεῖχαν σ' αὐτήν.

”Αρθρο 38

Ἐνστάσεις κατά τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς αἵρετῶν Ἐπιτρόπων ὑποβάλλονται ἔγγραφως στόν Ἀρχιερέα, ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπό τήν ἐκλογή. Ἡ

ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιερέως ἐπί τῶν ἐνστάσεων εἶναι τελεσίδικη. Σέ περίπτωση ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας, προκηρύσσεται νέα ἐκλογή, σύμφωνα μέ τά ἀνωτέρω. Στήν περίπτωση ἀκυρώσεως ἐκλογῆς μέλους, αὐτό ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἐπιλαχόντα, κατά τήν τάξη τῆς ἀνακηρύξεως. Σέ περίπτωση ἐλλείψεως ἐπιλαχόντων, διεξάγεται νέα ἐκλογή.

”Αρθρο 39

Πλήρωση κενῆς θέσεως

Ἐάν κενωθεῖ μία, ἡ δύο, θέσεις αἱρετῶν μελῶν τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξ αἰτίας θανάτου, ἡ παραιτήσεως, ἡ παύσεως, καὶ ἐφόσον δέν ύπάρχουν ἐπιλαχόντες, τά ύπόλοιπα μέλη τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς συνέρχονται ὑπό τήν προεδρία τοῦ Ἀρχιερέως καὶ ἐκλέγουν νέα μέλη. Προκειμένου, ὅμως, περί ταυτόχρονης χηρείας περισσοτέρων τῶν δύο θέσεων, ἡ πλήρωσή τους γίνεται μέ νέα συνέλευση ἀντιπροσώπων τῶν Ἔνοριακῶν Ἐπιτροπῶν, οἱ δόποιοι συγκαλοῦνται ἀπό τόν Ἀρχιερέα κατά τόν ἀνωτέρω καθοριζόμενο τρόπο. Ἡ θητεία τῶν νέων μελῶν, πού ἀναδείχθηκαν μέ δόποιοδήποτε τρόπο, διαρκεῖ μέχρι τίς νέες ἐκλογές Θρονικῶν Ἐπιτροπῶν.

”Αρθρο 40

Λειτουργία τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς

1. Ἡ Θρονική Ἐπιτροπή συνέρχεται στήν ἔδρα τῆς Ἐπαρχίας, ἡ, ἐάν ύπάρχει ἀποχρῶν λόγος, ὅπου ὁρίσει ὁ Πρόεδρος, καὶ συνεδριάζει τακτικῶς μέν δύο φορές τό χρόνο, ἐκτάκτως δέ κατά τήν κρίση τοῦ Προέδρου. Ὁ Πρόεδρος ὑποχρεούται, μέ αἴτηση τριῶν μελῶν, νά συγκαλέσει τή Θρονική Ἐπιτροπή σέ συνεδρία.

2. Ἡ Θρονική Ἐπιτροπή εύρισκεται σέ ἀπαρτία, ἐάν, ἐκτός τοῦ Προέδρου, ἡ τοῦ ἀναπληρωτῆ του, εἶναι παρόντα τέσσερα τουλάχιστον μέλη, ἀπό τά δόποια τά δύο αἱρετά. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειονψηφία. Σέ περίπτωση ισοψηφίας, ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. Τίς ἀποφάσεις τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὁ Ἀρχιερεύς. Οὐδεμία πράξη διαχειρίσεως δεσμεύει νομικά τήν Ἐπαρχία, ἐφόσον δέν ἔχει τήν ἔγκριση τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ τῆς Ιερᾶς Συνόδου, ὅπου αὐτό προβλέπεται.

”Αρθρο 41

”Εκπτωση Ἐπιτρόπου

Ο Ἐπίτροπος ἐκπίπτει ἀπό τήν ἰδιότητά του, μέ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιερέως: α) ἐάν, μετά τήν ἐκλογή, στερηθεῖ τῶν προσόντων ἐκλογιμότητας,

6) έάν άδικαιολόγητα άπουσιάσει άπό τρεῖς συνεχόμενες συνεδρίες τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ γ) έάν ἐπιδεικνύει διαγωγή ἀσυμβίθαστη πρός τά καθήκοντά του. Οἱ παυόμενοι, σύμφωνα μέ τά προβλεπόμενα ὑπό 6) καὶ γ) τοῦ παρόντος ἄρθρου, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος ἐπανεκλογῆς κατά τήν ἔπομενη, ἀπό τήν παύση τους, ἐκλογῆ.

”Αρθρο 42

‘Αρμοδιότητες τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς

1. Ἡ Θρονική Ἐπιτροπή ἔχει τίς ἔξης ἀρμοδιότητες:

α) Μελετᾶ τούς ἀπολογισμούς τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Ἐπαρχίας καὶ ψηφίζει τόν ἐτήσιο προϋπολογισμό.

β) Παρακολουθεῖ τή διαχειρίση τῆς περιουσίας τῶν Ἐνοριῶν καὶ τῶν Μονῶν, μελετᾶ τούς ἀπολογισμούς τους καὶ προβαίνει στίς ἐνδεδειγμένες εἰσηγήσεις.

γ) Ἀποφαίνεται γιά τόν τρόπο διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Ἐπαρχίας, γιά συνομολόγηση δανείων καὶ γιά βελτίωση, ἢ πώληση, κτημάτων τῆς Ἐπαρχίας μέχρι ποσοῦ, πού καθορίζεται ἐτησίως ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο. Στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ὑφίσταται ἀνάγκη ὑπερβάσεως τοῦ πιό πάνω ποσοῦ, τό θέμα παραπέμπεται στήν Ἱερά Σύνοδο γιά ἔξέταση καὶ λήψη ἀποφάσεως.

2. “Ολες οἱ ἀρμοδιότητες οἰκονομικῆς φύσεως τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς ἀσκοῦνται, σέ συνδυασμό πρός τά προβλεπόμενα στό Παράρτημα Γ’ τοῦ παρόντος.

”Αρθρο 43

Θρονικά Ταμεῖα

Σέ κάθε Ἐπαρχία λειτουργεῖ Θρονικό Ταμεῖο. Τά σχετικά μέ τή λειτουργία τῶν Θρονικῶν Ταμείων περιλαμβάνονται στό Παράρτημα Γ’ τοῦ παρόντος.

”Αρθρο 44

Συμβουλευτικό Οἰκονομικό Σῶμα

’Ανεξαρτήτως τῆς λειτουργίας τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Θρονικοῦ Ταμείου, ὁ Ἀρχιερεύς μπορεῖ νά διορίζει Συμβουλευτικό Οἰκονομικό Σῶμα, γιά τή μελέτη τῶν οἰκονομικῶν θεμάτων τῆς Ἐπαρχίας καὶ τῆς, κατά τόν καλύτερο δυνατό τρόπο, ἀξιοποιήσεως τῆς περιουσίας τῆς καὶ γιά παροχή συμβουλῶν γιά τίς οἰκονομικές δραστηριότητες τῆς Ἐπαρχίας.

Δ'. ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

”Αρθρο 45

’Ενορίες

1. Η ’Ενορία ἀποτελεῖ νομικό πρόσωπο, τό δόποιο ἀπαρτίζεται ἀπό τό σύνολο τῶν ’Ορθοδόξων Χριστιανῶν, πού κατοικοῦν μονίμως σέ μία ὁρισμένη ἐκκλησιαστική περιφέρεια, ἐντός τῆς ἀρχιερατικῆς ’Επαρχίας.

2. Η ’Ενορία ἰδρύεται μέ τὸ ἀπόφαση τοῦ οἰκείου ’Αρχιερέως, ὥστερα ἀπό σύμφωνη γνώμη τῆς Θρονικῆς ’Επιτροπῆς. Μέ τὴν ἀπόφαση αὐτή, καθορίζονται καὶ τὰ ὄρια τῆς ’Ενορίας.

3. α) ’Ενορία συνιστοῦν, στίς μὲν πόλεις δύο χιλιάδες πεντακόσιοι τουλάχιστον κάτοικοι, στίς δέ κωμοπόλεις χίλιοι πεντακόσιοι κάτοικοι. Εξαιροῦνται οἱ ἥδη ὑφιστάμενες ’Ενορίες, οἱ δόποιες διατηροῦνται καὶ στὴν περίπτωση κατά τὴν δόποια κατοικοῦν σ' αὐτές λιγότεροι ἀπό τὸν ἀνωτέρω καθοριζόμενο ἀριθμό.

6) Χωριά, ἡ συνοικισμοί, πού ἔχουν λιγότερους κατοίκους, ἀπό τὸν ἀνωτέρω προσδιοριζόμενο ἀριθμό, μποροῦν νά ἀποτελέσουν ξεχωριστή ’Ενορία, ἐφόσον, ἀπό τὰ ἔσοδα τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν εἰσφορῶν τῶν ἐνοριτῶν, ἔξασφαλίζονται οἱ δαπάνες, γιά τὴν ὑπαρξη καὶ διμαλή λειτουργία τῆς.

4. Η ἀπόφαση τοῦ οἰκείου ’Αρχιερέως, γιά τὴν ἰδρυση νέας ’Ενορίας, πρέπει νά καθορίζει τὰ περιουσιακά στοιχεῖα, μέ τὰ δόποια ἡ ’Ενορία θά καταστεῖ βιώσιμη, μέ τὴ σύμφωνη γνώμη τῆς Θρονικῆς ’Επιτροπῆς καὶ, ἐάν εἶναι δυνατό, καὶ τῆς ’Ενοριακῆς ’Επιτροπῆς, ἀπό τὴν δόποια ἀποσπᾶται ἡ ’Ενορία.

5. Ο ’Αρχιερεύς, μέ τὴ σύμφωνη γνώμη τῆς Θρονικῆς ’Επιτροπῆς καὶ, ἐάν εἶναι δυνατό, καὶ τῶν οἰκείων ’Ενοριακῶν ’Επιτροπῶν, μπορεῖ νά συγχωνεύει δύο, ἡ περισσότερες, ’Ενορίες, ἐφόσον ἡ λειτουργία τους ποιμαντικά καθίσταται ἀτελέσφορη.

”Αρθρο 46

Ναοί

1. Οἱ Ναοί τῆς ’Εκκλησίας τῆς Κύπρου διακρίνονται σέ:

- α) ’Ενοριακούς,
- 6) Κοιμητηριακούς.

- γ) Παρεκκλήσια (δηλ. Ναούς μή ἐνοριακούς, ἐντός τῶν πόλεων, ἢ τῶν χωρίων).
- δ) Ἐξωκκλήσια (δηλ. Ναούς μή ἐνοριακούς, ἐκτός τῶν πόλεων, ἢ τῶν χωρίων).
- ε) Μοναστηριακούς (δηλ. Ναούς Μονῶν, πού εύρισκονται σέ λειτουργία, ἢ είναι διαλυμένες).
- ζ) Προσκυνηματικούς.
2. “Ολοι οι Ναοί ἀποτελοῦν ἀναπαλλοτρίωτη ἐκκλησιαστική περιουσία καὶ διατελοῦν κάτω ἀπό τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν ἐποπτεία τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως. Ἡ διοίκηση καὶ ἡ διαχείρισή τους διεξάγονται σύμφωνα μὲ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτη.
3. Οἱ Ἐνοριακοί Ναοί ἀνήκουν, κατά κυριότητα, στήν οἰκείᾳ Ἐνορίᾳ.
4. Κάθε Ἐνορία ὀφείλει νά τηρεῖ κανονικά λογιστικά βιβλία, γιά τήν καταγραφή τῶν κτημάτων, τῶν ἐπίπλων, τῶν σκευῶν καὶ ὅποιασδήποτε ἄλλης περιουσίας τῆς Ἐνορίας, καθώς καὶ τῶν προσόδων καὶ δαπανῶν. Τά λογιστικά βιβλία τῆς Ἐνορίας ὑπόκεινται σέ ἔλεγχο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Τμήματος τοῦ Θρόνου.
5. Τά Παρεκκλήσια, τά Ἐξωκκλήσια καὶ οἱ Προσκυνηματικοί Ναοί, καὶ ὅσοι, ἢ ὅσα, περιῆλθαν, ἢ περιέρχονται, σέ κατάσταση ἐρειπώσεως, ἀνήκουν στήν Ἐπαρχίᾳ, στήν περιφέρεια τῆς ὅποιας εύρισκονται, ἀποκαλούμενα Θρονικά, ἐκτός αὐτῶν πού ἀνήκουν, μέ ἀπόφαση τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, σέ ἄλλη Ἐνορία. Σέ περίπτωση ἀμφισβητήσεων τοῦ ἰδιοκτησιακοῦ καθεστῶτος Παρεκκλησίου, ἢ Ἐξωκκλησίου, μεταξύ Ἐνοριῶν, ἀποφασίζει γι’ αὐτό ὁ οἰκείος Ἀρχιερεὺς καὶ σέ δεύτερο βαθμό ἡ Ἱερά Σύνοδος. Σέ περίπτωση δέ ἀμφισβητήσεων μεταξύ Ἐνορίας καὶ Ἀρχιερέως, ἀποφασίζει ὄριστικά ἡ Ἱερά Σύνοδος.
6. Οἱ Κοιμητηριακοί Ναοί, ἐφόσον δέν ἀνήκουν σέ Ἐνορία, ἢ Ἐνορίες, κατά τά μέχρι τώρα ἰσχύσαντα, ἀνήκουν στήν οἰκείᾳ Ἐπαρχίᾳ, ἡ ὅποια ἔχει τήν ὅλη ἐποπτεία τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τους.
7. Γιά τήν ἀνέγερση, ἀνακαίνιση, ἐπέκταση, ἢ ἐπιδιόρθωση, Ἱεροῦ Ναοῦ, καθώς καὶ τήν ἐκτέλεση ὅποιουνδήποτε ἄλλου ἔργου σ’ αὐτόν, ἢ στόν περιβάλλοντα χῶρο, ἀπαιτεῖται γραπτή ἄδεια τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως. Γιά ἐργασίες, ἐκτός τῆς ἀπλῆς συντηρήσεως καὶ ἀποκαταστάσεως ζημιῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς μπορεῖ νά ζητεῖ τή γνώμη τῆς ἐπί τῆς Ναοδομίας καὶ Χριστιανικῆς Τέχνης Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.
8. Γιά τήν ἐκτέλεση τῆς ὅλης ἐργασίας, ἢ μέρους της:

- α) Ζητοῦνται προσφορές, ή δέ κατακύρωση γίνεται μόνο μέ γραπτή ἔγκριση τοῦ οίκείου Ἀρχιερέως, ό δόποιος δικαιοῦται νά ἀπορρίψει όποιαδήποτε προσφορά, ἐάν κρίνει ὅτι οί προσφερόμενες τιμές εῖναι ἀσύμφορες, ή ὅτι τό πρόσωπο, πού μειοδότησε, δέν εῖναι ἔμπειρο γιά τήν ἐκτέλεση τέτοιων ἔργων, ή ὅτι ή ἐγγύηση, πού δίδει, δέν εῖναι ἐπαρκής.
 - β) Συντάσσεται ἔγγραφη συμφωνία, ή όποία πρέπει νά φέρει ἔγγραφως τήν ἔγκριση τοῦ οίκείου Ἀρχιερέως, ἄλλως ή συμφωνία αὐτή εῖναι ἄκυρη.
 - γ) Στήν περίπτωση κατά τήν όποία ὁ Ἀρχιερεύς, σέ συνεννόηση μέ τή Θρονική, η Ἐνοριακή, Ἐπιτροπή, διαπιστώσει ὅτι ή ἐκτέλεση τῆς ἐργασίας, μέ δική τους ἀπευθείας ἐπίβλεψη, θά γίνει καλύτερα καί μέ λιγότερες δαπάνες, τότε δέν εῖναι ἀπαραίτητη ή διαδικασία ὑποβολῆς προσφορῶν.
9. Ἡ συντήρηση Ναῶν, οί όποιοι ἔχουν χαρακτηρισθεῖ ὡς ἀρχαιολογικά μνημεῖα, γίνεται μέ τήν ἐποπτεία καί συνεργασία τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, μέ τή μέριμνα τοῦ Ἀρχιερέως.

”Αρθρο 47

’Εφημέριοι

1. Πνευματικός πατέρας καί προϊστάμενος κάθε Ἐνορίας εῖναι ὁ Ἐφημέριος, ό δόποιος μεριμνᾶ γιά τήν πνευματική ζωή τῶν ἐνοριτῶν, γιά τήν ὁρθή καί τακτική τέλεση τῶν ιερῶν ἀκολουθιῶν, γιά τή διοίκηση τῆς Ἐνορίας καί γιά τή φιλανθρωπική καί κοινωνική προσφορά της.

2. Ο Ἐφημέριος δίφεύει νά διαμένει στήν Ἐνορία του. Ἡ τυχόν διαμονή ἐκτός αὐτῆς ἐπιτρέπεται μόνο ὕστερα ἀπό ἀδεια τοῦ Ἀρχιερέως.

3. Ο ἀριθμός τῶν Ἐφημέριων σέ κάθε Ἐνορία καθορίζεται ἀπό τόν Ἀρχιερέα, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες της. Ἐάν ὑπάρχουν περισσότεροι Ἐφημέριοι στήν Ἐνορία, ό Ἀρχιερεύς ὀρίζει τόν προϊστάμενο, καθώς καί τά καθήκοντα τῶν Ἐφημερίων.

4. Ως Ἐφημέριοι Ἐνοριῶν διορίζονται ἔγγαμοι κληρικοί. ”Αγαμοι κληρικοί μποροῦν, κατ’ ἔξαίρεση, νά διορισθοῦν σέ ἐφημεριακή θέση, δόπου οί συνθῆκες τό ἐπιβάλλουν.

5. Ο προτεινόμενος πρός χειροτονία πρέπει νά ἔχει τά προβλεπόμενα ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες προσόντα καί ἐπί πλέον πτυχίο Ὁρθόδοξης Θεολογικῆς, η ἄλλης Πανεπιστημιακῆς, Σχολῆς, η ἀπολυτήριο Ὁρθόδοξης Ἱερατικῆς Σχολῆς. Μόνο σέ ἔξαιρετικές περιπτώσεις μπορεῖ ό Ἀρχιερεύς

νά έπιτρέψει τή χειροτονία προσώπου, τό όποιο στερεῖται τῶν ἀνωτέρω τίτλων σπουδῶν. Πρίν τή χειροτονία, ὁ ὑποψήφιος ὑποβάλλει στόν οἰκεῖον Ἀρχιερέα:

- α) Κανονική συμμαρτυρία, κατά τά παραδεδεγμένα ἀπό τήν Ἐκκλησία.
- β) Πιστοποιητικό γεννήσεως καί βαπτίσεως.
- γ) Ἀντίγραφο Ποινικοῦ Μητρώου.
- δ) Πιστοποίηση, μέ τήν όποια νά φαίνεται ὅτι ὁ ὑποψήφιος εἶναι ἄγαμος, ἢ, προκειμένου περί ἐγγάμου, ὅτι ὁ γάμος εἶναι ὁ πρῶτος καί γιά τούς δύο συζύγους.
- ε) Βεβαίωση ἵατροῦ γιά τήν κατάσταση τῆς ὑγείας του.
- ζ) Ἀποδεικτικό τῶν σπουδῶν του.

Τά ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται, ἀναλόγως προσαρμοσμένα, σέ κάθε ὑποψήφιο κληρικό, ὁ όποιος θά καταλάβει ὅποιαδήποτε ἐκκλησιαστική θέση.

6. α) Οἱ Ἐφημέριοι διορίζονται σέ ὅρισμένη Ἐνορία ἀπό τόν οἰκεῖον Ἀρχιερέα.

- 6) Μετάθεση Ἐφημερίου, ἐντός τῆς ἔδιας Ἐπαρχίας, γίνεται: i) μέ τὴν προσωρινήν τοῦ Ἀρχιερέως, ὃντερα ἀπό αἵτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου Ἐφημερίου, καί ii) μέ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιερέως, ὅταν, κατά τήν κρίση του, ἐκκλησιαστικές καί ποιμαντικές ἀνάγκες ἐπιβάλλουν τή μετάθεση αὐτήν.
- γ) Αὔτος, πού μετατίθεται ἀπό ἄλλη Ἐπαρχία, πρέπει νά φέρει κανονικό ἀπολυτήριο γράμμα. Γιά τήν προσωρινήν τοποθέτησην κληρικοῦ σ' ἄλλη Ἐπαρχία, ἀπαιτεῖται ἀπλῆ ἄδεια τοῦ Ἀρχιερέως, στόν όποιο αὐτός ὑπάγεται.

7. "Ολοι οἱ κληρικοί κάθε Ἐπαρχίας ὑπάγονται, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, στόν Ἀρχιερέα τους, τόν όποιο ὀφείλουν νά μνημονεύουν στίς ἱερές ἀκολουθίες, νά ἀναγνωρίζουν ὡς ἐκκλησιαστικό προϊστάμενό τους καί νά ὑπακούουν, τηρώντας τίς ἐκκλησιαστικές νουθεσίες καί ὀδηγίες του.

8. Κάθε Ἐφημέριος δικαιούται, κατ' ἔτος, κανονική ἄδεια μέ ἀποδοχές.
9. Οὐδείς Ἐφημέριος ἀποχωρεῖ, ἢ παύεται, ἀπό τή θέση του ἐκτός μόνο:
- α) Ἐάν καταδικασθεῖ τελεσιδίκως σέ καθαίρεση, ἢ ὀργία, πέραν τοῦ ἔτους, γιά κανονικό παράπτωμα.

- 6) Έάν άδικαιολόγητα έγκαταλείψει τή θέση του καί έφόσον, άφοῦ κληθεῖ ἀπό τὸν οἰκεῖο Ἀρχιερέα, δέν προβάλει λόγους, πού νά δικαιολογοῦν ἐπαρκῶς τήν πράξη του.
- γ) Έάν παραιτηθεῖ, κυρίως λόγω σωματικῆς, ἢ διανοητικῆς, νόσου.
- δ) Έάν ἔχει καταστεῖ ἀποδεδειγμένα ἀνίκανος γιά τήν ἐκτέλεση τῶν ἐφημεριακῶν του καθηκόντων, λόγω διανοητικῆς, ἢ σωματικῆς, νόσου, ἢ ὅποια πιστοποιεῖται μέ γνωμοδότηση δύο ἰατρῶν, πού δρίζονται ἀπό τὸν οἰκεῖο Ἀρχιερέα.
- ε) Μέ τή συμπλήρωση τοῦ 70οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ἐφόσον ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεὺς κρίνει ἀναγκαία τήν παράταση τῆς διακονίας του καί ὁ Ἐφημέριος τήν ἐπιθυμεῖ, ἢ διακονία του μπορεῖ νά συνεχισθεῖ. Οἱ ἀπολαβές του καί ὁ χρόνος τῆς παρατάσεως τῆς διακονίας του καθορίζονται σύμφωνα μέ τίς πρόνοιες τοῦ Ἐνιαίου Φορέα Μισθοδοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου.
10. Ἐφημέριοι, πού ἀποχώρησαν κανονικῶς ἀπό τή διακονία τους, λαμβάνουν ἰσοβίως σύνταξη, ἢ ὅποια δέν μπορεῖ νά είναι κατώτερη ἀπό τό χορηγούμενο ἀπό τό Κυβερνητικό ταμεῖο ἐπίδομα σέ Ἐφημερίους. Σέ περίπτωση καθαιρέσεως, ἢ ἀπολύσεως, κληρικοῦ, λόγω ἀργίας πέραν τοῦ ἔτους, ἢ Ἱερά Σύνοδος ἀποφασίζει γιά τό ὑψος τῆς συντάξεώς του.
11. Σέ περίπτωση θανάτου κληρικοῦ πρίν ἀπό τή συνταξιοδότησή του, ἢ Ἱερά Σύνοδος μεριμνᾶ, κατά τήν κρίση της, γιά τήν οίκονομική στήριξη τῆς οίκογένειάς του.
12. Ἀπό τόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα μπορεῖ νά δοθεῖ σέ Κληρικό ἄδεια, καί ἐνδεχομένως οίκονομική ἐνίσχυση, ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν, γιά σπουδές.
13. Κάθε Ἐπαρχία τηρεῖ Μητρῶο κληρικῶν, τό ὅποιο περιλαμβάνει συνοπτικά ὅλα τά στοιχεῖα, πού ἀφοροῦν σέ κάθε κληρικό, ὅπως: ἡμερομηνία γεννήσεως, ἡμερομηνία χειροτονίας σέ διάκονο καί πρεσβύτερο καί ἀπονομῆς ὄφφικιών, ἢ ἀξιωμάτων, στήν ἐκκλησιαστική ὑπηρεσία, στοιχεῖα σπουδῶν, Ἐνορία, ἢ Ἐνορίες, στίς ὅποιες ὑπηρέτησε, οίκογενειακή κατάσταση, ἴδιαίτερα στοιχεῖα δραστηριότητας καί τυχόν παραπτώματά του καί οἱ ἐπιβληθεῖσες σ' αὐτόν ποινές.

”Αρθρο 48

Μισθοδοσία Κληρικῶν

1. Ό μισθός τῶν Κληρικῶν, πρεσβυτέρων καί διακόνων, καθορίζεται ὅμοιόμορφα γιά ὅλη τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ἀνάλογα μέ τά προσόντα καί τήν τάξη τους, μέ κανονισμό πού ἐκδίδεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.

2. "Οπου οί Ἐπαρχίες, ἡ οί Ἐνορίες, δέν ἔχουν πόρους ἐπαρκεῖς, γιά τήν κάλυψη τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου, ὅπως αὐτή καθορίζεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, παρέχει τήν ἀρωγή του, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτη, ὁ Φορέας Μισθοδοσίας Ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

3. Γιά τούς σκοπούς τῆς μισθοδοσίας, οί Ἐφημέριοι διακρίνονται σέ τέσσερις τάξεις, στίς ὁποῖες ὁ οἰκεῖος Ἐπίσκοπος ἔχει τό δικαίωμα νά κατατάσσει τούς κληρικούς, ἀναλόγως ὅχι μόνο τῶν τυπικῶν, ἀλλά καί τῶν οὔσιαστικῶν, προσόντων τους:

- α) Σ' αὐτούς πού ἔχουν Θεολογική, ἡ ἄλλη Πανεπιστημιακή, μόρφωση.
- β) Σ' αὐτούς πού ἔχουν ἀπολυτήριο Β' κύκλου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας», ἡ ἄλλων ἰσοδυνάμων Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν.
- γ) Σ' αὐτούς πού εἶναι ἀπόφοιτοι τοῦ Α' κύκλου τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας», ἡ ἄλλης ἰσοδύναμης Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἡ ἔξαταξίου Γυμνασίου, ἡ ἄλλων ἰσοβαθμίων Σχολῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.
- δ) Σ' αὐτούς πού ἔχουν μόρφωση κατώτερη ἀπό αὐτά πού ὄριζονται ἀνωτέρω.

”Αρθρο 49

Ψάλτες, Νεωκόροι καί λοιπή διακονία στό Ναό

1. Οι Ψάλτες καί Νεωκόροι τῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν διορίζονται ἀπό τόν Ἀρχιερέα, μέ πρόταση τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς, ὕστερα ἀπό σύμφωνη γνώμη τῶν Ἐφημερίων, ἀφοῦ θά ἔχει προηγουμένως προκηρυχθεῖ ἡ θέση.

2. Προκειμένου νά γίνει διορισμός ἐνός Ψάλτη, αὐτός θά πρέπει νά κατέχει δίπλωμα Σχολῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί ἐπαρκῆ γνώση λειτουργικοῦ τυπικοῦ. Ο Ἀρχιερέυς μπορεῖ νά διορίσει, ὡς Ψάλτη, καί πρόσωπο, τό ὁποῖο δέν διαθέτει πτυχίο Σχολῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, μόνο ἐφόσον ὑπάρχει ἀπόλυτη ἀνάγκη γι' αὐτό. Οι ἀπολαθές τῶν Ψαλτῶν καί τῶν Νεωκόρων καθορίζονται μέ σύμβαση, τήν ὅποια συνάπτει ἡ Ἐνορία μέ αὐτούς, μέ ἔγκριση τοῦ Ἀρχιερέως. Σέ κάθε περίπτωση, ἐπιτρέπεται ἡ ἐθελοντική διακονία κάποιου προσώπου, ὡς Ψάλτη, ἡ Νεωκόρου, χωρίς μισθό, μέ τήν εὐλογία τοῦ Ἀρχιερέως.

3. Ο Ἀρχιερέυς μπορεῖ νά ἀπολύσει Ψάλτη, ἡ Νεωκόρο, γιά τούς ἐξῆς λόγους: α) ἀνεπάρκεια στήν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων τους, καί β) διαγωγή ἀνάρμοστη, ἡ ἀσυμβίθαστη, πρός τή θέση τους.

4. Οι ἀνωτέρω ἀποχωροῦν ἀπό τήν ὑπηρεσία τους, μέ τή συμπλήρωση τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας τους. 'Ο Ἀρχιερεύς, μέ εἰσήγηση τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς, μπορεῖ νά παρατείνει τή διακονία, ἢ νά διορίσει Ψάλτη, ἢ Νεωκόρο, καί μετά τή συμπλήρωση τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας τους, γιά ὁρισμένη μόνο χρονική περίοδο.

5. Οι Ψάλτες καί οἱ Νεωκόροι, στήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους, ἀκολουθοῦν τίς ὁδηγίες τοῦ Ἐφημερίου καί τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς.

"Ἀρθρο 50

Οἱ λαϊκοὶ πού ὑπηρετοῦν σέ Ναό, ὑπόκεινται στήν πειθαρχική ἐξουσία τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ὁ ὅποιος, γιά παραβάσεις πού ἀνάγονται στήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τους, μπορεῖ νά ἐπιβάλει, ὕστερα ἀπό προηγούμενη κλήση τους σέ ἀπολογία, τήν ποινή τῆς προσωρινῆς παύσεως, ἢ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεώς τους.

"Ἀρθρο 51

Οὐδείς μπορεῖ νά κηρύξει τό θεῖο λόγο σέ Ναό, χωρίς τήν κανονική ἄδεια τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

"Ἀρθρο 52

Ἐνοριακές Ἐπιτροπές

Κάθε Ἐνορία διοικεῖται ἀπό τήν Ἐνοριακή Ἐπιτροπή. 'Η Ἐπιτροπή συγκροτεῖται ἀπό τόν Πρόεδρό της, κληρικό ἢ λαϊκό, πού ὁρίζεται ἀπό τόν Ἐπίσκοπο, καί τέσσερα λαϊκά μέλη. Σέ ἰδιαιτέρως πολυπληθεῖς ἐνορίες, μπορεῖ ὁ ἀριθμός τῶν μελῶν νά αὐξηθεῖ, κατά τήν κρίση τοῦ Ἀρχιερέως. 'Η διακονία μέλουν τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς είναι ἄμισθη.

"Ἀρθρο 53

Ἐκλογή μελῶν τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς

1. 'Η ἐκλογή τῶν λαϊκῶν μελῶν γίνεται ἀπό τούς ἐνορίτες, ἀνά τετραετία, ἐντός τοῦ δεύτερου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνός Ιανουαρίου.

2. 'Εκλόγιμοι, ώς μέλη τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς, είναι ὅσοι ἔχουν συμπληρωμένο τό εἰκοστό πέμπτο ἔτος τῆς ἡλικίας τους καί είναι ἐγγεγραμμένοι στόν ἐκλογικό κατάλογο τῆς Ἐνορίας.

3. "Οσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐκλεγοῦν, ώς μέλη τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλουν, ἐγγράφως, στόν προϊστάμενο τῆς Ἐνορίας, μία τουλάχιστον ἑβδομάδα πρίν ἀπό τήν ἐκλογή, αἴτηση ὑποψηφιότητας.

4. Ύποψηφιότητα δέν μπορεῖ νά ύποβάλει πρόσωπο, τό όποιο έχει συγγένεια μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἐξ αἵματος, ἢ ἐξ ἀγχιστείας, μέ τούς Ἐφημερίους τῆς Ἐνορίας, καθώς καὶ οἱ πρεσβυτέρες τους. Σέ περιπτώσεις, ὅμως, κατά τίς όποιες ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεύς κρίνει εὔλογη τήν ύποψηφιότητα, ἢ τό διορισμό, συγγενικοῦ πρός τόν Ἐφημέριο προσώπου, μπορεῖ, κατ' ἐξαίρεση, νά ἐπιτρέψει τοῦτο.

5. Ο Ἀρχιερεύς μπορεῖ νά ἀποκλείσει κάποια ύποψηφιότητα γιά εὔλογη αἰτία.

”Αρθρο 54

”Υστερα ἀπό ἀπόφαση τῆς Ιερᾶς Συνόδου, τήν ἐκλογή Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν προκηρύσσει ὁ Ἀρχιερεύς, μέ ἐγκυκλιο, κατά τήν όποια ὄριζονται τά ἀφορῶντα στήν ἐκλογική διοδικασία.

Ο Ἀρχιερεύς μπορεῖ, γιά εὔλογη αἰτία, νά ἀναβάλει τήν ἐκλογή σέ κάποια Ἐνορία, ἔως ὅτου ἀρθεῖ ὁ λόγος τῆς ἀναβολῆς.

”Αρθρο 55

Ἐκλέκτορες είναι ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί κάτοικοι τῆς Ἐνορίας, οἱ ἐγγεγραμμένοι στόν ἐκλογικό κατάλογο τῆς Ἐνορίας, ὅπως αὐτός προβλέπεται στό ἀρθρο 23 τοῦ παρόντος, ὁ όποιος ἀναθεωρεῖται γιά τό σκοπό αὐτό, κατ' ἀνάλογη ἐφαρμογή ὅλων ὅσα προβλέπονται στό ἀνωτέρῳ ἀρθρο. Κατά τήν ἀναθεώρηση αὐτήν μποροῦν νά ἐγγραφοῦν καί ἀπόδημοι ἀπό τήν Ἐνορία, πού διαβιοῦν στήν Κύπρο.

”Αρθρο 56

1. Τήν ἐκλογή διεξάγει τριμελής Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, ἡ όποια ἀποτελεῖται ἀπό τόν προϊστάμενο τῆς Ἐνορίας καί δύο κληρικούς της. Εάν ἀντίστοιχος ἀριθμός κληρικῶν δέν ύπάρχει, ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή συμπληρώνεται, ἀναλόγως, ἀπό μέλη τῆς Ἐνορίας, πού ὄριζονται ἀπό τόν προϊστάμενο.

2. Η ἐκλογή γίνεται μέ μυστική ψηφοφορία, μέ ψηφοδέλτια, σφραγισμένα μέ τή σφραγίδα τῆς Ἐνορίας. Οἱ ἐκλογεῖς ψηφίζουν ἔνα, ἢ καί περισσότερα, ὀνόματα τῆς ἐπιλογῆς τους, χωρίς νά ύπερβαίνουν τόν προβλεπόμενο ἀριθμό τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Μετά τό πέρας τῆς ἐκλογῆς, γίνεται ἀπό τήν Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ἡ διαλογή τῶν ψήφων, κατά τήν όποια δικαιούνται νά παρίστανται οἱ ύποψήφιοι αὐτοπροσώπως, ἢ μέ ἀντιπροσώπους. Οἱ πλειονοψηφήσαντες

ἀνακηρύσσονται ώς ἐπιτυχόντες καί συντάσσεται ἀπό τὸν Πρόεδρο τό σχετικό πρακτικό, τὸ δόποιο ὑπογράφεται ἀπό τὰ μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς ἀπερχόμενης Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας, διεξάγεται κλήρωση.

4. Τὸ πρακτικό ἐκλογῆς διαβιβάζεται, ἀπό τὸν Πρόεδρο τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, στὸν Ἀρχιερέα.

”Αρθρο 57

1. Ἐνστάσεις κατά τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς μποροῦν νά ὑποβληθοῦν ἐγγράφως στὸν Ἀρχιερέα, ἀπό δόποιοδήποτε ἐγγεγραμμένο στούς ἐκλογικούς καταλόγους τῆς Ἐνορίας, ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπό τὴν ἐκλογή, διά τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιερέως ἐπί τῶν ἐνστάσεων κατά τοῦ κύρους ἐκλογῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τελεσίδικη.

3. Ἐφόσον προκύψει ἀνάγκη ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς, αὐτή διεξάγεται ἐντός μηνός.

”Αρθρο 58

1. Ο Ἀρχιερεύς ἐγκρίνει τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς καί διορίζει τοὺς ἐπιτυχόντες.

2. Ο Ἀρχιερεύς δέν ἐγκρίνει τὴν ἐκλογή, ἐφόσον σ' αὐτήν ἔχει συμμετάσχει μικρότερος ἀριθμός τοῦ δέκα τοῖς ἐκατόν τῶν ἐγγεγραμμένων στὸν ἐκλογικό κατάλογο. Στήν περίπτωση αὐτήν, καθώς καί στήν περίπτωση κατά τὴν δόποια οἱ ὑποψηφιότητες ὑπῆρξαν λιγότερες, ἀπό τὸν προβλεπόμενο ἀριθμό μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲ Ἀρχιερεύς διορίζει, ἢ συμπληρώνει, τὴν Ἐνοριακή Ἐπιτροπή.

3. Στήν περίπτωση ἐκλογῆς προσώπων, πού ἔχουν μεταξύ τους συγγένεια δευτέρου βαθμοῦ ἔξ αἵματος, ἢ ἔξ ἀγχιστείας, ἢ εἶναι σύζυγοι, δὲ Ἀρχιερεύς διορίζει αὐτόν, πού ἔλαβε τίς περισσότερες φήφους. Τίς θέσεις τῶν, κατ' αὐτόν τὸν τρόπο, μή ἐγκρινομένων καταλαμβάνουν οἱ ἐπιλαχόντες καί, ἐάν δέν ὑπάρχουν, διορίζει δὲ Ἀρχιερεύς τά ἐλλείποντα μέλη.

”Αρθρο 59

Πλήρωση κενῆς θέσεως

Σέ περίπτωση κενώσεως θέσεως στήν Ἐνοριακή Ἐπιτροπή, δὲ πλήρωσή της γίνεται ἀπό τούς ἐπιλαχόντες κατά τή σειρά τῆς ἀνακηρύξεώς

τους. Έάν δέν ύπάρχουν, ή 'Ενοριακή 'Επιτροπή, εύρισκομένη σέ απαρτία, προτείνει στόν 'Αρχιερέα πρόσωπο γιά τήν πλήρωση τῆς θέσεως. Έάν οι κενές θέσεις στήν 'Ενοριακή 'Επιτροπή είναι τόσες, ώστε νά μήν είναι δυνατό νά σχηματισθεί απαρτία τῆς 'Επιτροπῆς, ή πλήρωση τῶν θέσεων γίνεται μέ έκλογή, κατά τά ἀνωτέρω προβλεπόμενα. Καί στίς δύο περιπτώσεις, ή θητεία τῶν νέων μελῶν λήγει μαζί μέ αὐτήν τῶν ύπολοίπων μελῶν τῆς 'Ενοριακῆς 'Επιτροπῆς.

"Αρθρο 60

Λειτουργία τῆς 'Ενοριακῆς 'Επιτροπῆς

Κάθε 'Ενοριακή 'Επιτροπή, ἀμέσως μετά τήν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων της, ἐκλέγει, μεταξύ τῶν μελῶν της, τόν ταμία καί τόν γραμματέα.

'Ο ταμίας πρέπει νά παράσχει ἐγγύηση, ἐκείνη πού κρίνει ἀναγκαία ὁ οἰκεῖος 'Αρχιερεύς.

"Αρθρο 61

Παύση 'Ενοριακοῦ 'Επιτρόπου, ή 'Ενοριακῆς 'Επιτροπῆς

1. 'Ο 'Αρχιερεύς μπορεῖ νά προβεῖ στήν παύση μέλους τῆς 'Ενοριακῆς 'Επιτροπῆς, ή καί τοῦ συνόλου της:

- α) 'Εάν, κατά τήν κρίση τοῦ 'Αρχιερέως, μέλος 'Ενοριακῆς 'Επιτροπῆς, ή ή ἵδια ώς σῶμα, δλιγωροῦν στήν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τους, ή διαχειρίζονται ἐπιζήμια τά τῆς περιουσίας τῆς 'Ενορίας, ή ἐπιδεικνύουν διαγωγή ἀσυμβίβαστη πρός τά ἀξιώματα, τά όποια κατέχουν.
 - β) 'Εάν, κατά τόν ἔλεγχο, εὑρεθεῖ ἔλλειμμα στό Ταμεῖο, ή, ἐάν ὁ ταμίας, ή ὅλη ή 'Επιτροπή, ὅταν κληθοῦν γιά ἔλεγχο, ἀρνηθοῦν, ή ἀποφύγουν ὀδικαιολογήτως νά συμμορφωθοῦν μέ αὐτόν.
 - γ) 'Εάν δέν συμμορφώνονται μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτη.
2. "Οσοι παύονται μέ αὐτόν τόν τρόπο στεροῦνται τοῦ δικαιώματος ἐπανεκλογῆς κατά τήν ἐπόμενη, ἀπό τήν παύση τους, ἐκλογή.

"Αρθρο 62

Καθήκοντα τῆς 'Ενοριακῆς 'Επιτροπῆς

Καθήκοντα κάθε 'Ενοριακῆς 'Επιτροπῆς είναι:

- α) Νά διοικεῖ ὅλη τήν κινητή καί ἀκίνητη περιουσία τῆς Ἐνορίας, σύμφωνα μέ τόν παρόντα Καταστατικό Χάρτη.
- β) Νά μεριμνᾶ γιά τήν καλή συντήρηση τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τήν τάξη σ' αὐτούς.
- γ) Νά προτείνει τούς Ψάλτες καί τούς Νεωκόρους, μέ τή σύμφωνη γνώμη τῶν Ἐφημερίων.

”Αρθρο 63

’Ενοριακά Ταμεῖα

Σέ κάθε Ἐνορία λειτουργεῖ Ἐνοριακό Ταμεῖο. Τά σχετικά μέ τή λειτουργία τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων περιλαμβάνονται στό Παράρτημα Γ' τοῦ παρόντος.

”Αρθρο 64

”Εγκριση πράξεων Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς

Οὐδεμία πράξη τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς δεσμεύει μέ όποιοδήποτε τρόπο τήν Ἐνορία, ἐάν δέν ἐγκριθεῖ ἐγγράφως ἀπό τόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα. Οὐδεμία πράξη διαχειρίσεως δεσμεύει νομικά τήν Ἐπαρχία, ἐφόσον δέν ἔχει τύχει τῆς ἐγκρίσεως τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπου αὐτό προβλέπεται.

Ε'. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΟΝΩΝ

"Αρθρο 65

Μονές

1. Οι Μονές διακρίνονται σέ: α) Βασιλικές καί Σταυροπηγιακές, καί β) Έπαρχιακές.

Βασιλικές καί Σταυροπηγιακές είναι οι Μονές τοῦ Κύκκου, τοῦ Μαχαιρᾶ, τοῦ Ἅγιου Νεοφύτου καί τοῦ Ἅποστόλου Βαρνάβα. Ἐπαρχιακές είναι ὅλες οἱ ὑπόλοιπες, ἀνδρικές καί γυναικεῖς, σέ λειτουργία Μονές.

2. Οι Βασιλικές καί Σταυροπηγιακές Μονές ἀπολαμβάνουν τοῦ προνομίου τῆς αὐτονομίας, ὅσον ἀφορᾶ στήν ἐσωτερική διοίκησή τους καί στή διοχείριση τῶν ὑποθέσεών τους, καί τελοῦν, σύμφωνα μέ τά Πατριαρχικά, ἢ Ἀρχιεπισκοπικά, ἢ Συνοδικά, Σιγίλλια, ὑπό τήν πνευματική καί κανονική ἐποπτεία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα μνημονεύεται σέ αὐτές κατά τίς ιερές ἀκολουθίες.

3. Οι Ἐπαρχιακές Μονές διοικοῦνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη καί τοῦ ἐσωτερικοῦ τους κανονισμοῦ. Τελοῦν ὑπό τήν πνευματική καί κανονική δικαιοδοσία τοῦ κυριάρχου τῆς Ἐπαρχίας Ἀρχιερέως, ὁ ὁποίος ἔχει τό καθῆκον νά ἐπαγρυπνεῖ, ὥστε ἡ διοίκηση τῶν Μονῶν τῆς Ἐπαρχίας του καί ὁ βίος τῶν μοναχῶν νά συμφωνοῦν μέ τίς κανονικές ἐπιταγές.

4. Οι διαλυμένες Μονές ἀνήκουν στήν κυριότητα τοῦ Θρόνου, στόν ὁποῖο ὑπάγονται.

5. Μονή, ἢ Μετόχιο της, ἢ ἄλλης μορφῆς μοναστικό καθίδρυμα, δέν μπορεῖ νά ἰδρυθεῖ, ἢ νά ἐπανασυσταθεῖ, χωρίς ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία λαμβάνεται ὑστερα ἀπό εἰσήγηση τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως. "Οσοι ἐπιχειροῦν νά συστήσουν αὐτοβούλως μοναστικό καθίδρυμα ὑπόκεινται σέ κανονικές κυρώσεις.

6. α) Ἡ Ἱερά Σύνοδος, μέ αἵτηση τῆς Μονῆς, καί μέ τή σύμφωνη γνώμη τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ἀποφασίζει, γιά εὔλογη αἵτία, τή διάλυση, ἢ μετατόπιση, ἢ συγχώνευσή της μέ ἄλλη. Σέ περίπτωση διαλύσεως, οἱ μοναχοί τῆς διαλυόμενης Μονῆς προστίθενται στίς Ἀδελφότητες ἄλλης Μονῆς, ἢ ἄλλων Μονῶν, σύμφωνα μέ τήν ἐπιλογή τοῦ καθενός.
- β) Σέ περίπτωση διαλύσεως Μονῆς, ἡ περιουσία της περιέρχεται στήν κυριότητα τῆς Ἐπαρχίας, στή δικαιοδοσία τῆς ὁποίας αὐτή ὑπαγόταν.

γ) Σέ περίπτωση συγχωνεύσεως Μονῶν, ή περιουσία τους περιέρχεται στήν κυριότητα τῆς Μονῆς, πού προκύπτει ἀπό τή συγχώνευση.

7. Κάθε Μονή ἔχει ἐσωτερικό κανονισμό, πού ρυθμίζει τήν ἐσωτερική διοίκησή της, τά καθήκοντα καί δικαιώματα τῶν ἀδελφῶν καί τά διακονήματά τους. Ὁ κανονισμός ψηφίζεται ἀπό τήν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς καί ὑποβάλλεται στόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα γιά ἔγκριση καί ἐπικύρωση. Στήν περίπτωση τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, ὁ κανονισμός ὑποβάλλεται στόν Ἀρχιεπίσκοπο γιά ἐπικύρωση. Ὁ Ἀρχιερεύς ὀφείλει, ἐάν εύρισκει τόν κανονισμό σύμφωνο μέ τούς Ἱερούς Κανόνες, τίς σχετικές μέ τόν μοναχικό βίο διατάξεις καί τόν Καταστατικό Χάρτη, νά τόν ἐπικυρώσει, διαφορετικά νά τόν ἐπιστρέψει μέ τίς παρατηρήσεις καί ὑποδείξεις του. Ἐφόσον ὁ Ἀρχιερεύς ἀρνηθεῖ τήν ἐπικύρωση, ἡ ἀμελίσει νά ἀποφασίσει ἐντός τριμήνου, ή Μονή μπορεῖ νά ἀπευθυνθεῖ στήν Ἱερά Σύνοδο, ή ὅποια καί ἀποφασίζει ὄριστικά.

8. Μία φορά τουλάχιστον τό ἔτος συγκαλεῖται ἀπό τόν Ἡγούμενο ἡ τακτική Σύναξη τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητας, ἐνώπιον τῆς ὅποιας αὐτός ὑποβάλλει γραπτή ἔκθεση γιά τήν ὑπ' αὐτοῦ καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διαχείριση τῶν ὑποθέσεων τῆς Μονῆς, γιά τήν ἀπόδοση τῶν ἀδελφῶν στά διακονήματα καί γιά τήν πνευματική καί ἡθική τους ἐξέλιξη, καί κάνει τίς δέουσες εἰσηγήσεις, ὥστε νά ἐπιτυγχάνεται ἡ συνεχής πρόοδος τῆς Μονῆς. Ἡ Ἀδελφότητα συζητεῖ γιά τό περιεχόμενο τῆς ὑποβαλλόμενης ἔκθεσεως, ἐκφράζει τίς ἀπόψεις της, προβαίνει στίς δέουσες συστάσεις καί ὑποδείξεις καί ψηφίζει τόν προϋπολογισμό τῆς Μονῆς. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἀδελφότητας λαμβάνονται κατά πλειονοψηφία, μέ τόν Ἡγούμενο νά ἔχει, ἐπί ἰσοψηφίας, τή νικῶσα ψήφο. Οἱ ἀποφάσεις εἶναι ὑποχρεωτικές γιά τόν Ἡγούμενο καί τό Ἡγουμενοσυμβούλιο, καθώς καί γιά κάθε ἀδελφό, ἐφόσον δέν ἀντίκεινται στούς Ἱερούς Κανόνες, στίς περί τό μοναχικό βίο διατάξεις, στίς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτη καί στόν ἐσωτερικό κανονισμό τῆς Μονῆς. Ἐκτελεστής τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀδελφότητας εἶναι ὁ Ἡγούμενος, ὁ ὅποιος καί καθίσταται ὑπόλογος γιά τυχόν παράλειψη, ἡ ἀρνηση, ἐκτελέσεως ἀποφάσεως.

9. Ἐκτάκτως συγκαλεῖται ἡ Σύναξη τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητας, ὁσάκις ὁ Ἡγούμενος κρίνει εὐλόγο νά λάβει τή γνώμη της γιά σοβαρά θέματα, ἡ θέματα πού ὑπερβαίνουν τή δικαιοδοσία του, ἡ, ὅταν τά δύο τρίτα τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητας, τό ζητήσουν.

10. Τά περί τοῦ χρόνου καί τοῦ τρόπου τῆς συγκλήσεως τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητας καί τά περί τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν της καθορίζονται ἀπό τόν ἐσωτερικό κανονισμό κάθε Μονῆς.

11. Οι Μονές είναι νομικά πρόσωπα καί ἐκπροσωποῦνται ἐνώπιον τρίτων ἀπό τὸν Ἡγούμενο, ἢ τὸν ὄριζόμενο ἀντιπρόσωπό του.

12. Κάθε Μονή ἔχει μοναχολόγιο, στό ὅποιο ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν μοναχῶν καί τῶν δοκίμων της.

”Αρθρο 66

Μοναχοί

1. Ἡ ἀπόκτηση τῆς μοναχικῆς ἰδιότητας συντελεῖται μέ τῇ μοναχικῇ κουρά.

2. Γιά νά ἐνταχθεῖ κάποιος στή μοναχική Ἀδελφότητα ώς δόκιμος, ἢ μοναχός, πρέπει νά ἔχει συμπληρωμένο τό 180 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἡ περίοδος τῆς δοκιμασίας είναι τριετής, μπορεῖ ὅμως νά περιορισθεῖ χρονικά, μέ ἀπόφαση τοῦ Ἡγουμενούσυμβουλίου, σέ περιπτώσεις προσώπων, πού ἔχουν ἰδιαίτερη ἔφεση στή μοναχική ἀσκηση, είναι ὥριμα στήν ἡλικία καί στήν πνευματική ζωή καί ἔχουν ἐπαρκῆ ἔξοικείωση μέ τή μοναχική ζωή.

3. Ἡ κουρά στίς ἀνδρικές Ἐπαρχιακές Μονές τελεῖται ἀπό τὸν Ἡγούμενο, ἢ ἄλλο κληρικό, πού θά προσκληθεῖ ἀπό τὸν Ἡγούμενο. Γιά τήν τέλεση τῆς κουρᾶς ἀπαιτεῖται γραπτή ἀδεια τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ἢ ὅποια παρέχεται ὕστερα ἀπό αἴτηση τῆς Μονῆς. Ἡ κουρά στίς γυναικείες Μονές τελεῖται, ἔπειτα ἀπό αἴτηση τῆς Μονῆς, ἀπό τόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα, ἢ ἄλλο κληρικό, στόν ὅποιο αὐτός θά ἀναθέσει τήν τέλεσή της. ”Οποιος προθεῖ σέ κουρά χωρίς ἀδεια ὑπόκειται σέ κανονικές κυρώσεις. Ἡ κουρά μοναχοῦ στίς Σταυροπηγιακές Μονές ἀνακοινώνεται, κατά τήν κανονική τάξη, στόν Ἀρχιεπίσκοπο.

4. α) Ὁ κανονικῶς καρείς παραμένει ἰσοβίως μοναχός. Ὁφείλει νά ύπακούει πρόθυμα στίς μοναστηριακές ἀρχές, νά ἐκτελεῖ χωρίς ἀντιρρήσεις τά ἀνατιθέμενα σ' αὐτόν διακονήματα, νά προσέρχεται στίς λατρευτικές συνάξεις, ἐκτός εὐλόγου αἵτίας, ἐκπληρώνοντας στήν καθημερινή πολιτεία του τίς μοναχικές ἐπαγγελίες καί ὑποσχέσεις.

6) ”Οσοι, μέ ὅποιοδήποτε τρόπο, παραμελοῦν τά καθήκοντά τους καί τίς ἐπιβαλλόμενες σ' αὐτούς ὑποχρεώσεις, ἢ ὅσοι ἐνεργοῦν κατά παράβαση τῶν κανονικῶν διατάξεων, ὑπόκεινται σέ κανονικές κυρώσεις, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη καί τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Μονῆς.

5. Σ' ὅλες τίς Μονές οἱ ἀδελφοί ἐσθίουν σέ κοινή τράπεζα καί λαμβάνουν ἀπό τή Μονή ὅλα τά χρειώδη, ὅπως ὄριζεται στόν ἐσωτερικό κανονισμό κάθε Μονῆς.

6. Μοναχός δέν μπορεῖ νά ἀποχωρήσει ἀπό τή Μονή τῆς μετανοίας του, παρά μόνο ἐάν ὑπάρξει ἀποχρῶν λόγος, πού ἐκτιμᾶται ἀπό τόν Ἡγούμενο. Στήν περίπτωση αὐτή, χορηγεῖται σ' αὐτόν κανονικό ἀπολυτήριο. Τό ἀπολυτήριο ἐκδίδει ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερέυς, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμένου. Μοναχός, πού ἐγκαταλείπει αὐθαίρετα τή Μονή καί ἀρνεῖται ἐπίμονα νά ἐπιστρέψει σ' αὐτήν, ὑπόκειται σέ κανονικές κυρώσεις.

7. Οὐδεμίαν προσωπική περιουσία δικαιοῦται νά ἔχει ὁ Μοναχός, ὁ ὅποιος εἶναι ὑποχρεωμένος νά διανείμει τήν ὑφιστάμενη περιουσία του πρίν ἀπό τήν κουρά, τηρώντας τά τυχόν προβλεπόμενα ἀπό τούς νόμους τῆς Πολιτείας ως πρός τά δικαιώματα τῶν κληρονόμων του. Περιουσίαν, πού ἀποκτᾶ μέ δόπιοδήποτε τρόπο, μετά τήν κουρά, ὀφείλει νά μεταβιβάσει στή Μονή, ἐντός εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος, τό ὅποιο πάντως δέν πρέπει νά ὑπερβαίνει τό ἔνα ἔτος ἀπό τήν κτήση.

”Αρθρο 67

‘Ο Ἡγούμενος

1. Πνευματικός Πατέρας κάθε μοναχικῆς Ἀδελφότητας εἶναι ὁ Ἡγούμενος, ὁ ὅποιος ἐκλέγεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Μονῆς, μέ μυστική ψηφοφορία, ἀπό δλους τούς μοναχούς μέλη τῆς Ἀδελφότητας.

2. Ἐκλέξιμα, ως Ἡγούμενοι, εἶναι τά μέλη τῆς Ἀδελφότητας, ἡλικίας ὅχι μικρότερης τῶν τριανταπέντε ἐτῶν, τά ὅποια ἔχουν τή μοναχική ἰδιότητα τουλάχιστον ἀπό πενταετίας. Ὁ ἐκλεγόμενος ως Ἡγούμενος πρέπει νά διακρίνεται γιά τόν ἐνάρετο βίο, τό ἐκκλησιαστικό φρόνημα, τήν ἱκανότητα πρός διοίκηση καί τή μόρφωση. Σέ ἔξαιρετικές περιπτώσεις, καί ἐφόσον τά τρία τέταρτα τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητας συμφωνοῦν, μπορεῖ νά ἐκλεγεῖ ως Ἡγούμενος μοναχός ἀπό ἄλλη Μονή.

3. Ἡ ἐκλογή νέου Ἡγουμένου γίνεται ἐντός μηνός ἀπό τή χηρεία, ἐκτός ἐάν ὁρίζεται διαφορετικά ἀπό τόν ἐσωτερικό κανονισμό τῆς Μονῆς. Ἐάν, γιά ὅποιοδήποτε λόγο, παρέλθει ἄπρακτη ἡ προθεσμία αὐτή, ὁ Ἡγούμενος διορίζεται ἀπό τόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα, ἢ, ἐάν αὐτός ἀμελήσει, ἀπό τήν Ιερά Σύνοδο.

4. Σέ Μονές, τῶν ὅποιών ὁ ἀριθμός τῶν μοναχῶν δέν ὑπερβαίνει τούς τέσσερις, ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεύς διορίζει Προϊστάμενο, κατά προτίμηση ἀπό μοναχούς μέλη τῆς Ἀδελφότητας. Ἐάν ὁ Ἀρχιερέυς παραλείψει νά πράξει αὐτό ἐντός δύο μηνῶν ἀπό τή μέ δόπιοδήποτε τρόπο κένωση τῆς θέσεως, τόν Προϊστάμενο διορίζει ἡ Ιερά Σύνοδος, ὕστερα ἀπό αἴτηση τῆς

’Αδελφότητας. Ό Προϊστάμενος ἀσκεῖ τά καθήκοντα τοῦ Ἡγουμένου καί τοῦ Ἡγουμενοσυμβούλιου, κατά τίς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀναλόγως ἐφαρμοζόμενες.

5. Ό ἐκλεγείς Ἡγούμενος χειροτονεῖται σέ πρεσβύτερο, ἐφόσον δέν φέρει ἥδη τό βαθμό αὐτό, καί ἐγκαθίσταται στό ἀξίωμα ἀπό τόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα, μέ χειροθεσία. Σέ ἔξαιρετικές περιπτώσεις, ὁ Ἡγούμενος μπορεῖ νά παραμείνει καί ἀπλός μοναχός. Ό Ἀρχιερέυς μπορεῖ νά ἀρνηθεῖ τή χειροτονία, ἡ τήν ἐγκατάσταση, σέ περίπτωση κανονικῶν κωλυμάτων στό πρόσωπο τοῦ ἐκλεγέντος, ἡ μή τηρήσεως τῶν προβλεπομένων διατάξεων γιά τήν ἐκλογή. Ή ἀρνηση πρέπει νά ἀναγγέλλεται ἐντός τριάντα ἡμερῶν στό Ἡγουμενοσυμβούλιο. Αύτό, ἡ ὁ ἐψηφισμένος Ἡγούμενος, δικαιοῦνται νά προσφύγουν, κατά τῆς ἀρνήσεως τοῦ Ἀρχιερέως, ἐντός δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπό τήν ἐν λόγῳ ἀναγγελία, στήν Ιερά Σύνοδο. Αύτή συγκαλεῖται ἐντός ἐνός μηνός, ἀπό τή λήψη τῆς προσφυγῆς, καί ἀποφασίζει αἰτιολογημένα καί ὄριστικά.

6. Στίς γυναικείες Μονές, ἡ ἐκλεγείσα Ἡγουμένη ἐγκαθίσταται, μέ χειροθεσία, ἀπό τόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα, μέ ἀνάλογη ἐφαρμογή τῶν προβλεπομένων ἀνωτέρω γιά τούς Ἡγουμένους τῶν ἀνδρικῶν Μονῶν.

7. Ό νομίμως ἐγκατασταθείς ὡς Ἡγούμενος διατηρεῖ τό ἀξίωμα ἰσοδίως, ἐκτός ἐάν παραιτηθεὶ οἰκειοθελῶς, ἡ παυθεῖ κανονικῶς. Ό Ἡγούμενος ὑποχρεοῦται νά διαμένει στή Μονή διαρκῶς, νά φέρεται ἡπια καί πατρικά πρός ὅλους τούς ἀδελφούς, νά διάγει μέ σωφροσύνη, παρέχοντας πρότυπο καί ὑπογραμμό χρηστοῦ καί ἀδιαβλήτου μοναχικοῦ βίου, καί νά συνδιαιτᾶται μέ τούς ἀδελφούς στήν κοινή τράπεζα. Όφείλει νά παρακολουθεῖ ἄγρυπτνα τήν ἡθική καί πνευματική ζωή καί ἐξέλιξη τῶν ἀδελφῶν, τή συμμετοχή τους στίς ἀκολουθίες καί τελετές, κατά τό τυπικό τῆς Μονῆς, καί τήν ἐπιμελή, καί μέ ζῆλο, ἐπιτέλεση τῶν διακονημάτων τους. Εἶναι ὑποχρεωμένος νά τούς νουθετεῖ, ἡ νά τούς ἐπιτιμᾷ, ὡς πατέρας, γιά τίς τυχόν ἀτοπες πρόξεις, ἡ παραλείψεις τους, καί νά ἐπιβάλλει, ὅταν παραστεῖ ἀνάγκη, τά κανονικά ἐπιτίμια, πού ἀνήκουν στή δικαιοδοσία του, ἡ, σέ σοβαρότερες περιπτώσεις, νά τούς παραπέμπει : α) στό Ἡγουμενοσυμβούλιο, β) στήν Ἀδελφότητα, καί γ) στόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα, ἀναλόγως. Σέ περίπτωση πού παραστεῖ ἀνάγκη νά μεταβεῖ ἐκτός τῆς Μονῆς, ἡ ἀπουσία του πρέπει νά μήν παρατείνεται πέραν τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου χρόνου. Έάν λόγοι σοβαροί ἐπιβάλλουν τήν παραμονή του ἐκτός τῆς Μονῆς πέραν τῶν ὀκτώ ἡμερῶν, ὀφείλει νά ἐνημερώσει τό Ἡγουμενοσυμβούλιο καί νά λάθει κανονική ὅδεια ἀπό τόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα.

"Αρθρο 68

Τό Ήγουμενοσυμβούλιο

1. Τό Ήγουμενοσυμβούλιο ἐκλέγεται ἀπό τήν όλομέλεια τῆς Ἀδελφότητας, μέ τετραετή θητεία, γιά τή διοίκηση τῆς Μονῆς καί τή διαχείριση τῆς περιουσίας της. Ὡς μέλη τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου ἐκλέγονται σέ Μονές, πού ἔχουν ἔως δέκα μοναχούς, δύο σύμβουλοι, σέ Μονές, πού ἀριθμοῦν περισσότερους ἀπό αὐτούς, τέσσερις. Ο Ήγούμενος, μέ τό Ήγουμενοσυμβούλιο, συναποφασίζουν, χωρίς νά μποροῦν ὁ Ήγούμενος, ἢ τά μέλη τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου, νά προβαίνουν σέ όποιαδήποτε μονομερῆ ἐνέργεια. Σέ περίπτωση διαφωνίας, ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας. Σέ ίσοψηφία, ὁ Ήγούμενος ἔχει νικῶσα ψῆφο.

2. Ἐκλέξιμοι, ὡς μέλη τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου, εἶναι ὅλοι οἱ ἀδελφοί, οἱ ὄποιοι ἀπό τριετίας, τουλάχιστον, εἶναι μοναχοί καί ἔχουν ἡλικία ὅχι μικρότερη τῶν εἰκοσιεπτά ἑτῶν. Σέ περίπτωση, κατά τήν ὄποια δέν ὑπάρχουν ἀδελφοί ἵκανοί γιά τή θέση αὐτή, πού ἔχουν τά ἀνωτέρω προσόντα, εἶναι δυνατή ἡ, κατ' ἔξαίρεση, ἐκλογή, ὡς μελῶν τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου, ἄλλων μοναχῶν τῆς Μονῆς. Η ἐκλογή γίνεται μέ μυστική ψηφοφορία.

3. Τά μέλη τοῦ Ήγουμενοσυμβουλίου ὀφείλουν νά εἶναι πρότυπα κοινοβιακῆς ζωῆς, νά διδάσκουν ἔμπρακτα τήν ἀγάπη καί τήν ταπείνωση, νά ἐπιμελοῦνται τῶν ἀδελφῶν καί τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς καί νά ἐπιδεικνύουν, αὐτά πρῶτα, πλήρη σεβασμό στούς κοινοβιακούς ὅρους.

"Αρθρο 69

Πειθαρχικά "Οργανα

1. Η πειθαρχική καί δικαστική ἔξουσία, γιά τά παραπτώματα τῶν μοναχῶν, ἀσκεῖται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη καί τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ κάθε Μονῆς.

2. Εάν, μετά τήν ἐπιβολή, ἀπό τή Μοναστηριακή Ἀρχή καί τά ἐκκλησιαστικά δικαιοδοτικά ὅργανα, τῶν προβλεπομένων μέτρων, ἢ κανονικῶν κυρώσεων, κάποιος μοναχός μένει ἀδιόρθωτος, χωρίς νά ἀπομένει ἄλλο μέσο γιά τή συμμόρφωσή του, μπορεῖ νά κηρυχθεῖ, μέ ἀπόφαση τῆς Ἀδελφότητας, πού ἐγκρίνεται ἀπό τόν οίκειο Ἀρχιερέα, ἀποκομμένος ἀπό τήν Ιερά Μονή, ὃπότε στερεῖται κάθε δικαιώματος ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς. Σέ περίπτωση ἀρνήσεως τοῦ Ἀρχιερέως, ἢ ἀμέλειάς του πέραν τοῦ μηνός νά ἐγκρίνει τήν ἀπόφαση τῆς Ἀδελφότητας γιά τήν ἀποκοπή κάποιου ἀδελφοῦ, ἡ τελευταία ἔχει δικαίωμα ἀναφορᾶς πρός τήν Ιερά Σύνοδο, ἡ ὅποια ἀποφαίνεται ὁριστικά. Κατά τή διάρκεια τῆς ἐκκρεμότητας τῆς ὑποθέσε-

ως ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερέως, ἢ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ ἐντός μηνός ἀπό τήν ἀπόφασή τους, δικαιοῦται νά προσφύγει ἐνώπιον αὐτῶν καί ὁ μοναχός.

”Αρθρο 70
Μοναστηριακή Περιουσία

1. Τήν περιουσία τῆς Μονῆς διαχειρίζεται ὁ Ἡγούμενος μέ τό Ἡγουμενοσυμβούλιο.

2. Πολύτιμα ἐκκλησιαστικά, ἢ ἰστορικῆς, ἢ καλλιτεχνικῆς, ἀξίας, ἀντικείμενα τῆς Μονῆς καί ἡ Βιβλιοθήκη της πρέπει νά τυγχάνουν τῆς ἰδιαίτερης προσοχῆς καί μέριμνας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί νά διαφυλάσσονται μέ ἀσφάλεια. Δέν ἐπιτρέπεται ἡ πώληση, ἢ δωρεά, τῶν χειρογράφων καί παλαιτύπων βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης καί πολυτίμων ἀντικειμένων τῆς Μονῆς. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιο εἶναι ὑποχρεωμένο νά καταρτίσει ἐπίσημο κατάλογο τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν καί μέ βάση αὐτόν νά ἐλέγχει, τουλάχιστον, μία φορά τό χρόνο, τή Βιβλιοθήκη καί τό Σκευοφυλάκιο τῆς Μονῆς. Ό κατάλογος ἀνανεώνεται ἀνά ἐπταετία καί, προκειμένου γιά Ἐπαρχιακές Μονές, ἀντίγραφό του, δεόντως ἐπικυρωμένο, ἀποστέλλεται στόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα.

3. Ἐπιφυλασσομένων τῶν περί ἐλέγχου διατάξεων τοῦ Παραρτήματος Γ' τοῦ παρόντος, ὁ Ἀρχιερεύς, προκειμένου γιά Ἐπαρχιακές Μονές, ἢ ἡ Ἱερά Σύνοδος, προκειμένου γιά Σταυροπηγιακές Μονές, μπορεῖ νά διατάσσει ἔρευνα, γιά τή διαχείριση τῆς περιουσίας τους καί νά προβαίνει στίς δέουσες παρατηρήσεις καί ἐνέργειες, γιά τή διαφύλαξη τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας καί τήν καλή διαχείρισή της. Ό Ἀρχιερεύς, ἢ ἡ Ἱερά Σύνοδος, μποροῦν καί νά ἐπιβάλλουν πνευματικές ποινές, σέ περιπτώσεις ἀνώμαλης διαχειρίσεως, ἢ, ὅταν δέν είσακούονται, στίς ὑποδείξεις τους.

ζ'. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

"Αρθρο 71

Σύσταση Ιδρυμάτων

Σέ κάθε Ἐπαρχία, ἀνάλογα μέ τίς ποιμαντικές ἀνάγκες καί τίς προσόδους της, ιδρύονται, κατά τήν ἰσχύουσα νομοθεσία, φιλανθρωπικά, κοινωνικά καί πολιτιστικά Ιδρύματα, γιά τή συμπαράσταση πρός τόν πάσχοντα ἀνθρωπο, τήν ἔκφραση τῆς μέριμνας τῆς Ἐκκλησίας πρός τήν κοινωνία καί τή διάδοση καί προβολή τοῦ Ὁρθόδοξου Πολιτισμοῦ.

"Αρθρο 72

Διοίκηση Ιδρυμάτων

Ιδρύματα, πού ἔχουν συσταθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία, διοικοῦνται κατά τίς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τους, τό όποιο ἐγκρίνεται ἀπό τόν Ἀρχιερέα.

"Αρθρο 73

1. Προκειμένου περί Ιδρυμάτων, πού συστήνονται ἀπό φυσικό πρόσωπο, εἴτε ἐν ζωῇ εἴτε αἰτίᾳ θανάτου, καί τίθενται ὑπό τή διοίκηση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ Ἀρχιερέως, ἢ Μονῆς, ἡ διοίκηση ἀσκεῖται σύμφωνα μέ τό Καταστατικό τους.

2. Στήν περίπτωση κληροδοτημάτων, ἡ διαχείρισή τους γίνεται σύμφωνα μέ τή βούληση τοῦ διαθέτη.

"Αρθρο 74

Μοναστηριακά Ιδρύματα

Ιδρύματα φιλανθρωπικά, κοινωνικά καί πολιτιστικά, μποροῦν νά συστηθοῦν, κατά τήν ἰσχύουσα νομοθεσία, ὑπό Ἱερᾶς Μονῆς, μέ τή σύμφωνη γνώμη τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, καί λειτουργοῦν ὑπό τήν ἐποπτεία της. Τό Καταστατικό τῶν Ιδρυμάτων αὐτῶν συντάσσεται ἀπό τή Μονή καί ἐγκρίνεται ἀπό τόν Ἀρχιερέα. Τοῦ Ιδρύματος προεδρεύει ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, πού ἐποπτεύει τό "Ιδρυμα.

”Αρθρο 75
’Εκπροσώπηση Ιδρυμάτων

Τό ”Ιδρυμα ἐκπροσωπεῖται, ἐνώπιον τρίτων, ὅπως προβλέπεται ἀπό τό Καταστατικό του.

”Αρθρο 76
Διάλυση Ιδρύματος

Σέ περίπτωση διαλύσεως Ιδρύματος, πού συστήνεται σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 71, ἢ 74, ἢ περιουσία του περιέρχεται στήν ’Επαρχία, ἢ στή Μονή, ἀντιστοίχως.

”Αρθρο 77

’Εάν ό οίκειος ’Αρχιερεύς διαπιστώσει ὅτι ”Ιδρυμα ἔχει παρεκκλίνει ἀπό τό σκοπό, γιά τόν ὁποῖο συστήθηκε, ἢ δέν ἐκπληρώνει τό σκοπό αὐτό, ἀποφασίζει γιά τή λήψη τῶν ἀναγκαίων μέτρων, συμπεριλαμβανομένης καί τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας γιά τή διάλυσή του.

Ζ'. Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗΣ

”Αρθρο 78

Γενικές διατάξεις

1. Γιά τήν ἐπιβολή ἐκκλησιαστικῆς ποινῆς, ἀπαιτεῖται ἀπόφαση δικαιοδοτικοῦ ὄργανου τῆς Ἐκκλησίας.
2. Τά δικαιοδοτικά ὄργανα, γιά τήν ἐκδίκαση ἐκκλησιαστικῶν ἀδικημάτων, εἶναι τά ἔξης: α) ὁ Ἐπαρχιοῦχος Ἀρχιερεύς, β) τά Ἐπισκοπικά Δικαστήρια, γ) τό Πενταμελές Συνοδικό Δικαστήριο, καί δ) ἡ Ιερά Σύνοδος.
3. Στή δικαιοδοσία τῶν ὄργανων αὐτῶν ὑπάγονται κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀνεξαρτήτως τόπου τελέσεως τοῦ ἀδικήματος, καθώς καί κληρικοί καί μοναχοί, πού ἀνήκουν σέ ἄλλη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ λαϊκοί, ἐφόσον ἐτέλεσαν ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα ἐντός τῶν ἐδαφικῶν ὁρίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.
4. Κάθε ἀνώτερο δικαιοδοτικό ὄργανο δύναται νά ἐπιβάλει τίς ποινές, οἵ ὅποιες δέν ἐπιβλήθηκαν ἀπό κατώτερο.
5. Ὡς κληρικοί νοοῦνται οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ πρεσβύτεροι καί οἱ διάκονοι. Στούς μοναχούς περιλαμβάνονται καί οἱ μοναχές. Προκειμένου γιά τούς μοναχούς, ἰσχύουν ἐκ παραλλήλου οἱ πειθαρχικές διατάξεις, γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ὅποιων εἶναι ἀρμόδια καί τά ὄργανα τῶν Μονῶν.
6. Ἡ λειτουργία τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων ρυθμίζεται στίς διατάξεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικονομίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου (Παράρτημα Β', ΙΙ).

”Αρθρο 79

Τά Δικαιοδοτικά Ὅργανα

Α) Ὁ Ἀρχιερεύς.

1. Ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεύς ἐκδικάζει ἥσσονος σημασίας ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα πρεσβυτέρων καί διακόνων, μέ δυνατότητα νά ἐπιβάλει, ὕστερα ἀπό κλήση σέ ἀκρόαση, τίς ἔξης ποινές: α) γραπτή ἐπίπληξη, β) ἔκπτωση ἀπό ἀξίωμα, γ) ἀργία ἔως τρεῖς μῆνες μέ, ἡ χωρίς, στέρηση ἀποδοχῶν, καί δ) μετάθεση σέ ἄλλη ἐνορία, ἡ κοινότητα, τῆς Ἰδιας Ἐπαρχίας.
2. Ὁ Ἀρχιερεύς ἐπιβάλλει, ὕστερα ἀπό κλήση σέ ἀκρόαση, ἐκκλησιαστικά ἐπιτίμια σέ μοναχούς καί λαϊκούς.

3. Χρέη γραμματέως ἀσκεῖ κληρικός τῆς Ἐπαρχίας, πού ὄριζεται ἀπό τὸν Ἀρχιερέα.

B) Τά Ἐπισκοπικά Δικαστήρια.

1. Σέ κάθε Ἐπαρχία λειτουργεῖ τριμελές Ἐπισκοπικό Δικαστήριο, μέντος τὸν ἐπιχώριο Ἀρχιερέα καὶ τακτικά μέλη δύο ἐν ἐνεργείᾳ κληρικούς τῆς Ἐπαρχίας, ἡ θητεία τῶν ὅποιων εἶναι πενταετής. Αὔτοί, μέντος δύο ἀναπληρωτές, διορίζονται ἀπό τὴν Ἱερά Σύνοδο, ἀπό κατάλογο τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κληρικῶν τῆς Ἐπαρχίας, τὸν ὅποιο ὑποβάλλει ὁ Ἀρχιερέυς. Γιά τὸν ὄρισμό αὐτῶν λαμβάνονται ὑπόψη κυρίως τὰ πρεσβεῖα χειροτονίας, ἡ πνευματική ὥριμότητα καὶ τὸ ἐπίπεδο μορφώσεώς τους. Γιά τὴν εὐχερέστερη διάγνωση τῆς καταλληλότητας τῶν ὑποψηφίων, ἡ Ἱερά Σύνοδος μπορεῖ νά ζητήσει τή γνώμη τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

2. Τό Ἐπισκοπικό Δικαστήριο ἐκδικάζει ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, μέντος δυνατότητα νά ἐπιβάλλει τὴν ποινή τῆς ἀργίας ἔως ἔξι μηνῶν, μέντος ἦ χωρίς, στέρηση ἀποδοχῶν.

3. Τό Ἐπισκοπικό Δικαστήριο ἐκδικάζει, σέ δεύτερο βαθμό, τίς ἐφέσεις κατά τῶν ἀποφάσεων τῶν πειθαρχικῶν ὄργάνων τῶν Μονῶν.

4. Χρέη γραμματέως ἀσκεῖ κληρικός τῆς Ἐπαρχίας, πού ὄριζεται ἀπό τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου.

G) Τό Πενταμελές Συνοδικό Δικαστήριο.

1. Τό Πενταμελές Συνοδικό Δικαστήριο συγκροτεῖται ἀπό πέντε ἐπαρχιούχους Ἀρχιερεῖς, χωρίς τή συμμετοχή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Τά μέλη τοῦ Δικαστηρίου, μέντος ἰσάριθμους ἀναπληρωτές, διορίζονται μέντος κλῆρο, κατά τὴν τακτική συνεδρία τοῦ Σεπτεμβρίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γιά ἔνα ἔτος. Πρόεδρος εἶναι αὐτός πού ἔχει τά πρεσβεῖα.

2. Τό Συνοδικό Δικαστήριο ἐκδικάζει, σέ πρῶτο βαθμό, μείζονος σημασίας ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, καὶ ἐπιβάλλει τίς ποινές: α) τῆς ἀργίας ἄνω τῶν ἔξι μηνῶν, μέντος ἦ χωρίς, στέρηση ἀποδοχῶν, καὶ β) τῆς καθαιρέσεως. Σέ δεύτερο βαθμό, ἐκδικάζει τίς ἐφέσεις κατά τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων.

3. Χρέη γραμματέως ἀσκεῖ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Δ) Ἡ Ἱερά Σύνοδος.

1. Σέ δεύτερο βαθμό, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκδικάζει τίς ἐφέσεις κατά τῶν

ἀποφάσεων τοῦ Πενταμελοῦς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. Στήν περίπτωση αὐτήν, ἔξαιροῦνται ἀπό τή σύνθεση ὅσοι εἶχαν μετάσχει στήν ἔκδοση τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως.

2. Ἡ Ἱερά Σύνοδος, μέ σύνθεση στήν ὅποια μετέχουν ὁ Πρόεδρός της καὶ τουλάχιστον δώδεκα Ἀρχιερεῖς, ἔκδικάζει τά ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα Ἀρχιερέων καὶ ἐπιβάλλει τίς ποινές: α) τῆς μομφῆς, β) τῆς ἀργίας, μέ, ἡ χωρίς, στέρηση ἀποδοχῶν, γ) τῆς ἐκπτώσεως, καὶ δ) τῆς καθαιρέσεως.

3. Ἡ Ἱερά Σύνοδος εἶναι ἀποκλειστικῶς ἀρμόδια γιά τήν ἐπιβολή τῆς ποινῆς τοῦ ἀναθέματος (μεγάλου ἀφορισμοῦ) γιά ὅλα τά μέλη τῆς ἐκκλησίας.

4. Χρέη γραμματέως ἀσκεῖ ὁ Ἀρχιγραμματεύς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

”Αρθρο 80

Προσωρινή ἀργία

Μέ ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14, παρ. 3, καὶ τοῦ ἄρθρου 15, παρ. 3, περί Ἀρχιερέων, σέ περίπτωση κατά τήν ὅποια ὑφίστανται ἀποχρῶσες ἐνδείξεις γιά τήν τέλεση σοβαροῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος ἀπό κληρικό, κυρίως δέ ὅταν ἔχει προκληθεῖ ἀπό αὐτόν καί σκανδαλισμός τοῦ ποιμνίου, ὁ Ἀρχιερεύς μπορεῖ νά καταστήσει τόν φερόμενο ώς ὑπαίτιο ἀργό, μέχρι τήν ἔκδοση δικαστικῆς ἀποφάσεως. Στήν περίπτωση τοῦ, κατά τά ἀνωτέρω, διοικητικοῦ μέτρου, ὁ κληρικός ἔξακολουθεῖ νά λαμβάνει κανονικά τίς ἀποδοχές του.

”Αρθρο 81

”Εκκλητο

’Αρχιερεύς, ὁ ὅποιος καταδικάστηκε σέ ποινή στερητική τῆς Ἱεροσύνης, ἢ σέ ἐκπτωση ἀπό τό Θρόνο, ἡ σέ ποινή ἀργίας, πού ἐπιφέρει ἐκπτωση, μπορεῖ νά ἀσκήσει τό δικαίωμα τοῦ ἐκκλήτου ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατά τά προβλεπόμενα ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες. Γιά τήν ἀσκηση τοῦ ἐκκλήτου, ίσχύουν, ἀναλόγως ἐφαρμοζόμενες, οἱ προθεσμίες γιά τήν ἀσκηση ἐφέσεως, πού προβλέπονται στό Παράρτημα Β', ΙΙ, τοῦ παρόντος. Σέ περίπτωση ἀσκήσεως ἐκκλήτου, ἡ διαδικασία γιά τήν πλήρωση τοῦ Θρόνου δέν μπορεῖ νά ἀρχίσει πρίν παρέλθει ἑξάμηνο ἀπό τήν ὑποβολή στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο τοῦ σχετικοῦ φακέλου ἀπό τήν ἐκκλησία τῆς Κύπρου.

”Αρθρο 82

’Ανασταλτικό ἀποτέλεσμα

Σέ περίπτωση ἐπιβολῆς ποινῆς καθαιρέσεως, ή προθεσμία γιά ἄσκηση ἐφέσεως καί ἡ ἄσκησή της, γιά τούς Ἀρχιερεῖς δέ καί ἡ ἄσκηση τοῦ ἐκκλήσιου, ἔχει πάντοτε ἀνασταλτικό ἀποτέλεσμα. Ἐν τούτοις, πρωτόδικη ἀπόφαση γιά καθαιρεση ἐπιφέρει πάντοτε προσωρινή ἀργία, μέ ἀποδοχές, γιά τόν καθαιρεθέντα, γιά τούς Ἀρχιερεῖς δέ καί προσωρινή στέρηση τῆς διοικήσεως τῆς Ἐπαρχίας τους. Τά ἀνωτέρω ἰσχύουν καί σέ περίπτωση ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τοῦ ἀναθέματος.

Η'. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ

”Αρθρο 83

Σύσταση Γάμου

1. Γιά τή σύσταση γάμου, ἀπαιτεῖται ἀμοιβαία καί ἐλεύθερη συναίνεση τῶν προσώπων, πού πρόκειται νά συνάψουν γάμο, καί ιερολόγησή του ἀπό κληρικό τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας, κατά τήν κανονική τάξη της.

2. Γιά τήν ιερολόγησή τοῦ γάμου ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἔγγραφη ἄδεια τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου τελέσεως τοῦ γάμου.

3. Προϋπόθεση γιά τή σύναψη γάμου εἶναι ἡλικία τουλάχιστον δεκαοκτώ ἐτῶν καί γιά τά δύο φῦλα. Γάμος προσώπων κάτω τῶν δεκαοκτώ, ἀλλά ἄνω τῶν δεκαέξι ἐτῶν, ἐπιτρέπεται ὑστερα ἀπό συγκατάθεση τῶν προσώπων, πού ἔχουν τή γονική μέριμνα τοῦ ἀνηλίκου, ἢ ἄλλως, ἐφόσον ὑπάρχουν σοθαροί λόγοι, πού δικαιολογοῦν αὐτό, καί ἐφόσον δίδεται ἡ ἄδεια τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου ὅπου θά τελεσθεῖ ὁ γάμος. Ἡ συναίνεση τῶν προσώπων, πού ἔχουν τή γονική μέριμνα, μπορεῖ νά ἀναπληρωθεῖ μέ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου ὅπου θά τελεσθεῖ ὁ γάμος, ἐφόσον τά πρόσωπα αὐτά δέν εἶναι δυνατό νά ἀνευρεθοῦν.

4. Σέ περίπτωση κατά τήν ὅποία τά πρόσωπα, πού πρόκειται νά συνάψουν γάμο, ἔχουν διαφορά ἡλικίας, πού ὑπερβαίνει τά εἰκοσιπέντε ἔτη, γιά τήν τέλεση τοῦ γάμου ἀπαιτεῖται εἰδική ἄδεια τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου τελέσεως τοῦ γάμου.

”Αρθρο 84

Κωλύματα Γάμου

1. Κωλύεται ὁ γάμος:

- α) Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ μέ μή Χριστιανό.
- β) λόγω ὑφισταμένου γάμου, ἀνεξαρτήτως τύπου τελέσεώς του.
- γ) λόγω τριῶν ἐγκύρων γάμων, πού προϋπῆρχαν.
- δ) κληρικοῦ ἀπό τό βαθμό τοῦ διακόνου, καθώς καί μοναχοῦ μετά ἀπό κανονική κουρά.
- ε) λόγω συγγενείας ἐξ αἵματος κατ' εὐθεῖαν γραμμή ἀπεριορίστως, καί ἐκ πλαγίου μέχρι πέμπτου βαθμοῦ.
- στ) λόγω συγγενείας ἐξ ἀγχιστείας κατ' εὐθεῖαν γραμμή ἀπεριορίστως, καί ἐκ πλαγίου μέχρι τρίτου βαθμοῦ.

- ζ) ἀδελφοῦ, ἢ ἀδελφῆς, τοῦ ἐνός ἀπό τούς συζύγους μέ ἀδελφή, ἢ ἀδελφό, τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων.
- η) λόγῳ πνευματικῆς συγγενείας μεταξύ τοῦ/τῆς ἀναδόχου, ἢ τῆς/τοῦ συζύγου του/της καὶ τοῦ ἀναδεκτοῦ, ἢ τῶν γονέων του.
- θ) μεταξύ τοῦ υἱοθετήσαντος, ἢ τοῦ συζύγου, ἢ τῶν ἀνιόντων, ἢ κατιόντων του, καὶ τοῦ υἱοθετηθέντος, ἢ τοῦ συζύγου, ἢ τῶν ἀνιόντων, ἢ κατιόντων του.
2. Τά κωλύματα, λόγῳ ἀγχιστείας, οίονεί ἀγχιστείας καὶ υἱοθεσίας, διατηροῦνται καὶ μετά τή λύση τοῦ γάμου, ἀπό τόν ὅποιο προέκυψε ὁ δεσμός τῆς ἀγχιστείας, ἢ τή λύση τῆς υἱοθεσίας.
3. Διατηρεῖται, γιά λόγους κοινωνικῆς εὐπρεπείας, τό κώλυμα τοῦ πενθίμου ἐνιαυτοῦ, γιά καθένα ἀπό τούς δύο συζύγους, ἐπί δέκα μῆνες μετά τό θάνατο τοῦ ἐνός τῶν συζύγων.
4. Ἡ συνδρομή τῶν προϋποθέσεων συνάψεως γάμου ἐλέγχεται, μέ βάση ὁδηγίες πού θά παρέχονται μέ ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

”Αρθρο 85

Γάμοι μεθ' Ἐτεροδόξων

1. Ἱερολόγηση στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησίᾳ γάμου Χριστιανοῦ Ὁρθοδόξου μέ Ἐτερόδοξο Χριστιανό ἐπιτρέπεται μέ ὀπόφαση τοῦ Ἀρχιερέως, ἐφόσον ὁ μή Ὁρθόδοξος ἀνήκει σέ Χριστιανική Ἐκκλησία, ἢ Ὁμολογία, ἢ ὅποια δέχεται τό Σύμβολο Νικαίας-Κωνσταντινούπολεως, καὶ ἔχει ὁ ἴδιος δεχθεῖ προσωπικά βάπτισμα στό ὄνομα τῆς Ἄγιας Τριάδος, καὶ ἐφόσον ὁ μή Ὁρθόδοξος θά δηλώνει ὅτι δέν θά παρακωλύεται ὁ Ὁρθόδοξος στήν ἀσκηση τῶν θρησκευτικῶν του καθηκόντων, σύμφωνα μέ τήν Ὁρθόδοξη διδασκαλία καὶ παράδοση, καὶ ὅτι δέν πρόκειται νά ἀντιτεθεῖ στή βάπτιση τῶν τέκνων, πού θά γεννηθοῦν ἀπό τό γάμο, στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ στήν ἀνατροφή τους σύμφωνα μέ τή διδασκαλία καὶ τίς παραδόσεις Της.

2. Θέματα πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων αὐτῶν μποροῦν νά ρυθμιστοῦν, κατά τρόπο ἐνιαῖο, γιά ὅλη τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, μέ ὀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἔκδοση ἀπό αὐτή σχετικῶν ἐγκυκλίων ὁδηγιῶν. Ἡ Ἱερά Σύνοδος μπορεῖ νά ἐπιλαμβάνεται τυχόν εἰδικῶν περιπτώσεων, πού θά προκύψουν, ἐφόσον ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεύς θεωρήσει ἀναγκαῖο νά ζητήσει τοῦτο.

”Αρθρο 86

”Ακυροι και ἀκυρώσιμοι γάμοι

1. Γάμος, πού ἐτελέσθη κατά παράβαση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 84, παρ. 1-2, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, είναι ἀκυρος.

2. Γάμος προσώπου είναι ἀκυρος, ἔαν, κατά τό χρόνο τελέσεως του, τό πρόσωπο αὐτό ἦταν ἀνίκανο νά ἀντιληφθεῖ καί νά ἐκτιμήσει τήν πράξη του.

3. Γάμος, πού ἐτελέσθη παρά τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 83, παρ. 3, τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, είναι ἀκυρώσιμος. Ἐάν παραταθεῖ, χωρίς νά ζητηθεῖ ἡ ἀκύρωσή του καί μετά τή νόμιμη ἡλικία τῶν προσώπων, πού συνῆψαν τό γάμο, καθίσταται ἔγκυρος.

4. Γάμος, πού ἐτελέσθη ἀπό πλάνη, ἢ λόγῳ βίας, ἢ ἀπάτης, ἢ ἀπειλῆς, είναι ἀκυρώσιμος. Ἐφόσον οἱ σύζυγοι ἀναγνωρίσουν ἐμπράκτως τό γάμο, ἀφοῦ θά ἔχει διαπιστωθεῖ ἡ πλάνη, ἢ ἡ ἀπάτη, ἢ θά ἔχει ὀρθεῖ ἡ βία, ἢ ἡ ἀπειλή, ὁ γάμος καθίσταται ἔγκυρος.

”Αρθρο 87

’Απόπειρα συνδιαλλαγῆς

1 Πρίν ἀπό τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου, ἀπαιτεῖται νά ἔχει προηγηθεῖ ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς τῶν συζύγων. Ἡ ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς ἀποτελεῖ ἐκδήλωση τῆς ποιμαντικῆς μέριμνας καί εὐθύνης τῆς Ἑκκλησίας γιά τό ποιμνιό Τῆς καί γιά τή διασφάλιση τοῦ ἰεροῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου, καί ὅχι δικαστική, ἢ νομική, πράξη, καί γίνεται μέ αὐτοπρόσωπη συμμετοχή τῶν συζύγων, χωρίς νά ἐπιτρέπεται ἡ παράστασή τους μέ ἀντιπρόσωπο, ἢ ἡ παρουσία συνηγόρου. Σέ τυχόν ἔξαιρετικές περιστάσεις ἀνώτερης βίας, οἱ ὅποιες καθιστοῦν ἀδύνατη τή συμμετοχή τοῦ ἐνός τῶν συζύγων στή διαδικασία συνδιαλλαγῆς, ὁ ’Αρχιερεύς δύναται, κατόπιν αἰτιολογημένης αἴτησής του, νά τοῦ ἐπιτρέψει νά ζητήσει τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου, χωρίς τή διεξαγωγή ἀπόπειρας συνδιαλλαγῆς.

2. Ἡ ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς γίνεται ἐνώπιον τοῦ ’Αρχιερέως τοῦ τόπου τῆς συνήθους διαμονῆς τοῦ συζύγου, ἢ τῆς συζύγου, στήν Κύπρο. Ὁ ’Αρχιερεύς, ἀποκλειστικά γιά τήν περίπτωση κωλύματός του, μπορεῖ νά ἀναθέσει πάγια ἐντολή γιά διεξαγωγή τῆς ἀπόπειρας σέ ἓνα μόνο, γιά ὅλη τήν Ἐπαρχία, ἔμπειρο πρεσβύτερο, πού ὅρίζεται μέ δύο ἀναπληρωτές του. Ἡ ἀνάθεση τῆς ἐντολῆς αὐτῆς στούς ἐφημερίους κατά ἐνορία, ἢ ἡ ἀνάθεση κατά περίπτωση, ἢ ἐκ περιτροπῆς, ἢ σέ περισσοτέρους ἀπό τούς προβλεπομένους ἀνωτέρω κληρικούς, ἀποκλείεται. Ἡ διαδικασία συν-

διαλλαγῆς πρέπει νά ἔχει ὀλοκληρωθεῖ μέσα σέ ἓνα τρίμηνο, ἀπό τήν ὑποβολή τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Γιά τήν ἐφαρμογή στήν πράξη τῆς διατάξεως αὐτῆς, ή Ἱερά Σύνοδος μπορεῖ νά παράσχει εἰδικές ὁδηγίες, με ἐγκύκλιο της.

Σέ περίπτωση αἰτήσεως γιά πνευματική λύση γάμου, λόγω φρενοβλαβείας πού ἔχει ἀποδειχθεῖ ἀρμοδίως, ή λόγω κηρυχθείσης ἀφανείας, δέν γίνεται διαδικασία συνδιαλλαγῆς.

”Αρθρο 88

Πνευματική Λύση

1. Η πνευματική λύση τοῦ γάμου ζητεῖται ἀπό τούς δύο, ή τόν ἓνα τῶν συζύγων, καί δίνεται ἀπό τόν Ἀρχιερέα, ἐνώπιον τοῦ ὅποίου ἔγινε ή ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς, σέ περίπτωση δέ πού δέν γίνεται ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς, ἀπό τόν Ἀρχιερέα τοῦ τόπου τῆς συνήθους διαμονῆς τοῦ αἰτοῦντος συζύγου.

2. Σέ περίπτωση κατά τήν ὅποία γάμος, πού ἐτελέσθη στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ἐφόσον αὐτός ἔχει λυθεῖ τελεσίδικα, ή ἀμετάκλητα, ἀπό πολιτικά δικαστήρια ἐκτός Κύπρου, καί ἐφόσον ή ἰσχύς τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς γίνεται δεκτή στήν Κυπριακή ἔννομη τάξη, ή ἄλλως ἀφοῦ ή ἰσχύς αὐτή ἀναγνωρισθεῖ στήν Κύπρο, κατά τήν προβλεπομένη ἀπό τήν πολιτειακή νομοθεσία διαδικασία, ή διαδικασία τῆς πνευματικῆς λύσεως τοῦ γάμου χωρεῖ χωρίς τήν ἐξέταση ἐάν εἶχε προηγηθεῖ ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς. Σέ περίπτωση κατά τήν ὅποία ή πνευματική λύση ἔχει παρασχεθεῖ ἀπό ἄλλη κανονική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστική Ἀρχή, ή λύση αὐτή ἰσχύει καί στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου.

3. Γιά τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου, ἀπαιτεῖται αἴτηση, πρός τόν Ἀρχιερέα τοῦ τόπου τῆς συνήθους διαμονῆς τοῦ, ή τῆς, συζύγου ἀπό τούς δύο, ή ἀπό τόν ἓνα τῶν συζύγων, με ὑπόμνημα, πού ἀναφέρεται στά στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς λύσεως τοῦ γάμου, γιά τήν ὅποία γίνεται ή αἴτηση, καί στούς λόγους στούς ὅποίους αὐτή στηρίζεται. Ἀπαραίτητο στοιχεῖο, γιά νά γίνει δεκτή ή αἴτηση πνευματικῆς λύσεως τοῦ γάμου, εἶναι νά ἔχει προηγηθεῖ ή ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς, σύμφωνα με τά πιό πάνω. Τήν πνευματική λύση δέν μπορεῖ νά ζητήσει σύζυγος πού δέν μετέσχε στήν ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς, ἐκτός ἂν ἔχει λάβει ἄδεια ἀπό τόν ἀρμόδιο Ἀρχιερέα, ὅπως ὁρίζεται στό ἀρθρο 87, παρ. 1. Η αἴτηση δέν ὑπόκειται σέ συγκεκριμένο τύπο. Αὐτή ὑποβάλλεται αὐτοπροσώπως, ή μέσω πληρεξουσίου, ή μέσω τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας τοῦ αἰτοῦντος. Η αἴτηση κοινο-

ποιεῖται, ύπό τοῦ Ἀρχιερέως, στὸν ἔτερο τῶν συζύγων. Οὐδεμία χρονική προθεσμία τίθεται γιά τήν ὑποβολή αἰτήσεως πρός πνευματική λύση τοῦ γάμου.

4. Γιά νά παρασχεθεῖ πνευματική λύση τοῦ γάμου, ἀπαιτεῖται ἡ αὐτοπρόσωπος, ἢ, σέ περιστάσεις ἀνώτερης βίας, κατά τήν κρίση τοῦ ὄρμοδίου γιά τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου Ἀρχιερέως, διά πληρεξουσίου, ἐμφάνιση τῶν συζύγων ἐνώπιον τριμελοῦς «Συμβουλίου Πνευματικῆς Λύσεως τοῦ Γάμου», πού ἀποτελεῖται ἀπό κληρικούς καί πού ἀπαρτίζεται ἀπό ἔναν ἀξιωματοῦχο κληρικό, κατά τό δυνατό πτυχιοῦχο Νομικῆς, ἢ Θεολογικῆς, Σχολῆς, ὡς Πρόεδρο, καί ἀπό δύο κληρικούς, ὡς μέλη. Τό Συμβούλιο Πνευματικῆς Λύσεως τοῦ Γάμου ὁρίζεται ἀπό τόν ὄρμοδιο Ἀρχιερέα, ἀνά τριετία, ἢ ὀσάκις προκύψει ἀνάγκη γιά ἀντικατάσταση, ἢ ἀναπλήρωση, μελῶν του. Μέλη τοῦ Συμβουλίου δέν ἀποκλείεται νά ὁρίσθονται καί οἱ ἀναπληρωτές τοῦ Ἀρχιερέως γιά τήν ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς. Ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Πνευματικῆς Λύσεως τοῦ Γάμου, οἱ σύζυγοι ἐκέθετον τίς ἀπόψεις τους, γιά τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου, τηρούμενης τῆς διαδικασίας ἡ ὅποια καθορίζεται μέ ἐγκυκλιο τῆς Ιερᾶς Συνόδου καί τήν ὅποια συντονίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου. Κατά τή διάρκεια τῆς ἀνωτέρω διαδικασίας, τό Συμβούλιο καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια γιά τή διατήρηση τοῦ συζυγικοῦ δεσμοῦ.

5. Ἐφόσον τό Συμβούλιο Πνευματικῆς Λύσης τοῦ Γάμου δέν κατορθώσει τήν ἐπανένωση τῶν συζύγων, εἰσηγεῖται στόν ὄρμοδιο Ἀρχιερέα γιά τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου, μέ ταυτόχρονη γνωστοποίηση τοῦ περιεχομένου τῆς εἰσηγήσεως καί στούς δύο συζύγους. "Αν ὁ Ἀρχιερεύς συμφωνεῖ μέ τήν εἰσήγηση, ἐπικυρώνει τό περιεχόμενό της, καθιστώντας αὐτήν τελεσθίδικη ἀπόφαση, τήν ὅποια καί κοινοποιεῖ στούς συζύγους. Ἐφόσον, γιά ὅποιοδήποτε λόγο, διαφωνεῖ μέ τό περιεχόμενο τῆς εἰσήγησης, μπορεῖ νά καλέσει τά μέλη τοῦ Συμβουλίου γιά παροχή διευκρινίσεων καί τούς συζύγους γιά ἀκρόαση, προκειμένου νά διαπιστώσει, ἢν ὁ συζυγικός δεσμός ἔχει ἥδη στήν πραγματικότητα διαλυθεῖ, καί νά λάβει τή σχετική ἀπόφαση γιά τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου.

6. Ἡ οὐσιαστική εἰσήγηση τοῦ Συμβουλίου καί ἡ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιερέως, γιά τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου, συνίστανται στή διαπίστωση ὅτι ὁ συζυγικός δεσμός ἔχει ἥδη στήν πραγματικότητα διαλυθεῖ ἀντικειμενικά, ἢ ὑποκειμενικά, καί ὅτι ἡ πνευματική λύση του δέν θά ἐπιβαρύνει περισσότερο μιά νομική, ἢ πραγματική, κατάσταση, πού ἥδη ὑφίσταται, ἢ ἔχει διαμορφωθεῖ. Ἡ λύση παρέχεται μέ πνεῦμα ποιμαντικῆς καί κοινωνικῆς μέριμνας τῆς Ἐκκλησίας καί κατανοήσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

7. Ὁ σύζυγος, ἢ ἡ σύζυγος, ἐφόσον ἔχουν συμμετάσχει στήν ἀπόπειρα συνδιαλλαγῆς, δικαιοῦνται ὅπως προσφύγουν, ἐντός ἐνός μηνός, κατά τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχιερέως, ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία καί ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως.

8. Ἡ πνευματική λύση τοῦ γάμου ἐνεργεῖ ἔναντι ὅλων, εἴτε ἔχουν συμμετάσχει στή διαδικασία, εἴτε ὅχι.

9. Γιά τήν πνευματική λύση τοῦ γάμου παρέχεται γραπτή βεβαίωση. Ἡ πνευματική λύση τοῦ γάμου εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ἰερολόγηση νέου γάμου τοῦ ἐνός, ἢ τοῦ ἄλλου, συζύγου τοῦ λυθέντος γάμου.

”Αρθρο 89

’Ανασύσταση Γάμου

’Ανασύσταση γάμου, μεταξύ προσώπων τῶν ὁποίων ὁ γάμος ἔχει λυθεῖ ἐκκλησιαστικῶς, γίνεται μέ τήν τέλεση τῆς εἰδικῆς ἀκολουθίας, πού ὑπάρχει στό Εὐχολόγιο. ”Εναντι τῶν πολιτειακῶν ἀρχῶν, ἡ τέλεση τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς θεωρεῖται ὡς ἰερολόγηση γάμου. Ἐφόσον ἔχει μεσολαβήσει γάμος τοῦ ἐνός, ἢ καί τῶν δύο συζύγων, τελείται νέα ἀκολουθία γάμου.

”Αρθρο 90

”Ασκηση οἰκονομίας

Ἡ ἄσκηση οἰκονομίας, ἐπί τῶν προβλεπομένων γιά θέματα οἰκογενειακοῦ δικαίου ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες καί τόν παρόντα Καταστατικό Χάρτη, ἀνήκει ἀποκλειστικά στόν οἰκεῖο Ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ πάντοτε προσωπικά, ἀποκλειομένης τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἔργου αὐτοῦ σέ ἄλλο πρόσωπο. Σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις, ὁ Ἀρχιερεὺς μπορεῖ νά ἀπευθυνθεῖ στήν Ἱερά Σύνοδο.

Θ'. ΛΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρο 91

1. Ό παρών Καταστατικός Χάρτης τίθεται σέ ίσχυν μόλις ψηφισθεῖ ἀπό τήν Ιερά Σύνοδο καί δημοσιευθεῖ στό ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου «'Απόστολος Βαρνάβας».
2. Τά προσαρτημένα στόν παρόντα Χάρτη Παραρτήματα Α'-Γ' ψηφί-ζονται καί τίθενται σέ ίσχυν, μαζί μέ τόν Καταστατικό Χάρτη, καί ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστο καί ίσόκυρο μέρος του.

"Αρθρο 92

Τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη εἶναι δυνατή μέ ἀπόφαση τῆς Ιερᾶς Συνόδου, πού λαμβάνεται μέ πλειονψηφία τῶν τριῶν τετάρτων τῶν μελῶν της, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 2, παρ. 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Λ'

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΝΟΡΙΩΝ, ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἐνορίες, Κοινότητες καὶ Μονές κατ' Ἐπαρχία εἶναι οἱ ἔξῆς:

I. Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή

Ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή περιλαμβάνει τίς κατωτέρω πόλεις, κοινότητες καὶ Μονές:

1. Ἐνορίες πόλεως Λευκωσίας: 1) Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Καθεδρικός), 2) Ἀγίας Βαρβάρας Καϊμακλίου, 3) Ἀγίας Παρασκευῆς Λακατάμειας, 4) Ἀγίου Ἀντωνίου, 5) Ἀγίου Βασιλείου Στροβόλου, 6) Ἀγίου Γεωργίου Ἀγλαντζιᾶς, 7) Ἀγίου Γεωργίου Ἀγίου Δομετίου, 8) Ἀγίου Γεωργίου Λατσιῶν, 9) Ἀγίου Δημητρίου Στροβόλου, 10) Ἀγίου Κασσιανοῦ, 11) Ἀγίου Μάμαντος Συνοικισμοῦ Λακατάμειας, 12) Ἀγίου Μηνᾶ Γερίου, 13) Ἀγίου Νικολάου Ἑγκωμῆς, 14) Ἀγίου Παντελεήμονος Μακεδονίτισσας, 15) Ἀγίου Παύλου δήμου Ἀγίου Δομετίου, 16) Ἀγίου Σάββα, 17) Ἀγίου Σπυρίδωνος, 18) Ἀγίου Σπυρίδωνος Συνοικισμοῦ Στροβόλου, 19) Ἀγίου Στυλιανοῦ Συνοικισμοῦ Λακατάμειας, 20) Ἀγίου Χαραλάμπους Συνοικισμοῦ Γερίου, 21) Ἀγίων Ομολογητῶν, 22) Ἀγίων Πάντων Μακεδονίτισσας, 23) Ἀποστόλου Ἀνδρέου Συνοικισμοῦ Στροβόλου, 24) Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ Ἀγίου Μακαρίου Στροβόλου, 25) Ἀποστόλου Λουκᾶ Στροβόλου, 26) Ἀποστόλου Μάρκου Στροβόλου, 27) Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Τρυπιώτου, 28) Ἀποστόλου Ἀνδρέου Νεαπόλεως, 29) Ἀγίου Δημητριανοῦ Ὁμορφίτας, 30) Παναγίας Παλλουριώτισσας, 31) Παναγίας Φονερωμένης, 32) Παναγίας Χρυσαλινιώτισσας, 33) Παναγίας Χρυσελεούσσας Στροβόλου, 34) Τιμίου Προδρόμου, 35) Τιμίου Σταυροῦ Στροβόλου, καὶ 36) Παναγίας Τράχωνα.

2. Κοινότητες Λευκωσίας: 1) Ἀγίου Βασιλείου Σκυλλούρας, 2) Ἀγκαστίνας, 3) Ἀσσιας: α) Ἀγίου Γεωργίου, καὶ 6) Προδρόμου, 4) Ἀφάνειας, 5) Βατυλῆς, 6) Βιτσάδας, 7) Βώνης, 8) Γερολάκκου, 9) Ἐξω Μετοχίου, 10) Κοκκινοτριμιθιᾶς, 11) Κοντέας, 12) Κυθραίας: α) Ἀγίας Ἀννας (Συργανιᾶς), 6) Ἀγίας Μαρίνας, γ) Ἀγίου Ἀνδρονίκου, δ) Ἀγίου Γεωργίου, ε) Παναγίας (Χαρδακιώτισσας), καὶ στ) Τιμίου Σταυροῦ, 13) Λύσης, 14) Μάμμαρι, 15) Μαραθοβούνου, 16) Μιᾶς Μηλιᾶς, 17) Νέου Χωρίου Κυθραίας, 18) Παλαικύθρου, 19) Σκυλλούρας, 20) Τραχωνίου Κυθραίας, καὶ 21) Τύμβου.

3. Κοινότητες Ἀμμοχώστου: 1) Ἅγιου Νικολάου Λευκονοίκου, 2) Βουφῶν, 3) Γενάγρων, 4) Μουσουλίτας, 5) Πυργᾶς, 6) Στρογγυλοῦ, καὶ 7) Τρυπημένης.

4. Μονές: Γυναικεῖς: 1) Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Ἀναλυόντα, 2) Παναγίας Θεοτόκου Καμπιῶν, καὶ 3) Παναγίας Τρικουκκιώτισσας Προδρόμου.

‘Υπό τήν πνευματική ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου τελοῦν ἐπίσης καὶ οἱ Βασιλικές Σταυροπηγιακές Μονές τοῦ Κύκκου, τοῦ Μαχαιρᾶ, τοῦ Ἅγιου Νεοφύτου καὶ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

II. Ἱερά Μητρόπολη Πάφου

1. Ἐνορίες πόλεως Πάφου: 1) Ἅγιου Θεοδώρου (Καθεδρικός), 2) Ἅγιας Παρασκευῆς Γεροσκήπου, 3) Ἅγιου Γεωργίου, 4) Ἅγιου Δημητρίου, 5) Ἅγιου Κενδέου, 6) Ἅγιου Σπυρίδωνος Γεροσκήπου, 7) Ἅγιων Ἀναργύρων, 8) Ἀποστόλων Βαρνάβα καὶ Παύλου, 9) Παναγίας Θεοσκέπαστης, καὶ 10) Παναγίας Παντάνασσας.

2. Κοινότητες: 1) Ἅγιας Βαρβάρας, 2) Ἅγιας Μαρίνας Κελοκεδάρων, 3) Ἅγιας Μαρινούδας, 4) Ἅγιου Ἀμβροσίου, 5) Ἅγιου Γεωργίου, 6) Ἅγιου Ἰωάννου, 7) Ἅγιου Νικολάου, 8) Ἀκουρσοῦ, 9) Ἀμαργέτης, 10) Ἀναρίτας, 11) Ἀνώγυρας, 12) Ἀξύλου - Ἐλεδιοῦ, 13) Ἀρμίνου, 14) Ἀρμου, 15) Ἀρσους, 16) Ἀρχιμανδρίτας, 17) Ἀσπρογιᾶς, 18) Ἀχέλειας, 19) Βάσας Κοιλανίου, 20) Γαλαταριᾶς, 21) Δορᾶς, 22) Ἐμπας, 23) Ἐπισκοπῆς, 24) Καλλέπειας, 25) Κανναβιοῦ, 26) Κεδάρων, 27) Κελοκεδάρων, 28) Κισσόνεργας, 29) Κισσούσας, 30) Κοίλης, 31) Κοιλίνιας, 32) Κονιῶν, 33) Κουκλιῶν, 34) Λεμώνας, 35) Λετύμπου, 36) Μαλιᾶς, 37) Μαμωνιῶν, 38) Μαραθούντας, 39) Μεσάνων, 40) Μέσα Χωρίου, 41) Μεσόγης, 42) Μούσερε, 43) Νατᾶς, 44) Νικόκλειας, 45) Όμόδους, 46) Παναγιᾶς, 47) Πάχνας Ἀνω, 48) Πάχνας Κάτω, 49) Πέγειας, 50) Πενταλιᾶς, 51) Πισσούριου, 52) Πλατρῶν Κάτω, 53) Πολεμίου, 54) Ποταμιοῦ, 55) Πραιτωρίου, 56) Πραστειοῦ Αὐδήμου, 57) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Ἅγιου Θωμᾶ, 58) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Ἀλέκτορας, 59) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Αὐδήμου, 60) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Κολώνης, 61) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Λέμπας, 62) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Μανδριῶν, 63) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Παραμαλίου, 64) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Πλατανίσκιας, 65) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Σταυροκόννου, 66) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Φασούλας, 67) Σαλαμιοῦ, 68) Στατοῦ - Ἅγιου Φωτίου, 69) Στρουμπίου, 70) Τάλας, 71) Τίμης, 72) Τραχυπέδουλας, 73) Τρεμιθούσας, 74) Τσάδας, 75) Φιλούσας Κελοκεδάρων, 76) Φοινίου, 77) Χλώρακας, 78) Χολετριῶν, 79) Χούλου, καὶ 80) Ψαθίου.

3. Μονές: α) Ἀνδρῶες: 1) Παναγίας Χρυσορροϊάτισσας, 2) Παναγίας Τροοδίτισσας, καί 3) Τιμίου Σταυροῦ Μίνθης.
6) Γυναικεῖες: Παναγίας Σαλαμιώτισσας.

III. Ιερά Μητρόπολη Κιτίου

1. Ἐνορίες πόλεως Λάρνακας: 1) Μεταμορφώσεως Σωτῆρος (Μητροπολιτικός), 2) Ἀγίας Θέκλας, 3) Ἀγίου Ἐλευθερίου Τσακκιλεροῦ, 4) Ἀγίου Ἰωάννου Θεολόγου, 5) Ἀγίου Ἰωάννου Ρώσου, εἰς Κόκκινες, 6) Ἀγίου Λαζάρου, 7) Ἀγίου Νικολάου Δροσιᾶς, 8) Ἀγίων Ἀναργύρων, 9) Ἀγίων Εύσταθίου καί Αὐξεντίου περιοχῆς Σταδίου «Ζήνων», 10) Ἀποστόλου Ἀνδρέου, εἰς Καμάρες, 11) Ἀποστόλου Βαρνάθα, εἰς Καμάρες, 12) Παναγίας Φανερωμένης, 13) Τιμίου Προδρόμου, καί 14) Χρυσοπολίτισσας.
2. Κοινότητες: 1) Ἀγίας Ἀννας, 2) Ἀγγλιστίδων, 3) Ἀθδελλεροῦ, 4) Ἀραδίππου : α) Ἀποστόλου Λουκᾶ, καί 6) Ἀγίου Φανούριου, 5) Δεκέλειας-Συνοικισμοῦ Α.Η.Κ, 6) Δρομολαξιᾶς, 7) Καλοῦ Χωρίου, 8) Κελλιῶν, 9) Κιτίου: α) Παναγίας Ἀγγελόκτιστης, καί 6) Ἀγίου Κυριακοῦ, 10) Κλαυδιῶν, 11) Λειβαδιῶν: α) Ἀγίας Παρασκευῆς, 6) Ἀγίου Σάββα, καί γ) Τριῶν Ιεραρχῶν, 12) Μαζωτοῦ, 13) Ξυλοτύμβου, 14) Ξυλοφάγου: α) Ἀγίου Γεωργίου, καί 6) Ἀγίου Δημητρίου Συνοικισμοῦ, 15) Ὁρμήδειας, 16) Ὁρόκλινης, 17) Περβολιῶν, 18) Πύλας, 19) Συνοικισμοῦ Μενεοῦ, 20) Τερσεφάνου, καί 21) Τρούλλων.
3. Μονές: α) Ἀνδρῶες: 1) Σταυροβουνίου, 2) Ἀγίου Γεωργίου Κοντοῦ, καί 3) Ἀγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου.
6) Γυναικεῖες: Ἀγίων Μαρίνας καί Ραφαήλ Ξυλοτύμβου.

IV. Ιερά Μητρόπολη Κυρηνείας

1. Ἐνορίες πόλεως Κυρηνείας: 1) Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ (Καθεδρικός), καί 2) Ἀγίου Γεωργίου.
2. Ἐνορίες πόλεως Λευκωσίας: 1) Ἀποστόλου Ἀνδρέου Πλατύ Ἀγλαντζιᾶς (Μητροπολιτικός), 2) Ἀγίου Ἐλευθερίου Συνοικισμοῦ Λατσιῶν, 3) Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Λατσιῶν, καί 4) Ἀποστόλου Φιλίππου Λατσιῶν.
3. Κοινότητες: 1) Ἀγίας Ειρήνης, 2) Ἀγίου Ἀμβροσίου, 3) Ἀγίου Γεωργίου, 4) Ἀγίου Ἐπικτήτου, 5) Ἀγίου Ἐρμολάου, 6) Ἀγριδακίου, 7) Βασίλειας, 8) Βουνοῦ, 9) Δικώμου "Ανω, 10) Δικώμου Κάτω, 11) Διορίου, 12) Ἐληῆς Καραβᾶ, 13) Θέρμιας, 14) Καζαφανίου, 15) Καλογραίας, 16)

Καραβᾶ: α) Ἅγιας Εἰρήνης, 6) Ἅγιου Γεωργίου, καί γ) Παναγίας Εὐαγγελίστριας, 17) Καρακούμιου, 18) Καρμίου, 19) Κλεπίνης, 20) Κοντεμένου, 21) Κουτσοβέντη, 22) Λαπήθου: α) Ἅγιας Ἀναστασίας, 6) Ἅγιου Θεοδώρου, γ) Ἀποστόλου Λουκᾶ, δ) Ἅγιου Μηνᾶ, ε) Τιμίου Προδρόμου, καί στ) Ἅγιας Παρασκευῆς, 23) Λάρνακα Λαπήθου, 24) Λιθερῶν, 25) Μότιδων, 26) Μπέλλα - Παίζ, 27) Μύρτου, 28) Ὄρκας, 29) Παλαιόσοφου, 30) Πανάγρων, 31) Συγχαρίου, 32) Συσκλήπου, 33) Τριμιθίου, 34) Φτερύχων, καί 35) Χάρτζιας.

4. Μονές: Ἀνδρῶες: 1) Ἅγιου Παντελεήμονος, 2) Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ - Ἀντιφωνητῆ, 3) Ἀχειροποιήτου, καί 4) Παναγίας Μελανδρίνας.

V. Ιερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ

1. Ἐνορίες πόλεως Λεμεσοῦ: 1) Παναγίας Παντάνασσας Καθολικῆς (Μητροπολιτικός), 2) Ἅγιας Νάπας (Καθεδρικός), 3) Ἅγιας Βαρβάρας Ζακακίου, 4) Ἅγιας Ζώνης, 5) Ἅγιας Μαρίνας Συνοικισμοῦ Καψάλου, 6) Ἅγιας Παρασκευῆς Γερμασόγειας, 7) Ἅγιας Τριάδας, 8) Ἅγιας Φυλάξεως, 9) Ἅγιου Ἀντωνίου, 10) Ἅγιου Γεωργίου Φραγκούδη, 11) Ἅγιου Γεωργίου Χαβούζας, 12) Ἅγιου Ἰγνατίου Γερμασόγειας, 13) Ἅγιου Ἰωάννου Ἐλεήμονος, 14) Ἅγιου Νεοφύτου Συνοικισμοῦ Μακαρίου Γ', 15) Ἅγιου Νικολάου, 16) Ἅγιου Νικολάου Κάτω Πολεμιδιῶν, 17) Ἅγιου Σπυρίδωνος, 18) Ἅγιου Στυλιανοῦ, 19) Ἅγιου Μηνᾶ δήμου Ἅγιου Αθανασίου, 20) Ἀποστόλου Ἀνδρέου Μέσα Γειτονιᾶς, 21) Ἀποστόλου Ἀνδρέου Χαράκη, 22) Ἀποστόλου Βαρνάθα, 23) Ἀποστόλου Λουκᾶ δήμου Ἅγιου Αθανασίου, 24) Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου καί Ἅγιου Ἀρτεμίου, 25) Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Μονοβόλικου, 26) Παναγίας Γλυκιώτισσας, 27) Παναγίας Εὐαγγελίστριας Κάτω Πολεμιδιῶν, 28) Παναγίας Τριχερούσσας, 29) Ἀποστόλου Ἀνδρέου καί Ἅγιας Φωτεινῆς Καρπασίτιδας Συνοικισμοῦ Κολοσσίου, καί 30) Τιμίου Σταυροῦ Ἀνω Πολεμιδιῶν.

2. Κοινότητες: 1) Ἅγιου Γεωργίου Συλίκου, 2) Ἅγιου Θεοδώρου Ἀγροῦ, 3) Ἅγιου Θεράποντος, 4) Ἅγιου Ἰωάννου Ἀγροῦ, 5) Ἅγιου Κωνσταντίνου, 6) Ἅγιου Μάμαντος, 7) Ἅγιου Παύλου, 8) Ἀγροῦ: α) ἐνορία Παναγίας, καί β) ἐνορία Προδρόμου, 9) Ἅγριδιῶν, 10) Ἀκρούντας, 11) Ἀκρωτηρίου, 12) Ἀλασσας, 13) Ἀμιάντου Ἀνω, 14) Ἀμιάντου Κάτω, 15) Ἀπαισιᾶς, 16) Ἀσώματου, 17) Ἀψιοῦ, 18) Βουνίου, 19) Γεράσας, 20) Δυμῶν, 21) Δωροῦ, 22) Ἐπισκοπῆς, 23) Ἐρήμης, 24) Ζωοπηγῆς, 25) Καλοῦ Χωρίου, 26) Καντοῦ, 27) Καπηλειοῦ, 28) Κολοσσίου, 29) Κορφῆς, 30) Κουκᾶς, 31) Κοιλανίου: α) ἐνορία Μονογενοῦς, καί β) ἐνορία Παναγίας 32) Κυβίδων, 33) Κυπερούντας, 34) Λάνιας, 35) Λιμνατίου, 36) Λουθαρᾶ,

37) Λόφου, 38) Μαθηκολώνης, 39) Μανδριῶν Λεμεσοῦ, 40) Μοναγρίου, 41) Μονιάτη, 42) Μουτταγιάκκας, 43) Μύλου Κάτω, 44) Παλώδιας, 45) Παραμύθας, 46) Πελενδρίου: α) ἐνορία Ἅγιου Ἰωάννου, καί 6) ἐνορία Ἅρχαγγέλου Μιχαήλ, 47) Πέρα Πεδίου, 48) Πλατρῶν Ἀνω, 49) Ποταμίτισσας, 50) Σουνίου - Ζανατζιᾶς, 51) Σπιταλίου, 52) Συλίκου, 53) Σωτήρας, 54) Τραχωνίου, 55) Τριμίκλινης, 56) Ὑψωνα, 57) Φασούλας, 58) Φοινικαριῶν, καί 59) Χανδριῶν.

3. Μονές: α) Ἄνδρωες: 1) Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, 2) Ἅρχαγγέλου Μιχαήλ Μοναγρίου, 3) Συμβούλου Χριστοῦ, καί 4) Ἱερά Σκήτη Ἀναστάσεως.

6) Γυναικεῖς: 1) Ἅγιου Γεωργίου Ἀλαμάνου, 2) Ἅγιου Νικολάου Γάτων, 3) Ζωοδόχου Πηγῆς - Παναγίας Γλωσσᾶ, 4) Παναγίας Ἀμασγοῦς, 5) Παναγίας Ἀμιροῦς, καί 6) Παναγίας Σφαλαγγιώτισσας.

VI. Ἱερά Μητρόπολη Μόρφου

1. Ἐνορίες πόλεως Μόρφου: 1) Ἅγιου Μάμαντος (Καθεδρικός), 2) Ἅγιου Γεωργίου, καί 3) Ἅγίας Παρασκευῆς.

2. Κοινότητες: 1) Ἅγίας Μαρίνας Ξυλιάτου, 2) Ἅγίας Μαρίνας Σκυλούρας, 3) Ἅγιου Γεωργίου Καυκάλλου, 4) Ἅγιου Γεωργίου Σολέας, 5) Ἅγιου Δημητρίου Μαραθάσσας, 6) Ἅγιου Θεοδώρου Σολέας, 7) Ἅγιου Νικολάου Λεύκας, 8) Ἅκακίου, 9) Ἀληθινοῦ, 10) Ἀλωνας, 11) Ἀργακίου, 12) Ἀστρομερίτη, 13) Αὐλώνας, 14) Βυζακιᾶς, 15) Γαλάτας, 16) Γερακιῶν, 17) Δένειας, 18) Εύρυχου (Μητροπολιτικός), 19) Ζώδιας Ἀνω, 20) Ζώδιας Κάτω, 21) Κακοπετριᾶς, 22) Καλλιάνων, 23) Καλοπαναγιώτη, 24) Καλοῦ Χωρίου Λεύκας, 25) Καμιναριῶν, 26) Κανναβιῶν-Ἄγιας Εἰρήνης, 27) Καπούτιον, 28) Κατυδάτων, 29) Καραβοστασίου, 30) Κατωκοπιᾶς, 31) Κοράκου, 32) Κούρδαλη, 33) Κουτραφᾶ, 34) Κυρᾶς, 35) Λαγονδερῶν, 36) Λειβαδιῶν Πιτσιλιᾶς, 37) Λεμύθου, 38) Λεύκας, 39) Λινοῦς, 40) Μασσαρίου, 41) Μενοίκου, 42) Μουτουλλᾶ, 43) Νέου Ἀμπελικοῦ, 44) Νέου Λειβαδίου, 45) Νικηταρίου, 46) Νικήτα, 47) Ξεροῦ, 48) Ξυλιάτου, 49) Οἴκου Μαραθάσσας, 50) Ὁρούντας, 51) Παλαιόμυλου, 52) Πεδουλᾶ, 53) Πεντάγυιας, 54) Περιστερωναρίου, 55) Περιστερώνας Μόρφου, 56) Πέτρας, 57) Πλατανιστάσας, 58) Πολυστύπου, 59) Ποταμίου, 60) Ποταμοῦ Κάμπου, 61) Πραστειοῦ Μόρφου, 62) Προδρόμου, 63) Σαραντίου, 64) Σινᾶ Ὁρους, 65) Σκουριώτισσας, 66) Σπηλιῶν, 67) Συριανοχωρίου, 68) Τεμβριᾶς, 69) Τριῶν Ἐληῶν Μαραθάσσας, 70) Φιλιᾶς, 71) Φλάσου, καί 72) Χρυσηλιοῦ.

3. Μονές: α) Ἀνδρῶες: 1) Ἅγιου Μάμαντος Μόρφου, 2) Ἅγιου Ἰωάννου Λαμπαδιστοῦ, 3) Παναγίας τοῦ Ἀρακα, 4) Παναγίας τῆς Ἀσίνου, 5) Παναγίας τῆς Ποδίθου, 6) Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Ἀγιασμάτη, 7) Ἅγιου Γεωργίου Ἐπιτυδιώτου, καὶ 8) Ἱερό Ήσυχαστήριο Ἅγιου Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ.

6) Γυναικεῖες: 1) Ἅγιου Νικολάου ὄρούντας, καὶ 2) Παναγίας Χρυσοκουρδαλιώτισσας.

VII. Ἱερά Μητρόπολη Κωνσταντίας- Ἀμμοχώστου

1. Ἐνορίες πόλεως Ἀμμοχώστου: 1) Ἅγιου Νικολάου (Καθεδρικός), 2) Ἅγιας Ζώνης, 3) Ἅγιας Τριάδος, 4) Ἅγιου Γεωργίου Σαλαμίνος, 5) Ἅγιου Ἰωάννου, 6) Ἅγιου Λουκᾶ, 7) Ἅγιου Μέμνονος, 8) Παναγίας Χρυσοσπηλιώτισσας, καὶ 9) Τιμίου Σταυροῦ.

2. Ἐνορίες πόλεως Παραλιμνίου: 1) Ἅγιου Γεωργίου (Μητροπολιτικός), 2) Ἅγιας Βαρβάρας, καὶ 3) Ἅγιου Δημητρίου.

3. Κοινότητες: 1) Ἅγιας Νάπας, 2) Ἅγιου Γεωργίου Σπαθαρικοῦ, 3) Ἅγιου Σεργίου, 4) Ἀλόδα, 5) Ἀρναδίου 6) Αύγόρου: α) Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ 6) Ἅγιου Γεωργίου Συνοικισμοῦ, 7) Ἀχερίτου - Βρυσούλλων, 6) Ἀποστόλου Βαρνάβα Δερύνειας, 8) Ἄχνας: α) Ἅγιας Μαρίνας καὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Δάσους Ἄχνας Συνοικισμοῦ, καὶ 6) Παναγίας Τραχιᾶς Δάσους Ἄχνας, 9) Γαιδουρᾶ-Νέας Σπάρτης, 10) Γύψου, 11) Δερύνειας: α) Ἅγιων Πάντων, 6) Ἀποστόλου Βαρνάβα Συνοικισμοῦ, καὶ γ) Ἅγιων Τιμοθέου καὶ Μαύρας Κάτω Δερύνειας, 12) Ἔγκωμης, 13) Καλοφίδας, 14) Κουκλιῶν, 15) Λαπάθου, 16) Λευκονοίκου: α) Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, καὶ 6) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, 17) Λιμνιῶν, 18) Λιοπετρίου, 19) Μαράθας, 20) Μακράσυκας, 21) Μηλιᾶς, 22) Περιστερώνας, 23) Πηγῆς, 24) Πραστειοῦ Μεσαορίας, 25) Σανταλάρη, 26) Σπαθαρικοῦ, 27) Στύλλων, 28) Συγκράσεως, 29) Σωτήρας, καὶ 28) Φρενάρους.

4. Μονές: α) Ἀνδρῶες: Ἅγιας Νάπας.

6) Γυναικεῖες: Ἅγιου Κενδέα.

VIII. Ἱερά Μητρόπολη Κύκκου καὶ Τηλλυρίας

1. Κοινότητες: 1) Βαρισίων, 2) Γαληνῆς, 3) Κάμπου, 4) Λουτροῦ - Λυμνίτη, 5) Μηλικουρίου, 6) Μοσφυλίου, 7) Πηγαινιῶν, 8) Πύργου Ἀνω, 9) Πύργου Κάτω, καὶ 10) Τσακκίστρας.

2. Μονές: Γυναικεῖες: Ἅγιας Τριάδος.

IX. Ιερά Μητρόπολη Ταμασοῦ καί Ὄρεινῆς

1. Ἐνορίες: 1) Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λακατάμειας, 2) Ἀγίου Νεοφύτου Λακατάμειας, 3) Ἀγίου Νικολάου Λακατάμειας, καί 4) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Λακατάμειας.

2. Κοινότητες: 1) Ἀγίας Βαρβάρας, 2) Ἀγίου Ἐπιφανίου, 3) Ἀγίου Ἰωάννου Μαλούντας, 4) Ἀγίων Βαθατσινιᾶς, 5) Ἀγίων Τριμιθιᾶς, 6) Ἀγροκηπιᾶς, 7) Ἀνάγνιας, 8) Ἀναλυόντα, 9) Ἀπλικίου, 10) Ἀρεδιοῦ, 11) Ἀσκᾶ, 12) Βαθατσινιᾶς, 13) Γουρρίου, 14) Δευτερᾶς Ἀνω, 15) Δευτερᾶς Κάτω, 16) Ἐπισκοπειοῦ, 17) Ἐργατῶν, 18) Καλοῦ Χωρίου Κλήρου, 19) Καμπιοῦ Φαρμακᾶ, 20) Καμπιῶν, 21) Καπέδων, 22) Κάτω Μονῆς, 23) Κλήρου, 24) Κοτσιάτη, 25) Λοζανιᾶς, 26) Λυθροδόντα, 27) Μαθιάτη, 28) Μαλούντας, 29) Μαρκίου, 30) Μελίνης, 31) Μιτσεροῦ, 32) Ὁδοῦ, 33) Παλαιομετόχου, 34) Παλαιχωρίου Μόρφου, 35) Παλαιχωρίου Ὄρεινῆς, 36) Περάτων Ὄρεινῆς, 37) Πολιτικοῦ, 38) Τσερίου, 39) Φαρμακᾶ, 40) Φικάρδου, 41) Φτερικουδίου, καί 42) Ψημολόφου.

3. Μονές: Γυναικεῖες: 1) Ἀγίου Ἡρακλειδίου, 2) Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ, καί 3) Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

X. Ιερά Μητρόπολη Τριμυθοῦντος

1. Ἐνορίες πόλεως Ἰδαλίου: 1) Παναγίας Εὐαγελίστριας (Μητροπολιτικός), καί 2) Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Συνοικισμοῦ Ἰδαλίου.

2. Κοινότητες: 1) Ἀγίου Θεοδώρου Σκαρίνου, 2) Ἀγίου Σωζομένου, 3) Ἀθηαίνου, 4) Ἀλαμινοῦ, 5) Ἀλάμπρας, 6) Ἀλεθρικοῦ, 7) Ἀναφωτίας, 8) Ἀρσους Λάρνακας, 9) Βάβλας, 10) Δελικήπου, 11) Καλαβασοῦ, 12) Κάτω Δρυός, 13) Κιβισιλίου, 14) Κόρνου, 15) Κοφίνου, 16) Λάγιας, 17) Λευκάρων Ἀνω, 18) Λευκάρων Κάτω, 19) Λουρουτζίνας, 20) Λυμπιῶν, 21) Μαρίου, 22) Μαρωνίου, 23) Μενόγειας, 24) Μοσφιλωτῆς, 25) Νήσου, 26) Ὁρᾶς, 27) Πέρα Χωρίου, 28) Ποταμιᾶς, 29) Πυργῶν Λάρνακας, 30) Πυροίου, 31) Σιᾶς, 32) Σκαρίνου, 33) Συνοικισμοῦ Ζυγίου, 34) Τόχης, 35) Τρεμετουσιᾶς, 36) Χοιροκοιτίας, 37) Ψεματισμένου, καί 38) Ψευδᾶ.

3. Μονές: α) Ἀνδρῶες: Ἀγίου Σπυρίδωνος.

6) Γυναικεῖες: 1) Ἀγίας Θέκλας, καί 2) Ἀγίου Μηνᾶ.

XI. Ιερά Ἐπισκοπή Καρπασίας

1. Κοινότητες: 1) Ἀγίας Τριάδας Αἰγιαλούσης, 2) Ἀγίου Ἀνδρονικούδιου, 3) Ἀγίου Ἀνδρονίκου Καρπασίας, 4) Ἀγίου Εὐσταθίου, 5) Ἀγίου

’Ηλιοῦ Καρπασίας, 6) Ἀγίου Θεοδώρου Καρπασίας, 7) Ἀγίου Ἰακώβου, 8) Ἀγίου Συμεών, 9) Αἰγιαλούσας, 10) Ἀκανθοῦς, 11) Αὔγολίδας, 12) Ἀρδάνων, 13) Βαθύλακα, 14) Βασιλίου, 15) Βουκολίδας, 16) Γαλάτειας, 17) Γαληνόπορης, 18) Γαστριῶν, 19) Γερανίου, 20) Δαυλοῦ, 21) Ἐπτακώμης, 22) Καντάρας, 23) Κοιλάνεμου, 24) Κορόβειας, 25) Κριδείων, 26) Κώμης Αίγιαλοῦ, 27) Κώμης Κεπήρ, 28) Λειθαδιῶν, 29) Λεοναρίσσου, 30) Λυθράγκωμης, 31) Μανδρῶν, 32) Μελανάργων, 33) Μελήνης, 34) Μονάρκας, 35) Μπογαζίου, 36) Νέτας, 37) Ὁθγόρου, 38) Πατρικίου, 39) Περιβολιῶν Τρικώμου, 40) Πλατανίσσου, 41) Ριζοκαρπάσου, 42) Ταύρου, 43) Τρικώμου, καὶ 44) Φλαμουδίου.

2. Μονές: α) Ἀνδρῶες: 1) Ἀποστόλου Ἀνδρέου, 2) Ἀγίου Νικολάου Δαυλοῦ, 3) Ἀγίας Φωτεινῆς Καρπασίτιδας, 4) Παναγίας Ἐλεούσας, 5) Παναγίας Κανακαριᾶς, 6) Παναγίας Καντάρας, 7) Παναγίας Κυρᾶς Λειθαδιῶν, 8) Παναγίας Περγαμινιώτισσας Ἀκανθοῦς, καὶ 9) Παναγίας Τοχνίου Μανδρῶν.

6) Γυναικεῖες: Ἀγίου Γεωργίου Σακκᾶ.

XII. Ἱερά Ἐπισκοπή Ἀρσινόης

Κοινότητες: 1) Ἀγίας Μαρίνας Χρυσοχοῦς, 2) Ἀγίου Δημητριανοῦ, 3) Ἀκουρδαλιῶν Ἀνω, 4) Ἀκουρδαλιῶν Κάτω, 5) Ἀναδιοῦ, 6) Ἀργάκας, 7) Ἀρόδων Ἀνω, 8) Γιαλιᾶς Κάτω, 9) Γιόλου, 10) Γουδίου, 11) Δρούσιας, 12) Δρύμου, 13) Δρυνιᾶς, 14) Θελέτρας, 15) Ἰννιας, 16) Κάθηκα, 17) Κινούσας, 18) Κρήτου Μαρόττου, 19) Κρήτου Τέρρας, 20) Λάσας, 21) Λυσοῦ, 22) Μελάντρας, 23) Μηλιᾶς, 24) Μηλιοῦς, 25) Νέου Χωρίου, 26) Νέων Δημάτων, 27) Παχυάμμου, 28) Πελαθόνσας, 29) Περιστερώνας, 30) Πόλεως Χρυσοχοῦς, 31) Προδρομίου, 32) Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Χρυσοχοῦς, 33) Πωμοῦ, 34) Σκούλλης, 35) Στενῆς, 36) Σίμου, 37) Τέρρας, 38) Φιλούσας Χρυσοχοῦς, 39) Φοίτης, καὶ 44) Χόλης.

XIII. Ἱερά Ἐπισκοπή Ἀμαθοῦντος

Κοινότητες: 1) Ἀγίου Τύχωνα, 2) Ἀκαπνοῦς, 3) Ἀρακαπᾶ, 4) Ἀσγάτας, 5) Βάσας (Σανίδας), 6) Βίκλας, 7) Διερώνας, 8) Ἐπταγώνιας, 9) Κελλακίου, 10) Κλωναρίου, 11) Μοναγρουλλίου, 12) Μονῆς, 13) Παρεκκλησιᾶς, 14) Πεντακώμου, 15) Πραστειοῦ (Κελλακίου), 16) Πύργου, 17) Σανίδας, 18) Προφήτου Ἡλιοῦ, 19) Συκόπετρας, καὶ 20) Ἀρμενοχωρίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

"Αρθρο 1

'Η ἐκκλησιαστικῶς ἀξιόποινη πράξη

1. Ἐκκλησιαστικῶς ἀξιόποινη πράξη θεωρεῖται κάθε τελικῶς ἄδικη καί καταλογιστή πράξη, ἡ κύρωση τῆς ὁποίας συνάγεται ἀπό τὸ σύνολο τῆς Κανονικῆς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδὴ ἀπό τὸ συνδυασμό τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῆς ἔρμηνευτικῆς τους καὶ τῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας, καθώς καὶ ἀπό τὸν Καταστατικό Χάρτη καὶ τά Παραρτήματά του. Ὡς πράξη νοεῖται καὶ ἡ παράλειψη.

2. Ἐκκλησιαστικό ὀδίκημα τελέσεως, πού στοιχειοθετεῖται μέ παράλειψη, τιμωρεῖται μόνο ἐφόσον ὁ ὑπαίτιος εἶχε ἰδιαίτερη νομική ὑποχρέωση νά τελέσει τήν πράξη πού παρέλειψε, ἔτσι ὥστε νά εἶχε ἀποφευχθεῖ τό ἐκκλησιαστικῶς ἀξιόποινο ἀποτέλεσμα. 'Η ἰδιαίτερη νομική ὑποχρέωση γιά τούς κληρικούς ἔρμηνεύεται μέ κριτήρια ἐκκλησιαστικά.

3. Σέ κάθε περίπτωση, πού Ἱερός Κανόνας περιέχει εἰδική ρύθμιση Ούσιαστικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, ὑπερισχύει ἡ διάταξη τοῦ Κανόνα.

"Αρθρο 2

Τό ἄδικο τῆς πράξεως

'Η πράξη θεωρεῖται ἀρχικῶς ἄδικη, ἐφόσον πληροὶ τήν ἀντικειμενική ὑπόσταση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἄδικήματος. Τελικῶς δέ ἄδικη θεωρεῖται ἡ πράξη, στήν τέλεση τῆς ὁποίας δέν συνέτρεξε λόγος ἄρσεως τοῦ ἄδικου, ἀπό τούς κατωτέρω ἀναφερόμενους.

"Αρθρο 3

"Αρση τοῦ ἄδικου

'Ο ἀρχικῶς ἄδικος χαρακτήρας τῆς πράξεως αἱρεται, ἐκτός τῶν λόγων πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος, καὶ ἐάν ἀποδειχθεῖ ἡ συνδρομή κατά τήν τέλεση τῆς πράξεως λόγου ἄρσεως τοῦ ἄδικου, πού ἀπορρέει ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Κανονική Παράδοση.

”Αρθρο 4

Προσταγή

’Ο ἀρχικῶς ἄδικος χαρακτήρας τῆς πράξεως αἴρεται, ἐάν ὁ δράστης τέλεσε τήν πράξη ἔνεκα προσταγῆς ἀνωτέρου ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανου. ’Εάν, δῆμως, ἡ προσταγή ἀφορούσε προσβολή θεμελιώδους σημασίας ἐννόμου ἀγαθοῦ, αὐτός πού ἔδωσε τήν προσταγή τιμωρεῖται ὡς ἔμμεσος αὐτουργός, ἐνῶ ὁ δράστης ὡς ἄμεσος. ’Εάν, ἔνεκα τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερόμενου λόγου, τῆς προσβολῆς θεμελιώδους σημασίας ἐννόμου ἀγαθοῦ, ὁ ἀποδέκτης τῆς προσταγῆς ἀρνήθηκε νά τήν ἐκτελέσει, δέν φέρει εὐθύνη γιά ἀνυπακοή, ἡ ἀπείθεια, ἡ γιά ἄλλη συναφούς χαρακτηρισμοῦ πράξη.

”Αρθρο 5

Κατάσταση ἀνάγκης

’Ο ἀρχικῶς ἄδικος χαρακτήρας τῆς πράξεως αἴρεται, ἐάν ὁ δράστης, μέτην πραγμάτωση τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως ἐκκλησιαστικοῦ ἄδικήματος, διέσωσε μείζονος σημασίας ἐκκλησιαστικό ἔννομο ἀγαθό, μέτην ἐπιφύλαξη τῶν κανονικῶν διατάξεων γιά τήν προσβολή κατά τῆς ζωῆς.

”Αρθρο 6

Τό καταλογιστό τῆς πράξεως

1. ’Αρχικῶς καταλογιστή θεωρεῖται ἡ τελικῶς ἄδικη πράξη τοῦ ἰκανοῦ γιά καταλογισμό δράστη. Τελικῶς δέ καταλογιστή, ἐφόσον διαπιστώνεται ὅτι ὁ ἰκανός γιά καταλογισμό δράστης τέλεσε τήν πράξη ὑπαιτίως καί δέν ἐμφιλοχώρησε στό πρόσωπό του λόγος ἄρσεως τοῦ ἀρχικοῦ καταλογισμοῦ ἀπό τούς ἀναφερόμενους στό ἄρθρο 8 τοῦ παρόντος.

2. ’Η τελικῶς ἄδικη πράξη δέν καταλογίζεται στό δράστη, ἐάν αὐτός, κατά τό χρόνο τελέσεως της ἔνεκα προσωρινῆς, ἡ μόνιμης, διαταράξεως τῆς συνειδήσεώς του, δέν μπόρεσε νά ἀντιληφθεῖ τόν ἄδικο χαρακτῆρά της.

3. ’Εάν ὁ δράστης, ἐνῶ εύρισκόταν στήν ἀνωτέρω κατάσταση, μπορούσε νά ἀντιληφθεῖ μερικῶς τόν ἄδικο χαρακτῆρα τῆς πράξεως, τιμωρεῖται μέτηνή μειωμένη.

4. ’Εάν ὁ δράστης ἀπό πρόθεση περιῆλθε σέ κατάσταση ἀνικανότητας γιά καταλογισμό, γνωρίζοντας τό ἐνδεχόμενο νά διαπράξει ἐκκλησιαστικό ἄδικημα, τιμωρεῖται μέτηνή μειωμένη. Τά περί μειωμένης ποινῆς δέν ἐφαρμόζονται, ἐάν ὁ δράστης περιῆλθε σέ κατάσταση ἀνικανότητας γιά καταλογισμό, μέτηνή μειωμένη.

”Αρθρο 7

Δόλος καί πραγματική πλάνη

1. Μέ δόλο πράττει ὅποιος θέλει νά πραγματώσει, καί γνωρίζει ὅτι μέ τήν πράξη του πραγματώνει, τήν ἀντικειμενική ύπόσταση ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, ἀνεξαρτήτως τῆς συνεπιγνώσεώς του ὅτι ή πράξη του ἀντιβαίνει στό δέον τῆς Ἐκκλησίας.

2. Ἐάν ὁ δράστης ἀγνοεῖ, ἢ ἐσφαλμένως ἐκλαμβάνει ἔστω καί ἔνα στοιχεῖο τῆς ἀντικειμενικῆς ύποστάσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, αἴρεται ὁ ἀρχικός καταλογισμός τῆς πράξεως σέ αὐτόν καί ἀπαλλάσσεται, ἔνεκα πραγματικῆς πλάνης. Τό ἵδιο ἴσχυει καί γιά τά στοιχεῖα, τά ὅποια ἐπαυξάνουν τό ἐκκλησιαστικῶς ἀξιόποινο, ὅπότε ἀπαλλάσσεται ἀπό τήν αὐξημένη ποινή.

3. Ἐάν ὁ δράστης ἐσφαλμένως ἐκλαμβάνει τά πραγματικά περιστατικά, τά ὅποια συγκροτοῦν λόγῳ ἄρσεως τοῦ ἀδίκου, ἀπαλλάσσεται, ἔνεκα πραγματικῆς πλάνης. Ἐάν ὁ δράστης τέλεσε ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, ἀγνοώντας τή συνδρομή λόγου ἄρσεως τοῦ ἀδίκου, τιμωρεῖται μέ ποινή μειωμένη.

”Αρθρο 8

Λόγοι ἄρσεως τοῦ ἀρχικοῦ καταλογισμοῦ

1. Ἐάν ὁ δράστης, ἱκανός γιά καταλογισμό καί μέ δόλο, τέλεσε τήν πράξη, ἔνεκα εὔλογης καί ἀφόρητης ψυχικῆς πιέσεως, αἴρεται ὁ ἀρχικός καταλογισμός σέ αὐτόν καί ἀπαλλάσσεται.

2. Τό Δικαστήριο μπορεῖ νά δεχθεῖ καί ἄλλους λόγους ἄρσεως τοῦ ἀρχικοῦ καταλογισμοῦ, πού ἀπορρέουν ἀπό τήν κανονική πράξη τῆς Ἐκκλησίας.

3. Ἀπαλλάσσεται ὁ δράστης, ἱκανός γιά καταλογισμό καί μέ δόλο, ἐάν δέν μπόρεσε νά ἀντιληφθεῖ, κατά τό χρόνο τελέσεως τῆς πράξεως, τόν ἀδικο χαρακτήρα τῆς, γιατί, μή ἔχοντας συνείδηση τοῦ ἀδίκου χαρακτήρα τῆς, ἐσφαλμένως νόμιζε ὅτι ή πράξη του δέν ἀποδοκιμάζεται στό δέον τῆς Ἐκκλησίας, καί τό Δικαστήριο κρίνει τήν πλάνη του αὐτή συγγνωστή.

”Αρθρο 9

’Απόπειρα

1. ”Εννοια τῆς ἀπόπειρας: ”Οποιος ἀποφάσισε τήν τέλεση ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, πραγμάτωσε δέ ὁρισμένα μόνο στοιχεῖα ἀπό αὐτά πού

ἀναγκαίως κατατείνουν στήν πλήρωση τῆς ἀντικειμενικῆς ύποστάσεώς του, μπορεῖ νά τιμωρηθεῖ μέ μειωμένη ποινή.

2. ‘Υπαναχώρηση:’ Έάν ό δράστης, στό στάδιο τῆς ἀπόπειρας, ύπανεχώρησε μέ δική του βούληση, τό Δικαστήριο ἐπιβάλλει μειωμένη ποινή, ἢ κρίνει τήν ἀπόπειρα ἀτιμώρητη, δικαιούμενο νά ύποχρεώσει αὐτόν σέ ἔργα φιλανθρωπίας, ἢ ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. Τήν ἵδια ύποχρέωση μπορεῖ νά ἐπιβάλει καί ἐάν κρίνει τήν ἀπόπειρα ἀτιμώρητη.

3. ‘Απρόσφορη ἀπόπειρα:’ Έάν ό δράστης ἀγνοοῦσε ὅτι μέ τήν πράξη του δέν ἦταν δυνατό νά διαπραχθεῖ τό ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, εἴτε ἐνεκα μέσου, εἴτε ἐνεκα ἀντικειμένου, τό Δικαστήριο ἐπιβάλλει μειωμένη ποινή, ἢ μπορεῖ νά κρίνει τήν ἀπόπειρα ἀτιμώρητη, δικαιούμενο ὅμως, ἐάν δέν ἐπιβάλει μειωμένη ποινή, νά ύποχρεώσει αὐτόν σέ ἔργα φιλανθρωπίας, ἢ ἐκκλησιαστικῆς διακονίας.

4. ‘Η ἀπόπειρα αὐτοκτονίας, προκειμένου περί κληρικοῦ, τιμωρεῖται μέ πλήρη ποινή, ὡς ἐπί ἀδικήματος κατά τής ζωῆς, ἐπιφυλασσομένων τῶν περί ύπαναχωρήσεως καί ἀπρόσφορης ἀπόπειρας διατάξεων.

”Αρθρο 10

Συμμετοχή

1. ”Αμεσος αὐτουργός θεωρεῖται ὅποιος διαπράττει ὁ ἵδιος τό ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα. Έάν δύο, ἢ περισσότεροι, μέ κοινό δόλο διαπράξουν μαζί ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, θεωροῦνται συναυτουργοί καί ὁ καθένας τιμωρεῖται μέ τήν ποινή τοῦ αὐτουργοῦ.

2. ”Εμμεσος αὐτουργός θεωρεῖται ὅποιος, κατά τό ἄρθρο 4, ἔδωσε προσταγή γιά τή διάπραξη ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, καθώς καί ὅποιος προκάλεσε τήν ἀπόφαση τελέσεως τῆς πράξεως σέ ἀκαταλόγιστο, ἢ μειωμένου καταλογισμοῦ, πρόσωπο. Ο ἔμμεσος αὐτουργός τιμωρεῖται μέ τήν ποινή τοῦ αὐτουργοῦ.

3. ”Ηθικός αὐτουργός θεωρεῖται ὅποιος προκάλεσε σέ ἄλλο τήν ἀπόφαση νά διαπράξει ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα. Ο ήθικός αὐτουργός τιμωρεῖται, κατά τήν κρίση τοῦ Δικαστηρίου, μέ τήν ποινή τοῦ αὐτουργοῦ, ἢ μέ μειωμένη ποινή.

4. ”Αμεσος συνεργός θεωρεῖται ὅποιος παρέσχε ἄμεση συνδρομή στόν αὐτουργό, κατά τήν τέλεση τῆς πράξεως. Ο ἄμεσος συνεργός τιμωρεῖται, κατά τήν κρίση τοῦ Δικαστηρίου, μέ τήν ποινή τοῦ αὐτουργοῦ, ἢ μέ μειωμένη ποινή.

5. ‘Απλός συνεργός θεωρεῖται ὅποιος παρέσχε ἀπλῆ συνδρομή στόν αὐτουργό, πρίν ἀπό τήν τέλεση τῆς πράξεως, ἢ κατά τήν τέλεσή της. Ο ἀπλός συνεργός τιμωρεῖται μέ μειωμένη ποινή.

6. Γιά τήν ἐπιθολή ποινῆς στούς συμμετόχους (ἡθικός αὐτουργός, ἄμεσος καί ἀπλός συνεργός) θά πρέπει τό Δικαστήριο νά ἀποφανθεῖ ὅτι ὁ αὐτουργός τέλεσε τουλάχιστον ἀρχικῶς ἀδικη πράξη.

7. "Οποιος προκάλεσε σέ ἄλλο τήν ἀπόφαση διάπραξης ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, ἡ παρέσχε σ' αὐτόν τά μέσα τελέσεως του, καί τό ἀδίκημα δέν πραγματώθηκε, καθώς καί ὅποιος ἀποδέχθηκε τέτοια πρόκληση, ἡ προσφορά, καί τό ἀδίκημα δέν πραγματώθηκε, τιμωρεῖται μέ μειωμένη ποινή. Ἐάν ό ὑπαίτιος, μέ δική του βούληση, ἀνακάλεσε τήν πρόκληση, ἡ προσφορά, ἡ ἀποδοχή, τό Δικαστήριο μπορεῖ νά κρίνει τήν πράξη ἀτιμώρητη.

8. Εἰδικά σέ ἀδικήματα κατά τῆς ζωῆς, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀμβλώσεως, ὁποιαδήποτε μορφή συμμετοχῆς ἀπό κληρικό τιμωρεῖται μέ τήν ποινή του αὐτουργοῦ. Ὁποιαδήποτε μορφή συμμετοχῆς κληρικοῦ σέ αὐτοκτονία, ἡ ἀπόπειρα αὐτοκτονίας, ἄλλου προσώπου τιμωρεῖται μέ πλήρη ποινή, ὡς ἐπί ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος κατά τῆς ζωῆς.

9. "Οποιος παρέχει ὁποιαδήποτε μορφῆς συνδρομή στό δράστη ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, μετά τήν πραγμάτωσή του, καί σέ συνάφεια πρός τοῦτο, τιμωρεῖται μέ ποινή μειωμένη, σέ σχέση μέ τήν ποινή του αὐτουργοῦ. Ἐάν, ὅμως, αὐτός πού παρέσχε τήν ἀνωτέρω συνδρομή εἶναι συγγενής του δράστη ἐξ αἵματος μέχρι τρίτου βαθμοῦ, ἡ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι δευτέρου, θετός γονέας, ἡ θετό τέκνο, ἡ σύζυγός του, ή πράξη μένει ἀτιμώρητη.

"Αρθρο 11

Συρροή ἐκκλησιαστικῶν ἀδικημάτων

καί τό κατ' ἔξακολούθηση ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα

1. Κατ' ἰδέαν ἀληθινή συρροή: Ἐάν ό ὑπαίτιος τέλεσε μέ μία πράξη περισσότερα ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα, τό Δικαστήριο ἐπιβάλλει τή βαρύτερη ποινή καί, συνεκτιμώντας τή βλάβη, πού προκλήθηκε σέ ἐκκλησιαστικά ἔννομα ἀγαθά, τήν προσαυξάνει μέχρι τοῦ ἀνώτατου ὁρίου της. Σέ ὅσες περιπτώσεις δέν εἶναι δυνατή ή προσαύξηση, ή δέ διάπραιζη τῶν περισσότερων αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀδικημάτων ἐπέφερε ἴσχυρό σκανδαλισμό, τό Δικαστήριο μπορεῖ νά ἐπιβάλει διπλή ποινή.

2. Πραγματική ἀληθινή συρροή: Ἐάν ό ὑπαίτιος τέλεσε μέ περισσότερες πράξεις περισσότερα ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα, τό Δικαστήριο ἐπιβάλλει τή βαρύτερη, ἀπό τίς προβλεπόμενες, ποινή καί, συνεκτιμώντας τίς προσβολές τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔννομων ἀγαθῶν, πού προηλθαν ἀπό αὐτές, προσαυξάνει τήν ποινή, χωρίς ή προσαύξηση νά μπορεῖ νά ὑπερβεῖ

τά τρία τέταρτα τοῦ ἀθροίσματος τῶν ποινῶν, πού προβλέπονται γιά τά
ἄλλα διαπραχθέντα ἀδικήματα. Ἐάν συντρέχουν δύο ποινές, ή προσαύ-
ξηση τῆς βαρύτερης ποινῆς δέν μπορεῖ νά είναι ἀνώτερη ἀπό τό ἡμισυ τῆς
ἄλλης. Σέ Ṅσες περιπτώσεις δέν είναι δυνατή ή ἀνωτέρω προσαύξηση, ή δέ
διάπραξη τῶν περισσοτέρων αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀδικημάτων ἐπέφερε
ἰσχυρό σκανδαλισμό, τό Δικαστήριο μπορεῖ νά ἐπιβάλει διπλῆ ποινή.

3. Τό κατ' ἔξακολούθηση ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα: Ἐάν περισσότερες
πράξεις τοῦ ἕδιου προσώπου στοιχειοθετοῦν ἔξακολούθηση τοῦ ἕδιου
ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, τό Δικαστήριο μπορεῖ εἴτε νά ἐφαρμόσει τίς
διατάξεις γιά τήν πραγματική ἀληθινή συρροή, εἴτε, συνεκτιμώντας τήν
ἀπαξία κάθε πράξεως, νά ἐπιβάλει ποινή προσαυξημένη κατά τό ἔνα
τέταρτο, πέρα ἀπό τό ἀνώτατο ὅριο της. Σέ περιπτώσεις, στίς ὁποῖες ἡ
διάπραξη τοῦ κατ' ἔξακολούθηση ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος ἐπέφερε
ἰσχυρό σκανδαλισμό, τό Δικαστήριο μπορεῖ νά ἐπιβάλει καί ἄλλη ποινή.

4. Φαινομενική κατ' ἰδέαν καί πραγματική συρροή: Ἐάν στίς περιπτώ-
σεις τῶν παραγράφων 1 καί 2 τοῦ παρόντος ἄρδρου, τό Δικαστήριο κρίνει
ὅτι ἡ διάπραξη περισσοτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀδικημάτων, εἴτε μέ μία,
εἴτε μέ περισσότερες πράξεις, δέν προσδίδει σέ καθένα ἀπό αὐτά αὐτοτέ-
λεια ἐκκλησιαστικοῦ ἀδίκου, τό Δικαστήριο ἐπιβάλλει μία μόνο ποινή.

”Αρθρο 12

’Επιβολή καί ἐπιμέτρηση τῆς ποινῆς

1. Τό Δικαστήριο, σέ κάθε περίπτωση, συνεκτιμώντας κυρίως τίς ἰδιαί-
τερες περιστάσεις τῆς πράξεως, τήν προσωπικότητα τοῦ ὑπαίτιου, τό
εἶδος καί τήν ἔνταση προσβολῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐννόμου ἀγαθοῦ, τήν
ὑπέρμετρη παρέλευση χρόνου ἀπό τήν τέλεση τῆς πράξεως, ἡ τή μετάνοια,
πού ἐπέδειξε ὁ ὑπαίτιος, καί τίς ἐνέργειές του, γιά νά ἐπανορθώσει τίς
συνέπειες τῆς πράξεώς του, μπορεῖ, κατ' ἐπιείκειαν, νά κρίνει τήν πράξη
ἀτιμώρητη καί νά ἐπιβάλει σ' αὐτόν ἔργα φιλανθρωπίας, ἡ ἐκκλησια-
στικῆς διακονίας.

2. Τά ἀνωτέρω κριτήρια χρησιμοποιεῖ τό Δικαστήριο καί γιά τήν ἐπι-
μέτρηση τῆς ποινῆς.

3. Σέ κάθε περίπτωση, ὁ ἰδιάζων σκανδαλισμός τῶν πιστῶν λαμβάνε-
ται ὑπόψη κατά τήν ἐπιμέτρηση τῆς ποινῆς.

4. Σέ κάθε περίπτωση, πού, κατά τήν ἐπιμέτρηση τῆς ποινῆς, δέν είναι
δυνατός, ἀπό τή φύση της, ὁ ὑπολογισμός μειωμένης ποινῆς, τό Δικαστή-
ριο ἐπιβάλλει ἄλλη ἡπιότερη ποινή.

II. ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

A'. ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ

”Αρθρο 1

Κατά τόπο ἀρμοδιότητα

1. Στήν κατά τόπο ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπαρχιούχου Ἀρχιερέως, ἢ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, ὑπάγονται ὅλοι, ὅσοι διέπραξαν ἀδίκημα ἐντός τῆς οἰκείας ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας. Ἐάν τό ἀδίκημα διαπράχθηκε στήν ἀλλοδαπή, ἀρμόδιο δικαιοδοτικό ὅργανο εἶναι ὁ Ἀρχιερεύς, ἢ τό Ἐπισκοπικό Δικαστήριο τῆς Ἐπαρχίας, στήν ὅποια ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος κληρικός, ἐάν δέ πρόκειται γιά λαϊκό, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἢ τό Ἐπισκοπικό Δικαστήριο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

2. Σέ περίπτωση, κατά τήν ὅποια τό κατηγορητήριο περιλαμβάνει περισσότερους ἀπό ἕναν κατηγορουμένους, ἡ κατά τόπο ἀρμοδιότητα προσδιορίζεται, ὡς ὃν ὁ πρῶτος ἀναγραφόμενος στό κατηγορητήριο κατηγορούμενος ἥταν ὁ μόνος κατηγορούμενος.

”Αρθρο 2

Καταγγελία

1. Ἡ καταγγελία ὑποβάλλεται στά δικαιοδοτικά ὅργανα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τά ὅποια καί τήν παραπέμπουν στήν Ἀνακριτική Ἐπιτροπή, ἐκτός ἐάν ἡ καταγγελία ἀφορᾶ σέ μικρῆς σημασίας ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα κληρικῶν, μοναχῶν καί λαϊκῶν, τά ὅποια, κατά τό ἄρθρο 79 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, ἐκδικάζει μόνος ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεύς.

2. Τή διάπραξη ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος μπορεῖ νά καταγγείλει ὁ ἀμέσως παθών ἀπό τό ἀδίκημα, μέ τήν προϋπόθεση ὅτι ἔχει συμπληρώσει τό 14ο ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐάν δέ ὅχι, τό πρόσωπο πού ἀσκεῖ τήν ἐπιμέλεια τοῦ παθόντος.

3. Τήν τέλεση ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος μπορεῖ, ἐπίσης, νά καταγγείλει κάθε ἐνήλικο μέλος τῆς Ἐκκλησίας. Ἐάν ὁ καταγγέλλων δέν εἶναι μέλος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἐναπόκειται στή διακριτική εὐχέρεια τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς νά ἀποδεχθεῖ τήν καταγγελία.

4. Ἡ Ἀνακριτική Ἐπιτροπή κρίνει τό τύποις παραδεκτό τῆς καταγγελίας ἀπό πρόσωπο πού πάσχει ἀπό διανοητική ταραχή, ὅπως αὐτή ὁρίζεται στό ἄρθρο 3 τοῦ περί Ψυχιατρικῆς Νοσηλείας Νόμου.

”Αρθρο 3

’Αποδεικτικά μέσα

Τά κυριότερα ἀποδεικτικά μέσα στήν ἐκκλησιαστική δίκη είναι: α) οἱ μάρτυρες, β) τά ἔγγραφα, γ) ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου, δ) ἡ πραγματογνωμοσύνη, ε) ἡ αὐτοψία. Ἐπιτρέπεται καί κάθε ἄλλο μέσο, πού τείνει στήν ἀπόδειξη τῆς οὐσιαστικῆς ἀλήθειας.

”Αρθρο 4

’Αρχή τῆς ἡθικῆς ἀποδείξεως

1. Στήν ἐκκλησιαστική δίκη, οἱ δικαστές δέν εῖναι ὑποχρεωμένοι νά ἀκολουθοῦν αὐστηρά τούς νομικούς κανόνες τῆς ἀποδείξεως, ἀλλά τόσο κατά τήν προδικασία, δσο καί τήν κυρίως δίκη, μποροῦν νά ἀποφασίζουν κατά συνείδηση.

2. ’Αποδεικτικά μέσα, πού λήφθηκαν παράνομα, δέν λαμβάνονται ὑπόψη γιά ἀπόδειξη ἐνοχῆς καί ἐπιβολή ποινῆς. Κατ’ ἔξαίρεση, τό Δικαστήριο μπορεῖ νά λάβει ὑπόψη τέτοια μέσα, ἐάν μέ αὐτά ἀποδεικνύεται ἀδίκημα κωλυτικό τῆς ιεροσύνης καί μέ τήν προϋπόθεση ὅτι ἡ προσαγωγή τους γίνεται ἀπό τό πρόσωπο, πού ἔλαβε τό ἐν λόγῳ ἀποδεικτικό μέσο. Τοῦτο δέν ἐπιδρᾶ στίς ἐνδεχόμενες εὐθῦνες, ποινικές ἢ ἐκκλησιαστικές, τῶν προσώπων πού εἶχαν προβεῖ στή λήψη τους.

”Αρθρο 5

Μή ἔξεταστέα πρόσωπα ώς μάρτυρες

1. Δέν ἔξετάζονται, ώς μάρτυρες, κατά τήν προδικασία καί τήν κυρίως δίκη, κληρικοί, σέ σχέση μέ ὅσα γνωρίζουν ἀπό ἔξομολόγηση.

2. Μποροῦν νά ἀρνηθοῦν παροχή μαρτυρίας: α) ἡ σύζυγος τοῦ κατηγορουμένου, ἀκόμη καί ἐάν ὁ γάμος ἔχει λυθεῖ, β) οἱ συγγενεῖς τοῦ ἔξαίματος κατ’ εὐθείαν γραμμή ἀπεριόριστα, ἐκ πλαγίου μέχρι καί τοῦ δεύτερου βαθμοῦ καί ἔξ ἀγχιστείας, ἐπίσης, μέχρι καί τοῦ δεύτερου βαθμοῦ, γ) οἱ συνήγοροι, οἱ ἰατροί καί οἱ βοηθοί τους, γιά ὅσα ἐμπιστευτικά πληροφορήθηκαν κατά τήν ἀσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός τους, καθώς καί οἱ κληρικοί, γιά ὅσα ἐμπιστεύθηκε σ’ αὐτούς, ἐκτός ἔξομολογήσεως, ὁ κατηγορούμενος.

”Αρθρο 6 Λόγοι ἀποκλεισμοῦ

Δέν ἀσκοῦν σε ὁποιαδήποτε ὑπόθεση ἔργο Δικαστῆ, Ἀνακριτῆ, μέλους τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, Ἐκκλησιαστικοῦ Εἰσαγγελέως, ἢ Γραμματέως, ὅσοι:

α) Εἶναι μεταξύ τους συγγενεῖς ἐξ αἵματος, ἢ ἐξ υἱοθεσίας, κατ' εὐθεῖαν γραμμή ἀπεριόριστα, ἐκ πλαγίου δέ μέχρι καί τοῦ τρίτου βαθμοῦ, ἢ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι καί τοῦ δεύτερου βαθμοῦ, ἢ ύφισταται μεταξύ τους πνευματική συγγένεια ἀπό τό βάπτισμα (ἀνάδοχου, ἢ συζύγου του καί ἀναδεκτοῦ, ἢ συζύγου, ἢ γονέων, ἢ κατιόντων του).

β) Εἶναι παθόντες ἀπό τό δικαζόμενο ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα.

γ) Εἶναι σύζυγοι, ἢ συγγενεῖς, μέ τόν κατηγορούμενο, ἢ τόν παθόντα, ἐξ αἵματος, ἢ ἐξ υἱοθεσίας, κατ' εὐθεῖαν γραμμή ἀπεριόριστα, ἐκ πλαγίου δέ, ἢ ἐξ ἀγχιστείας, μέχρι καί τοῦ τέταρτου βαθμοῦ, ἢ ύφισταται πνευματική συγγένεια κατά τό ἐδάφιο α.

δ) ”Εχουν ἐξετασθεῖ ώς μάρτυρες, ἢ γνωμοδοτήσει σέ σχέση μέ τήν ὑπόθεση.

ε) ”Εχουν συμπράξει στήν ἐκδίκαση τῆς ὑπόθεσεως σέ πρῶτο βαθμό, ἢ, σέ περίπτωση ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, σέ προηγούμενη ἐκδίκαση τῆς ὑπόθεσεως.

”Αρθρο 7 Λόγοι ἐξαιρέσεως

1. Οἱ ἀνωτέρω λόγοι ἀποκλεισμοῦ τῶν δικαστικῶν προσώπων ὀπό τήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους σέ συγκεκριμένη ὑπόθεση εἶναι καί λόγοι ἐξαιρέσεώς τους.

2. Τά ἀνωτέρω δικαστικά πρόσωπα εἶναι περαιτέρω ἐξαιρετέα, ἐάν ἔχουν διεγείρει, ἢ διεγείρουν, ὑπόνοιες μεροληψίας, δηλαδή ύφιστανται γεγονότα, πού ἐμφανῶς εἶναι ίκανά νά δικαιολογήσουν δυσπιστία γιά τήν ἀμερόληπτη ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους.

3. Τά ἀνωτέρω δικαστικά πρόσωπα ὀφείλουν νά δηλώσουν ἀμέσως στήν Ἀνακριτική Ἐπιτροπή, ἢ στό Δικαστήριο, τό γνωστό σ' αὐτά λόγο ἐξαιρέσεώς τους, αἴτούμενα τήν ἐξαίρεσή τους.

4. Γενικά, ὁ τρόπος τῆς διευθύνσεως τῆς διαδικασίας, ἢ τῆς ὑποβολῆς ἐρωτήσεων πρός τούς μάρτυρες, ἢ τόν κατηγορούμενο, δέν μπορεῖ ἀπό μόνον του νά θεμελιώσει λόγο ἐξαιρέσεως. Μπορεῖ δημοσίως νά θεμελιώσει

τήν ἐξαίρεση, ὅταν συνδυάζεται μέ αλλα περιστατικά, που μαρτυροῦν ὅτι
ὅ δικαστής διακατέχεται δυσμενῶς πρός τόν κατηγορούμενο.

”Αρθρο 8

’Εφαρμογή τῶν λόγων ἀποκλεισμοῦ καὶ ἐξαιρέσεως

Τά περί ἀποκλεισμοῦ καὶ ἐξαιρέσεως δικαστικῶν προσώπων ἔχουν
ἐφαρμογή μόνο ἐπί πολυμελῶν δικαιοδοτικῶν ὄργάνων.

”Αρθρο 9

’Υποβολή αἰτήσεως ἐξαιρέσεως

1. Ή αἴτηση ἐξαιρέσεως ὑποβάλλεται σέ όποιοιδήποτε στάδιο τῆς δίκης,
μέχρι τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως, ἀμέσως, ἀφοῦ περιέλθει σέ γνώση
τοῦ αἰτοῦντος ὁ λόγος ἐξαιρέσεως καί προτοῦ ὁ αἰτῶν, μετά τήν ἀνωτέρω
γνώση, προθεῖ, ἢ μετάσχει, σέ όποιοιδήποτε ἄλλο διαδικαστικό διάβημα, ἢ
διοδικαστική πράξη.

2. Ή αἴτηση ἐξαιρέσεως πρέπει νά περιέχει τά πραγματικά γεγονότα,
πού θεμελιώνουν τήν ἐξαίρεση τῶν δικαστικῶν προσώπων.

”Αρθρο 10

’Εκδίκαση αἰτήσεως ἐξαιρέσεως

1. Τήν αἴτηση ἐξαιρέσεως πρεσβυτέρων ἀπό τό ’Επισκοπικό Δικαστή-
ριο ἐκδικάζει ὁ ’Αρχιερεὺς-Πρόεδρός του. Ο ἐξαιρεθείς ἀντικαθίσταται
ἀπό τούς τυχόν ὑφισταμένους ἀναπληρωτές, κατά τή σειρά τοῦ διορισμοῦ
τους, καί, ἐάν δέν ὑπάρχουν ἀναπληρωτές, ἀπό μέλος, πού κληρώνεται
ἀπό τριπλάσιο, τουλάχιστον, ἀριθμό μελῶν δικαστηρίων ὁμόρων ’Επαρ-
χιῶν. Ή κλήρωση διενεργεῖται ἀπό τόν ’Αρχιερέα-Πρόεδρο.

2. Αἴτηση ἐξαιρέσεως τοῦ ’Αρχιερέως-Προέδρου τοῦ ’Επισκοπικοῦ
Δικαστηρίου ἐκδικάζεται ἀπό ’Αρχιερέα, πού κληρώνεται μεταξύ ’Αρχιε-
ρέων ὁμόρων ’Επαρχιῶν. Ή κλήρωση διενεργεῖται ἀμέσως ἀπό τόν ἀρχαι-
ότερο, κατά τά πρεσβεία, πρεσβύτερο ἀπό τά μέλη τοῦ Δικαστηρίου, τῶν
όποίων δέν ζητήθηκε ἡ ἐξαίρεση. ’Εξαίρεση ’Αρχιερέως, πού κληρώθηκε,
δέν εἶναι δυνατή, ἐκτός ἐάν ἡ ἐξαίρεσή του ἀφορᾶ λόγο ἀποκλεισμοῦ. Ο
’Αρχιερεὺς, πού κληρώθηκε, προθαίνει χωρίς χρονοτριβή στήν ἐκδίκαση
τῆς αἰτήσεως ἐξαιρέσεως. ’Εάν ὁ ’Αρχιερεὺς-Πρόεδρος ἐξαιρεθεῖ, διενερ-
γεῖται κλήρωση γιά τήν ἀντικατάστασή του μεταξύ τῶν ὁμόρων ’Αρχιερέ-
ων, ἐξαιρουμένου τοῦ ’Αρχιερέως, πού διενεργεῖ τήν κλήρωση. ’Εξαίρεση

’Αρχιερέως, πού ἔχει κληρωθεῖ ὡς Πρόεδρος, δέν μπορεῖ νά ζητηθεῖ, ἐκτός ἐάν ή ἔξαίρεσή του ἀφορᾶ λόγο ἀποκλεισμοῦ.

3. Ἐπί δικαστικῶν ὄργάνων, πού ἀποτελοῦνται ἀπό περισσοτέρους τοῦ ἑνός ’Αρχιερεῖς, ὁ ἔξαιρεθείς δέν ἀντικαθίσταται, ἐφόσον τό Δικαστήριο, καί χωρίς τόν ἔξαιρεθέντα, ἔχει ἀπαρτία.

4. Δέν ἐπιτρέπεται νά ζητηθεῖ ή ἔξαίρεση τοῦ συνόλου τῶν μελῶν πολυμελοῦς δικαιοδοτικοῦ ὄργανου, πού συγκροτεῖται ἀπό ’Αρχιερεῖς, ἡ τόσου ἀριθμοῦ ’Αρχιερέων, ὥστε νά καθίσταται ἀδύνατη ή συγκρότηση τοῦ Δικαστηρίου.

”Αρθρο 11

’Αποσιώπηση λόγου ἀποκλεισμοῦ

”Οποιος ἀποσιωπᾶ ὅτι συντρέχει γιά τόν ὕδιο λόγος ἀποκλεισμοῦ, διαπράττει τό ἰδιώνυμο ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα τῆς ἀποσιωπήσεως λόγου ἀποκλεισμοῦ, τό δόποιο τιμωρεῖται μέ ποινή ἀργίας τουλάχιστον τριῶν μηνῶν, μέ, ἡ χωρίς, στέρηση ἀποδοχῶν, ἐπιβαλλόμενη ἀπό τό ἀρμόδιο δικαιοδοτικό ὅργανο. Οἱ πρεσβύτεροι, πού καταδικάσθηκαν γιά τό ἀδίκημα αὐτό, ἐκπίπτουν τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστῆ.

”Αρθρο 12

’Ανακριτική Ἐπιτροπή

1. Ἡ ’Ανακριτική Ἐπιτροπή συγκροτεῖται ἀπό πέντε κληρικούς, ἀπό τούς ὅποίους οἱ τρεῖς, τουλάχιστον, εἶναι ’Αρχιερεῖς. Ό κατά τήν ἐκκλησιαστική τάξη πρῶτος εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ θητεία τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι πενταετής. Ἡ Ιερά Σύνοδος ὅμως δύναται, ἐάν κρίνει ὅτι ὑπάρχει εὔλογη αἰτία, νά ἀντικαταστήσει τόν Πρόεδρο, ἡ καί ὅποιοδήποτε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Στήν περίπτωση αὐτήν, ἡ θητεία αὐτοῦ, πού ὁρίζεται σέ ἀντικατάσταση, λήγει κατά τό χρόνο, κατά τόν ὅποιο θά ἔληγε ή θητεία τοῦ μέλους, πού ἀντικαταστάθηκε.

3. Ἡ Ἐπιτροπή εύρισκεται σέ ἀπαρτία, ὅταν τρία ἀπό τά μέλη της λαμβάνουν μέρος στή συνεδρίαση.

4. Ἡ σύγκληση τῆς Ἐπιτροπῆς σέ συνεδρίαση γίνεται ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς, ἡ, σέ περίπτωση ἀδυναμίας, ἡ παραλείψεώς του, ἀπό τόν ἐπόμενο, κατά τήν τάξη, ’Αρχιερέα.

5. Ὁ συγκαλῶν τήν Ἐπιτροπή ὁφείλει νά εἰδοποιεῖ ὅλα τά λοιπά μέλη

της γιά τόν τόπο, τό χρόνο καί τήν ήμερήσια διάταξη τῆς συνεδριάσεως. Σέ ἔξαιρετικές περιπτώσεις, οἱ συνεδριάσεις δύνανται νά διεξάγονται μέ τηλεδιάσκεψη.

6. Μέ ἐπιφύλαξη τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ Ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπή δύναται νά λειτουργεῖ, παρά τήν ὑπαρξη κενῆς θέσεως.

7. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται μέ πλειονψηφία τῶν παρόντων μελῶν τῆς.

8. Χρέη γραμματέως ἀσκεῖ ἔνα ἀπό τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, πού ὁρίζεται ἀπό τήν ἴδια ἀνάλογα ἀπό τήν περίπτωση.

”Αρθρο 13

Διερεύνηση πρός ἀσκηση ποινικῆς διώξεως

1. Ἡ Ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει, μετά ἀπό καταγγελία τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ἡ, σέ περίπτωση ἀρνήσεως, ἡ παραλείψεως, αὐτοῦ νά ὑποβάλει τήν καταγγελία, αὐτεπάγγελτα, ἡ κατά παραγγελία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γιά τή διεξαγωγή, ἡ μή, ἀνακρίσεως πρός διερεύνηση:

α) Ἐάν ὑπάρχουν ἀποχρῶσες ἐνδείξεις ὅτι κάποιος Ἀρχιερεύς ἔχει διαπράξει ὅποιοδήποτε ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, καί

β) Ἐάν ὑπάρχουν ἀποχρῶσες ἐνδείξεις ὅτι κάποιος κληρικός, ἡ μοναχός, ἡ λαϊκός, ἔχει διαπράξει ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, πού ἐμπίπτει στή δικαιοδοσία τῶν πολυμελῶν δικαιοδοτικῶν ὄργάνων.

2. Ἐάν ἡ Ἐπιτροπή κρίνει ως ἀναγκαία τή διεξαγωγή ἀνακρίσεως, ὁρίζει ως Ἀνακριτή ἔνα ἀπό τά μέλη τῆς. Στήν περίπτωση, κατά τήν ὅποια ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση εἶναι Ἀρχιερεύς, ως Ἀνακριτής ὁρίζεται ἔνας ἀπό τούς τρεῖς Ἀρχιερεῖς, πού εἶναι μέλη τῆς. Χρέη γραμματέως τοῦ Ἀνακριτῆ ἀσκεῖ κληρικός, ὁ ὅποιος ὁρίζεται ἀπό τήν Ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπή.

3. Ἡ Ἀνακριτικὴ Ἐπιτροπή παρακολουθεῖ τήν πορεία τοῦ ἔργου τοῦ Ἀνακριτῆ, ὁ ὅποιος ἀνέλαβε τή διεξαγωγή τῆς ἀνακρίσεως.

”Αρθρο 14

’Αρμοδιότητες καί καθήκοντα τοῦ Ἀνακριτῆ

1. Ὁ Ἀνακριτής ὁφείλει νά προσπαθήσει νά διερευνήσει ὅλες τίς πτυχές τῆς ὑποθέσεως πρός ἀνεύρεση τῆς ούσιαστικῆς ἀλήθειας. Πρός τοῦτο συλλέγει κάθε σχετική μαρτυρία, ἀνεξάρτητα ἐάν αὐτή τείνει σέ θεμελίωση τῆς ἐνοχῆς, ἡ σέ ἀπαλλαγή, τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση.

2. Ό 'Ανακριτής καλεῖ στό γραφεῖο του, ή ἐπισκέπτεται, τούς, κατά τήν κρίση του, πιθανούς μάρτυρες, περιλαμβανομένων καί ὅσων τυχόν ὑποδεικνύει ἔκαστοτε ό καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση. Στήν τελευταία περίπτωση, ο 'Ανακριτής δέν είναι ὑποχρεωμένος νά ἔξετάσει μάρτυρα, πού ὑποδείχθηκε, ἐάν, κατά τήν κρίση του, πού πρέπει νά αἰτιολογεῖται γραπτῶς μέ σημείωμα στόν ἀνακριτικό φάκελο, αὐτός πρόδηλα δέν μπορεῖ νά συμβάλει οὐσιαστικά στήν ὑπόθεση.

3. α) Ό 'Ανακριτής δύναται νά ἐπισκεφθεῖ, ή νά καλέσει γραπτῶς στό γραφεῖο του, τόν καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση, πρός λήψη τῆς καταθέσεώς του.
- 6) Πρίν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς καταθέσεως, ο 'Ανακριτής ὀφείλει νά πληροφορήσει τόν καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση, ὅτι δέν είναι ὑποχρεωμένος νά πεῖ διδήποτε, ἐάν ὅμως ἐπιλέξει νά καταθέσει, ἡ κατάθεσή του θά ληφθεῖ γραπτῶς καί θά μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ εἴτε ὑπέρ του, εἴτε σέ βάρος του. Τήν ἐν λόγῳ πληροφόρηση τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση ὀφείλει ο 'Ανακριτής νά καταγράψει.
- γ) Εάν ό καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση ἐπιλέξει νά καταθέσει, ό, τιδήποτε πεῖ καταγράφεται ἐπί λέξει καί ἐν τέλει διαβάζεται σ' αὐτόν. Αὐτός ἔχει δικαίωμα νά ζητήσει ὅπως καταγραφοῦν οἱ τυχόν διορθώσεις, ή τροποποιήσεις, τίς όποιες ἐπιθυμεῖ. Στή συνέχεια, ο 'Ανακριτής καλεῖ τόν καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση νά διαβάσει καί ὑπογράψει τήν κατάθεσή του καί νά μονογραφήσει τίς τυχόν διορθώσεις, ή τροποποιήσεις. Εάν ό καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση ἀρνηθεῖ νά καταθέσει, ό 'Ανακριτής καταγράφει τήν ἀρνηση, ἐφόσον δέ ό καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση προβάλει καί λόγους γιά τήν ἀρνηση, καταγράφει καί αὐτούς.
- δ) Στό τέλος τοῦ ἐγγράφου, ο 'Ανακριτής διαβεβαιώνει ὅτι ό καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση ἔκούσια κατέθεσε αὐτά, πού καταγράφηκαν, καί ὑπογράφει τήν ἐν λόγῳ διαβεβαίωση.
4. Ός πρός τήν καταχώριση καταθέσεως μάρτυρα, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία τά ἀνωτέρω προβλεπόμενα περί τῆς καταθέσεως τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση.
5. α) Οι κατά τήν κρίση τοῦ 'Ανακριτή πιθανοί μάρτυρες, ή αὐτοί, πού ὑποδείχθηκαν ἀπό τόν καθ' οὗ ἡ ἀνάκριση, καλούνται ἐγγράφως ἀπό τόν 'Ανακριτή νά παραστοῦν σέ τόπο καί χρόνο, ὅπως ό 'Ανακριτής θά ὄρισει εὖλογα, μέ σκοπό τήν ἔξετασή τους καί τή λήψη καταθέσεως.

- 6) "Οποιος είναι μέλος της Όρθοδοξης Εκκλησίας, καί χωρίς εύλογη αἰτία ἀρνεῖται νά παραστεῖ στόν τόπο καί κατά τό χρόνο, πού ἔχει ὁρίσει ό Ανακριτής, θεωρεῖται ἔνοχος ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος ἀρνήσεως μαρτυρίας καί ὑπόκειται, ἐάν μέν είναι κληρικός, σέ ποινή ἀργίας μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐάν δέ είναι λαϊκός, σέ ἐπιτίμιο, πού ἐπιβάλλονται ἀπό τόν Αρχιερέα τοῦ τόπου διεξαγωγῆς τῆς ἀνακρίσεως.
- γ) Ο Ανακριτής δύναται, ἐάν θεωρεῖ τήν παρουσίαση ἐγγράφου ἀναγκαία, ἢ ἐπιθυμητή, γιά τούς σκοπούς τῆς διεξαγόμενης ἀνακρίσεως, νά ζητήσει γραπτῶς ἀπό τό πρόσωπο, στήν κατοχή, ἢ στόν ἔλεγχο, τοῦ ὄποιου, ὅπως πιστεύει, εύρίσκεται τό ἔγγραφο, νά τό προσκομίσει καί νά τό παραδώσει στόν Ανακριτή. Ο κατά τά ἀνωτέρω κληθείς μπορεῖ, ἀντί νά προσκομίσει αὐτοπροσώπως τό ἔγγραφο, νά ἐνεργήσει, ὡστε τό ἔγγραφο πράγματι νά προσκομισθεῖ καί παραδοθεῖ στόν Ανακριτή.
- δ) "Οποιος είναι μέλος της Όρθοδοξης Εκκλησίας καί χωρίς εύλογη αἰτία ἀρνεῖται νά προσκομίσει, ἢ νά παραδώσει, ὅποιοδήποτε ἔγγραφο, τό ὄποιο πράγματι εύρισκεται στήν κατοχή, ἢ στόν ἔλεγχό του, θεωρεῖται ἔνοχος ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος ἀρνήσεως μαρτυρίας, καί ὑπόκειται στίς πιό πάνω ὑπό 6) προβλεπόμενες ἐκκλησιαστικές ποινές.
- ε) Οι διατάξεις περί παρουσιάσεως ἐγγράφου δέν ἐφαρμόζονται σέ σχέση μέ ἔγγραφο, ἢ ἀποκάλυψη, παρουσίαση, ἢ παράδοση, τοῦ ὄποιου ἀπαγορεύεται, ἢ γιά τήν ὄποια ἀπαιτεῖται, κατά τούς νόμους τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἔνταλμα τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἢ διάταγμα πολιτειακοῦ Δικαστηρίου. Στήν τελευταία αὐτήν περίπτωση, ό Ανακριτής, ἐφόσον τό κρίνει ἀπαραίτητο, ὀφείλει νά ἐπιδιώξει τήν ἔκδοση τῆς ἐν λόγῳ πολιτειακῆς πράξεως.
6. "Οταν ό Ανακριτής ἔχει, κατά τήν κρίση του, συλλέξει τό ἀπαιτούμενο ἀποδεικτικό ὄλικό, συντάσσει τό πόρισμά του, τό ὄποιο καί ὑποβάλλει, μαζί μέ τό φάκελο τῆς ἀνακρίσεως, στήν Ανακριτική Ἐπιτροπή. Τό πόρισμα τοῦ Ανακριτή περιλαμβάνει περίληψη τῶν μαρτυριῶν καί τήν εἰσήγησή του, ἐάν στοιχειοθετεῖται, ἢ ὅχι, διάπραξη ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, καί, σέ καταφατική περίπτωση, ἐάν τό ἀποδεικτικό ὄλικό δικαιολογεῖ τή δίωξη κατά συγκεκριμένου προσώπου, ἢ προσώπων.

”Αρθρο 15

”Ασκηση ποινικῆς διώξεως καί παραπομπή

1. Μετά τό τέλος τῆς ἀνακρίσεως, ή Ἀνακριτική Ἐπιτροπή προβαίνει στήν ἔξεταση καί ἀξιολόγηση τοῦ φακέλου τῆς ἀνακρίσεως καί τοῦ πορίσματος τοῦ Ἀνακριτῆ καί ἀποφαίνεται γιά τήν ἀσκηση διώξεως κατά συγκεκριμένου προσώπου, ή προσώπων, καί γιά τήν παραπομπή τῶν κατηγορουμένων σέ δίκη.

2. Ἐφόσον ἀποφασίσει τήν ἀσκηση διώξεως καί τήν παραπομπή, ὅριζει τόν κληρικό, ὁ ὄποιος θά ἐκπληρώσει χρέη Ἑκκλησιαστικοῦ Εἰσαγγελέως, γιά παρουσίαση τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ ὀρμόδιου ἐκκλησιαστικοῦ δικαιοδοτικοῦ ὀργάνου, καί ἀναθέτει σ' αὐτόν τήν σύνταξη τοῦ κατηγορητηρίου. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος εῖναι Ἀρχιερεύς, ὁ Ἑκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς πρέπει νά εῖναι καί αὐτός Ἀρχιερεύς, καί, ἐάν εῖναι δυνατόν, νά προηγεῖται κατά τά πρεσβεία τοῦ κατηγορουμένου.

3. Ἐάν ή Ἀνακριτική Ἐπιτροπή κρίνει ὅτι δέν ὑπάρχουν ἀποχρῶσες ἐνδείξεις γιά τήν ἀσκηση διώξεως καί τήν παραπομπή, θέτει τό φάκελο τῆς ἀνακρίσεως στό ἀρχεῖο.

4. Ἡ Ἀνακριτική Ἐπιτροπή, ἐάν κρίνει ὅτι τό ἀδίκημα, γιά τό ὄποιο ἔχει διενεργηθεῖ ή ἀνάκριση, ἀνήκει στή δικαιοδοσία Ἀρχιερέως, ή Ἡγουμένου, παραπέμπει τό φάκελο σ' αὐτούς.

”Αρθρο 16

Σύνταξη κατηγορητηρίου

Ο Ἑκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς συντάσσει τό κατηγορητήριο μέ βάση τό ἀνακριτικό ὑλικό καί τήν ἀπόφαση τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, πρός τοῦτο δέ ἀκολουθεῖ τούς κανόνες συντάξεως κατηγορητηρίου, ὅπως αὐτοί ἐκτίθενται στό ἐπόμενο ἄρθρο.

”Αρθρο 17

Τό κατηγορητήριο

1. ”Οταν τό κατηγορητήριο περιλαμβάνει περισσότερες ἀπό μία κατηγορίες, οἱ κατηγορίες ἀριθμοῦνται κατά σειρά.

2. Ἡ κάθε κατηγορία ἀποτελεῖται ἀπό δύο μέρη. Στό πρῶτο, ὑπό τόν τίτλο «κατηγορία», διατυπώνεται τό ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, στό ὄποιο ἀφορᾶ ἡ κατηγορία, καί ἀναγράφεται ὁ κανόνας, ή οἱ κανόνες, πού παραβιάσθηκαν, καί οἱ κανόνες, πού προβλέπουν τήν ἐπιβλητέα ποινή, ή τό

σύνολο τῶν κανονικῶν κειμένων, ἀπό τά όποια συνάγεται ἡ ἐκκλησιαστικῶς ἀξιόποινη συμπεριφορά τοῦ κατηγορουμένου, στό δέ δεύτερο περιγράφονται τά γεγονότα, τά όποια στοιχειοθετοῦν τήν ἀντικειμενική καὶ ὑποκειμενική ὑπόσταση τοῦ ἀδικήματος, δηλαδή ἡ πράξη, ὁ τόπος καί ὁ χρόνος τελέσεως της, οἱ περιστάσεις της καὶ τὸ ἀντικείμενό της, καθώς καὶ τά στοιχεῖα, τά όποια θεμελιώνουν τήν ἐπιγνώσει ἀπόφαση τοῦ κατηγορουμένου νά πραγματώσει τήν ἀντικειμενική ὑπόσταση.

3. "Οταν ὁ κανόνας θεσπίζει πολύτροπο ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, πρέπει νά ἀναφέρεται ὁ τρόπος πραγματώσεώς του.

4. "Οταν ὁ κανόνας θεσπίζει γνήσιο ἀπό παράλειψη ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, πρέπει νά ἀναφέρεται ἡ συμπεριφορά τοῦ κατηγορουμένου, ἡ όποια θεωρεῖται παράλειψη, ὡς καί ἡ νομική ὑποχρέωσή του γιά ἀποφυγή τοῦ ἀποτελέσματος. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος διέπραξε ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα τελέσεως μέ παράλειψη, πρέπει νά ἀναφέρεται ἡ συμπεριφορά τοῦ κατηγορουμένου, ἡ όποια θεωρεῖται παράλειψη.

5. Σέ κατηγορία γιά ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, δέν εἶναι ἀναγκαῖο νά ἀντικρούεται ίσχυρισμός περί ἄρσεως τοῦ ἀδίκου, ἢ τοῦ καταλογισμοῦ, ἢ περί ὑπάρξεως ἐλαφρυντικῶν, ἢ ἡ ὑπαρξῃ λόγων ὅποιασδήποτε ἔξαιρέσεως, ἢ ἀπαλλαγῆς ἀπό τήν ἐφαρμογή, ἢ ἐπιφυλάξεως, ἢ περιορισμοῦ στήν ἐφαρμογή τοῦ κανόνα, ὁ όποιος θεσπίζει τό ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, δεδομένου ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ίσχυρισμοί, ἐάν προταθοῦν, κρίνονται ἀπό τό Δικαστήριο.

6. Σέ κατηγορία γιά συμμετοχή σέ ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, εἶναι ἀναγκαῖο νά ἀναφέρονται, σέ περίπτωση μέν ἡθικῆς αὐτουργίας, ὁ τρόπος, ἢ τά μέσα, μέ τά όποια ὡς ἡθικός αὐτουργός προκάλεσε τήν τέλεση τῆς πράξεως στόν αὐτουργό, σέ περίπτωση δέ συνεργείας, τά γεγονότα τά όποια συγκροτοῦν τήν ἄμεση, ἢ τήν ἀπλῆ, συνέργεια.

7. Ἡ κατηγορία πρέπει νά διατυπώνεται κατά τρόπο, ὁ όποιος ἀντικειμενικά μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὅτι εἶναι εὔλογα ἐπαρκής, πρός τό σκοπό τῆς παροχῆς στόν κατηγορούμενο πληροφοριῶν περί ἐγγράφων, γεγονότων, πραγμάτων, προσώπων, τόπων, χρόνου, ἢ όποιουσδήποτε ἄλλου ζητήματος, σχετικοῦ μέ τήν κατηγορία. Γεγονότα καὶ ἔγγραφα μποροῦν νά περιλαμβάνονται σέ παράρτημα.

8. Τυχόν λάθος στήν ἔκθεση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, ἢ στίς λεπτομέρειες, πού πρέπει νά ἀναφερθοῦν στό κατηγορητήριο, δέν ὁδηγεῖ σέ ἀπόρριψη τοῦ κατηγορητηρίου, ἐκτός ἀν, κατά τή γνώμη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, ὁ κατηγορούμενος πράγματι ἔξαιτίας τοῦ λάθους

αύτοῦ παραπλανήθηκε, κατά τρόπο ὥστε νά ἔχει ἐπηρεασθεῖ σοβαρά στήν ὑπεράσπισή του. Σέ κάθε ἄλλη περίπτωση, ό Ἐκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς διορθώνει τό λάθος, μέ τροποποίηση τοῦ κατηγορητηρίου.

9. Ὁποιοσδήποτε ἀριθμός κατηγοριῶν, εἴτε γιά τό ἵδιο ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, εἴτε γιά διαφορετικά ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα, μπορεῖ νά περιληφθεῖ στό ἵδιο κατηγορητήριο.

10. Στό κατηγορητήριο ἀναγράφονται ὅλοι οἱ μάρτυρες, οἱ ὄποιοι ἔδωσαν κατάθεση κατά τήν ἀνάκριση, καί ὅλοι οἱ μάρτυρες, τούς ὄποιούς ό Ἐκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς προτίθεται νά κλητεύσει κατά τήν ἀκρόαση.

”Αρθρο 18

Συγκατηγορούμενοι

1. Τά ἀκόλουθα πρόσωπα δύνανται νά περιληφθοῦν στό ἵδιο κατηγορητήριο, ώς κατηγορούμενα, καί νά δικασθοῦν μαζί, ἐκτός ἐάν τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο αίτιολογμένα διατάξει νά δικασθοῦν χωριστά:

- α) πρόσωπα κατηγορούμενα γιά τέλεση τοῦ ἵδιου ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος.
 - β) πρόσωπα κατηγορούμενα γιά διαφορετικά ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα, τά ὄποια ἔχουν διαπραχθεῖ κατά τή διάρκεια τῆς ἵδιας πράξεως.
 - γ) πρόσωπα κατηγορούμενα ώς αὐτουργοί γιά τέλεση τοῦ ἵδιου ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος καί πρόσωπα, τά ὄποια, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ γενικοῦ ούσιαστικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ποινικοῦ δικαίου, θεωροῦνται ὅτι ἔχουν μετάσχει στή διάπραξη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, ώς ἡθικοί αὐτουργοί, συνεργοί, ἢ ἄλλως.
 - δ) πρόσωπα κατηγορούμενα γιά ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα καί πρόσωπα κατηγορούμενα γιά ἄλλο ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, στενά συνδεδεμένο μέ τό πρῶτο καί πού τελέσθηκε σέ ἄλληλουχία, ἢ ἐξ ἀφορμῆς, τοῦ πρώτου.
2. Ὁποιος ὑπόκειται σέ ποινή ώς πρόσωπο, τό ὄποιο μετεῖχε σέ ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, μπορεῖ νά κατηγορηθεῖ εἴτε γιά τέλεση τοῦ ἐν λόγῳ ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, εἴτε γιά συμμετοχή στήν τέλεσή του, ἢ γιά ἡθική αὐτουργία, συνισταμένη σέ πρόκληση ὄποιουδήποτε ἄλλου προσώπου νά διαπράξει τό ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, εἴτε τό ἄλλο πρόσωπο, τό ὄποιο μετεῖχε στή διάπραξη τοῦ ἀδικήματος, ἔχει, ἢ δέν ἔχει, κατηγορηθεῖ,

ἢ καταδικασθεῖ, καί εἴτε ὑπόκειται, ἢ ὅχι, στήν ἐκκλησιαστική δικαιοσύνη.

”Αρθρο 19
Καταχώριση κατηγορητηρίου

Μετά τή σύνταξη τοῦ κατηγορητηρίου, ὁ Ἐκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς καταχωρίζει τό κατηγορητήριο στή γραμματεία τοῦ ἀρμόδιου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καί στή συνέχεια ἀποστέλλει στόν κατηγορούμενο ἀντίγραφα τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, τό κατηγορητήριο καί κλήση, πού ἀπευθύνεται πρός αὐτόν, γιά νά ἐμφανισθεῖ σέ συγκεκριμένη ήμέρα καί ὥρα ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

B'. ΚΥΡΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

”Αρθρο 20

Διαδικασία κατά τήν πρώτη δικάσιμη

Κατά τήν δρισμένη ήμέρα καί ὥρα, ἐάν:

- α) ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθεῖ, ή διαδικασία τῆς δίκης ἀρχίζει σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 21.
- β) ὁ κατηγορούμενος δέν ἐμφανισθεῖ, τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο ἔξετάζει, ἐάν ή κλήση καί τά ἔγγραφα, πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 19, ἐπιδόθηκαν νόμιμα, καί σέ καταφατική περίπτωση, προχωρεῖ σέ διεξαγωγή τῆς δίκης ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου.

”Αρθρο 21

Γενικές ἔξουσίες τοῦ Δικαστηρίου

1. Τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο δύναται εἴτε νά καταδικάσει, εἴτε νά ἀθωάσει, τόν κατηγορούμενο, γιά ὀλόκληρο τό κατηγορητήριο, εἴτε νά τόν καταδικάσει γιά μία, ἢ περισσότερες, ἀπό τίς κατηγορίες, καί νά τόν ἀθωάσει γιά ἄλλες.

2. Ἐάν οἱ διαφορετικές κατηγορίες στό κατηγορητήριο ἀφοροῦν διαφορετικά πραγματικά γεγονότα, τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο μπορεῖ, σέ όποιοδήποτε στάδιο τῆς διαδικασίας, ἐάν θεωρεῖ ὅτι αὐτό ἔχυπηρετεῖ τό σκοπό τῆς δικαιοσύνης, νά διατάξει ὅπως ὁ κατηγορούμενος δικασθεῖ χωριστά γιά όποιαδήποτε, ἢ όποιεσδήποτε, ἀπό τίς κατηγορίες αὐτές.

3. Ἐάν τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο καταδικάσει τόν κατηγορούμενο σέ ὀλόκληρο τό κατηγορητήριο, τό ἔννομο ἀποτέλεσμα τῆς καταδίκης αὐτῆς ἰσοδυναμεῖ μέ καταδίκη γιά καθεμία ἀπό τίς κατηγορίες, οἱ όποιες περιλαμβάνονται στό κατηγορητήριο, καί, ἀκολούθως, τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο δύναται νά ἐπιβάλει στόν κατηγορούμενο τήν ἴδια ποινή, ὡς ὃν αὐτός εἶχε καταδικασθεῖ σέ κάθε τέτοια κατηγορία χωριστά. Γιά τά ἴδια γεγονότα, μόνο μία ποινή μπορεῖ νά ἐπιβληθεῖ στό ἴδιο πρόσωπο.

4. “Οταν, καθ’ όποιοδήποτε στάδιο τῆς δίκης, φαίνεται στό Δικαστήριο ὅτι τό κατηγορητήριο εἶναι κατά τύπο, ἢ ούσια, ἐλαττωματικό, τό Δικαστήριο μπορεῖ, ἢν κρίνει ἀναγκαῖο, νά ἐκδώσει διάταγμα γιά τή μεταβολή του, προκειμένου τό κατηγορητήριο νά συνάδει μέ τά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι ὑφίσταται ταυτότητα πράξεως καί προσώπου.

5. "Οταν τό κατηγορητήριο μεταβάλλεται, σύμφωνα μέ τήν παρ. 4, τό διάταγμα γιά τή μεταβολή σημειώνεται ἐπί τοῦ κατηγορητηρίου.

"Αρθρο 22

Διαδικασία μετά ἀπό μεταβολή τοῦ κατηγορητηρίου

1. "Οταν κατηγορητήριο μεταβάλλεται σύμφωνα μέ τό προηγούμενο ἄρθρο, τό Δικαστήριο καλεῖ ἀμέσως τόν κατηγορούμενο νά ἀπαντήσει ἐκ νέου καί νά δηλώσει κατά πόσο παραδέχεται, ἢ ὅχι, τίς κατηγορίες, ὅπως ἔχουν μεταβληθεῖ, καί κατά πόσο εἶναι ἔτοιμος νά δικασθεῖ στή βάση τοῦ τροποποιημένου κατηγορητηρίου.

2. 'Εάν ὁ κατηγορούμενος δηλώσει ὅτι δέν εἶναι ἔτοιμος, τό Δικαστήριο ἔξετάζει τούς λόγους, πού προβάλλει, καί, ἀν, κατά τήν κρίση του, ἡ συνέχιση τῆς διαδικασίας ἀμέσως δέν θά ἐπηρεάσει δυσμενῶς τόν κατηγορούμενο, σέ ὅ, τι ἀφορᾶ στήν ὑπεράσπισή του, ἢ τόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα, στό χειρισμό τῆς ὑποθέσεως, προχωρεῖ στή συνέχιση τῆς δίκης.

3. 'Εάν, κατά τήν κρίση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, ἡ μεταβολή τοῦ κατηγορητηρίου εἶναι τέτοιας μορφῆς, ὥστε ἡ συνέχιση τῆς δίκης ἀμέσως νά ἐπηρεάζει τόν κατηγορούμενο, ἢ τόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα, τό Δικαστήριο ἀναβάλλει τή δίκη καί καθορίζει νέα δικάσιμη γιά συνέχισή της.

4. "Οταν κατηγορητήριο μεταβάλλεται σύμφωνα μέ τά ἀνωτέρω, μετά τήν ἔναρξη τῆς δίκης, ἡ μαρτυρία, πού ἔχει ἥδη δοθεῖ, μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ χωρίς ἐπανάληψή της, ἀλλά οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νά καλέσουν, ἢ κλητεύσουν, ἐκ νέου ὄποιοδήποτε μάρτυρα, γιά νά τόν ἔξετάσουν, ἢ ἀντεξετάσουν, σέ σχέση μέ ὅσα θέματα προκύπτουν ἀπό τέτοια μεταβολή.

"Αρθρο 23

Παρουσία καί ἀποκλεισμός κατηγορουμένου

1. Μέ ἐπιφύλαξη τῆς παρ. 2, ὁ κατηγορούμενος δικαιοῦται νά εἶναι παρών στό Δικαστήριο καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς δίκης.

2. 'Εάν ὁ κατηγορούμενος δέν συμπεριφέρεται εὐπρεπῶς, τό Δικαστήριο μπορεῖ νά διατάξει τήν ἀποβολή του ἀπό τήν αἰδονυσα, ὅπότε ἡ δίκη συνεχίζεται ἀπόντος τοῦ κατηγορουμένου, ἀλλά μέ τήν παρουσία τοῦ συνηγόρου του, ἐάν ὑπάρχει. 'Εάν δέν ὑπάρχει συνήγορος, τό Δικαστήριο προχωρεῖ σέ διορισμό συνηγόρου, ἀπό ὅσους ἔχουν τά προσόντα, καί μεριμνᾶ γιά τήν ἐνημέρωσή του.

3. Έάν καθ' όποιοδήποτε στάδιο, μετά τήν ἀπόφαση περί ἀποβολῆς τοῦ κατηγορούμενου, ό τελευταῖος διαβιβάσει στό Δικαστήριο ὑπόσχεση ὅτι τοῦ λοιποῦ θά συμπεριφέρεται εὐπρεπῶς, τό Δικαστήριο μπορεῖ νά ἐπιτρέψει τήν ἐκ νέου παρουσία του στήν αἱδούσα τῆς δίκης.

”Αρθρο 24

Μετάφραση μαρτυρίας

1. Μαρτυρία, πού δέν παρέχεται στήν ἑλληνική γλῶσσα, μεταφράζεται.
2. Προφορική μαρτυρία, πού παρέχεται σέ γλῶσσα μή κατανοητή ἀπό τόν κατηγορούμενο, καί αὐτός εἶναι παρών, μεταφράζεται σέ γλῶσσα κατανοητή ἀπό αὐτόν ἀπό διερμηνέα, πού διορίζει τό Δικαστήριο.
3. Σέ περίπτωση γραπτῆς μαρτυρίας, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία οἱ διατάξεις τῆς παρ. 2.
4. Τό Δικαστήριο δύναται νά ἐλέγξει τήν ίκανότητα τοῦ διερμηνέως, μέ τρόπο πού κρίνει εὔλογο. Ό διερμηνεύς, προτοῦ ἀναλάβει καθήκοντα, ὑπόσχεται ὅτι θά τά ἐκπληρώσει, μεταφράζοντας πιστά τή μαρτυρία.

”Αρθρο 25

’Απαγγελία τοῦ κατηγορητηρίου

Ἡ δίκη ἀρχίζει μέ ἀπαγγελία τοῦ κατηγορητηρίου.

”Αρθρο 26

Δικαιώματα τοῦ κατηγορούμενου

Κάθε κατηγορούμενος ἐνώπιον ὄποιουδήποτε Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἔχει τά ἀκόλουθα δικαιώματα:

- α) Νά πληροφορηθεῖ τούς λόγους, γιά τούς ὄποίους καλεῖται νά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιον Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.
- β) Νά προβάλει τούς ἰσχυρισμούς του ἐνώπιον τοῦ δικάζοντος Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καί νά ἔχει ἐπαρκῆ χρόνο καί διευκόλυνση, γιά τήν προταρασκευή τῆς ὑπερασπίσεώς του.
- γ) Νά ἔξετάζει, ἢ νά προκαλεῖ τήν ἔξέταση μαρτύρων κατηγορίας, καί νά ζητεῖ τήν προσέλευση καί ἔξέταση μαρτύρων ὑπερασπίσεως, μέ τούς ἴδιους ὄρους, πού ισχύουν γιά τούς μάρτυρες κατηγορίας.

- δ) Νά ̄χει συνήγορο, πού ̄πιλέγει ό ̄διος, μεταξύ κληρικῶν, ḥ δικηγόρων μέ πενταετή πραγματική ἄσκηση τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος στήν Κύπρο, δυνάμει ὀδείας τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, πού εῖναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. "Οπου ὑπάρχει συνήγορος, ὑποβάλλει ἐκεῖνος, ἐκ μέρους τοῦ κατηγορουμένου, τίς ἔρωτήσεις πρός τούς μάρτυρες, ἐγείρει σχετικές ἐνστάσεις καί ἀγορεύει σέ ὅλες τίς περιπτώσεις, πού ό κατηγορούμενος ̄χει τέτοιο δικαίωμα.
- ε) Νά ̄χει δωρεάν νομική ἀρωγή, σέ περίπτωση ἀδυναμίας καλύψεως τῆς δαπάνης, ὅταν τό συμφέρον τῆς δικαιοσύνης τό ἀπαιτεῖ.
- ζ) Νά ̄χει δωρεάν συμπαράσταση διερμηνέως, ἐάν δέν κατανοεῖ τή γλῶσσα, πού χρησιμοποιεῖται στό Δικαστήριο.

”Αρθρο 27

Ἐνστάσεις τοῦ κατηγορουμένου

1. Μετά τήν ἀπαγγελία τοῦ κατηγορητηρίου ἀπό τόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα, ὁ κατηγορούμενος δικαιοῦται νά προβάλει ἐνστάσεις:
 - α) ὅτι τό Δικαστήριο, ἐνώπιον τοῦ ὄποιου ̄χει κλητευθεῖ, δέν ̄χει δικαιοδοσία νά ἐκδικάσει τήν ὑπόθεση ἐναντίον του. Ἐάν τό Δικαστήριο ἀποδεχθεῖ τήν ἐνσταση, παραπέμπει τήν ὑπόθεση πρός ἐκδίκαση ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.
 - β) ὅτι ὑπάρχει δεδικασμένο, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 45.
 - γ) ὅτι τά γεγονότα, ὅπως ἀναφέρονται στό κατηγορητήριο, δέν στοιχειοθετοῦν τό ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, γιά τό ὄποιο κατηγορεῖται.
2. Σέ περίπτωση προβολῆς ἐνστάσεως, κατά τήν παρ. 1, τό Δικαστήριο μπορεῖ νά διατάξει, ὅπως οἱ διάδικοι προσκομίσουν μαρτυρία, γιά ἀπόδειξη γεγονότος, ḥ γεγονότων, ἐπί τῶν ὄποιων βασίζεται ḥ ἐνσταση. Τή σειρά καί τή διαδικασία προσαγωγῆς τῆς μαρτυρίας αὐτῆς καθορίζει τό Δικαστήριο.
3. Ἐάν τό Δικαστήριο ἀποφασίσει ὅτι ḥ ἐνσταση δέν εύσταθεῖ, τήν ἀπορρίπτει καί ἀκολούθως ό κατηγορούμενος καλεῖται ἐκ νέου νά ἀπαντήσει στό κατηγορητήριο καί ḥ δίκη συνεχίζεται, κατά τόν τρόπο, πού προβλέπουν τά ἄρθρα 28 καί ἐπ., ἐνῶ ό κατηγορούμενος δέν ̄χει πλέον δικαίωμα ἐγέρσεως όποιασδήποτε ἐνστάσεως, δυνάμει τῆς παρ. 1.
4. Ὁποιαδήποτε ἐνσταση κατά τοῦ κατηγορητηρίου, πού βασίζεται σέ

τυπικό ἐλάττωμα, προβάλλεται ἀπό τὸν κατηγορούμενο, προτοῦ αὐτός ἀπαντήσει σ' αὐτό.

”Αρθρο 28

’Απολογία καὶ όμοιογία στό Δικαστήριο

1. Εάν ὁ κατηγορούμενος ἀρνηθεῖ τὴν κατηγορία, τὸ Δικαστήριο ἐπιφυλάσσεται μέχρι τὸ τέλος τῆς διαδικασίας.
2. Εάν ὁ κατηγορούμενος ὁμοιογήσει ἐνοχή, καὶ τὸ Δικαστήριο πεισθεῖ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἔχει ἀντιληφθεῖ τὴν σημασία τῆς ἀπαντήσεώς του, τὸ Δικαστήριο προχωρεῖ σὲ καταδίκη τοῦ κατηγορουμένου.
3. Εάν ὁ κατηγορούμενος δέν ὁμοιογήσει ἐνοχή, τὸ Δικαστήριο προχωρεῖ στὴν περαιτέρω διαδικασία, πρός ἀνεύρεση τῆς οὐσιαστικῆς ἀλήθειας.
4. Εάν ὁ κατηγορούμενος ἀρνεῖται νά ἀπαντήσει στό κατηγορητήριο, ἢ δέν ἀπαντᾶ, τὸ Δικαστήριο προχωρεῖ, ὡς ἂν ὁ κατηγορούμενος δέν ὁμολόγησε ἐνοχή.

”Αρθρο 29

Κατηγορούμενος πάσχων ἐκ διανοητικῆς διαταραχῆς

1. Εάν καθ' ὅποιοδήποτε στάδιο τῆς δίκης ἐγείρεται, καθ' ὅποιοδήποτε τρόπο, ἐρώτημα, κατά πόσο ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀνίκανος, λόγῳ ψυχικῆς διαταραχῆς, κατά τὸ ἄρθρο 3 τοῦ περί Ψυχιατρικῆς Νοσηλείας Νόμου, νά παρακολουθήσει τὴ διαδικασία, τὸ Δικαστήριο μπορεῖ νά διατάξει τὴ διεξαγωγή ἔρευνας, γιά νά ἔξακριθώσει, κατά πόσο ὁ κατηγορούμενος πάσχει ἀπό ψυχική διαταραχή, πού τὸν καθιστᾶ ἀνίκανο νά παρακολουθήσει τὴ διαδικασία. ”Αν, μετά τὴ διεξαγωγή τῆς ἔρευνας, τὸ Δικαστήριο πεισθεῖ ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι πράγματι ἀνίκανος νά παρακολουθήσει τὴ διαδικασία, διατάσσει ἀναβολή τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως γιά χρονική περίοδο, πού δέν ὑπερβαίνει τούς ἔξι μῆνες. Εάν στὸ τέλος τῆς περιόδου αὐτῆς, ὁ κατηγορούμενος ἔξακολουθεῖ νά μήν εἶναι σέ θέση νά παρακολουθήσει τὴ διαδικασία, τὸ Δικαστήριο ἀναβάλλει ἐπ' ἀόριστο τὴν ἀκρόαση τῆς ὑποθέσεως.

2. Ο ’Εκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς, ἐφόσον πεισθεῖ ὅτι ἔπαυσε νά συντρέχει ὁ λόγος, γιά τὸν ὅποιο εἶχε διαταχθεῖ ἡ ἐπ' ἀόριστο ἀναβολή τῆς δίκης, πληροφορεῖ σχετικά τὸ Δικαστήριο, τὸ ὅποιο ὁρίζει νέα δικάσιμη γιά τὴ διεξαγωγή τῆς δίκης ἀπό τὴν ἀρχή. Μαρτυρία, πού εἶχε δοθεῖ κατά τὴ δίκη, πού ἀναβλήθηκε, θεωρεῖται ὅτι ἔγκυρα δόθηκε.

”Αρθρο 30

’Απαγόρευση παρουσίας μαρτύρων

’Από τῆς ἐνάρξεως, καί μέχρι τέλους, τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, οἱ μάρτυρες ὄφείλουν νά παραμένουν ἐκτός τῆς αἴθουσας τῆς δίκης. Νοεῖται ὅτι:

- α) τό Δικαστήριο μπορεῖ νά ἐπιτρέψει σέ ἐμπειρογνώμονες μάρτυρες νά παρακολουθήσουν τή μαρτυρία ἄλλων ἐμπειρογνωμόνων μαρτύρων, σέ σχέση μέ θέματα τῆς εἰδικότητάς τους,
- β) παράλειψη συμμορφώσεως μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ δέν συνεπάγεται ἀκυρότητα τῆς διαδικασίας.

”Αρθρο 31

Τρόπος διεξαγωγῆς τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας

1. Κατά τήν ἀκροαματική διαδικασία, ὁ Ἐκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς καί ὁ κατηγορούμενος, προτοῦ ὁ καθένας καλέσει τούς μάρτυρές του, μποροῦν νά ἐκθέσουν συνοπτικά τίς ἀντίστοιχες θέσεις τους. Ή κάθε μιά ἀπό τίς ἀγορεύσεις αὐτές πρέπει νά είναι σύντομη, ἐνῶ τό Δικαστήριο ἔχει ἔξουσία νά τήν διακόψει, ἢν, κατά τήν κρίση του, ἐκφεύγει τοῦ σκοποῦ αὐτῆς.

2. Ὁ Ἐκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς καλεῖ πρῶτος τούς μάρτυρές του καί προσάγει καί ἄλλα ἀποδεικτικά μέσα, γιά ἀπόδειξη τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, τά όποια συγκροτοῦν τήν κατηγορία.

3. Μετά τήν περάτωση τῆς προσαγωγῆς τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, ἐκ μέρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Εἰσαγγελέως, ὁ κατηγορούμενος ἔχει δικαίωμα νά ὑποστηρίξει ὅτι ἀπό τά στοιχεῖα, πού ἔχουν προσαχθεῖ, δέν ἔχει ἀποδειχθεῖ ἡ κατηγορία ἐναντίον του. Ὁ Ἐκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς ἔχει δικαίωμα ἀπαντήσεως.

4. Ἐάν τό Δικαστήριο ἀποδεχθεῖ τήν εἰσήγηση τοῦ κατηγορούμενου, ὅτι δέν ἀποδεικνύεται ἡ κατηγορία ἐναντίον του, τόν κηρύσσει ἀθῶο. Ἐάν τό Δικαστήριο δέν ἀποδεχθεῖ τήν εἰσήγηση τοῦ κατηγορούμενου, ἀνακοινώνει αὐτό στόν κατηγορούμενο, τόν όποιο καί πληροφορεῖ γιά τά διαδικαστικά του δικαιώματα, καί συνεχίζει τήν ἀκροαματική διαδικασία, ὅπως καθορίζεται κατωτέρω.

5. Τά διαδικαστικά δικαιώματα τοῦ κατηγορούμενου είναι:

- α) Νά παραμείνει σιωπηλός, ἢ νά καταθέσει, μή ὑποκείμενος σέ ἀντεξέταση.

6) Νά καταθέσει ώς μάρτυρας, όπότε ύπόκειται σέ ἀντεξέταση.

Στήν περίπτωση αὐτή δέν δίδει ύπόσχεση, ή διαβεβαίωση, ὅπως οἱ μάρτυρες.

6. Μετά τήν ἐνάσκηση ἑνός, ἀπό τά ἀνωτέρω διαδικαστικά του δικαιώματα, ὁ κατηγορούμενος καλεῖ τοὺς μάρτυρες του καί προσκομίζει ἄλλα ἀποδεικτικά μέσα, πρός ύπεράσπισή του.

7. Ἐάν τά νέα στοιχεῖα, πού θά ἔχουν προσαχθεῖ ἀπό τόν κατηγορούμενο, δέν μποροῦσαν νά εἶχαν προβλεφθεῖ ἀπό τόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα, τό Δικαστήριο, ἐάν ύποβληθεῖ σχετικό αἴτημα ἀπό τόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα, μπορεῖ νά τοῦ δώσει ἄδεια γιά προσαγωγή ἀποδεικτικῶν μέσων, πρός ἀνατροπή τῶν νέων αὐτῶν στοιχείων.

8. Σέ κάθε περίπτωση μαρτυρικῆς καταθέσεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου παρέχει τήν ἄδεια στό κάθε ἔνα ἀπό τά μέρη νά ύποβάλουν ἐρωτήσεις πρός τοὺς μάρτυρες, ή νά ζητήσουν ἐπεξηγήσεις, σχετικές μέ τίς μαρτυρίες τους.

9. Μετά τό πέρας τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, ἀγορεύει πρῶτος ὁ Ἐκκλησιαστικός Εἰσαγγελέυς, καί ἔπειτα ὁ κατηγορούμενος.

10. Τό Δικαστήριο μπορεῖ νά δώσει ἄδεια γιά σύντομες συμπληρωματικές ἀγορεύσεις, κατά τήν ἴδια σειρά, ώς ἀνωτέρω.

”Αρθρο 32

Ρύθμιση διαδικασίας σέ περίπτωση συγκατηγορουμένων

Σέ περίπτωση ταυτόχρονης ἐκδικάσεως δύο, ή περισσότερων προσώπων, γιά τήν ἴδια πράξη, ἐάν ἔνας ἀπό τοὺς κατηγορούμενους ἐνοχοποιήσει, ή ἐν γένει ἐπιβαρύνει τή θέση ἄλλου κατηγορούμενου, ὁ τελευταῖος δικαιοῦται νά τόν ἀντεξέτασει καί ή ἀντεξέταση αὐτή προηγεῖται τῆς ἀντίστοιχης ἀπό τόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα.

”Αρθρο 33

‘Η ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου

1. Μετά τίς τελικές ἀγορεύσεις τῶν διαδίκων, τό Δικαστήριο μελετᾶ τό σύνολο τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὄλικοῦ, πού ἔχει προσκομισθεῖ, καί τίς θέσεις τῶν πλευρῶν, καί ἐκδίδει τήν ἀπόφασή του, πού πρέπει νά εἶναι πλήρως αἰτιολογημένη.

2. Ἐάν τό Δικαστήριο ἀποφανθεῖ καταφατικά γιά τήν ἐνοχή τοῦ κατηγορουμένου, προχωρεῖ καί, τηρουμένου τοῦ ἄρθρου 34, ἐπιβάλλει τήν προ-

βλεπόμενη ποινή. Πρίν ἀπό τήν ἐπιβολή τῆς ποινῆς, ὁ Ἐκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς καί ὁ κατηγορούμενος ἀγορεύουν, σέ σχέση μέ τήν ἐπιβλητέα ποινή. Ἐπιπρόσθετα, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἐρωτᾶ τόν κατηγορούμενο, ἐάν συντρέχει λόγος μή ἐπιβολῆς ποινῆς.

”Αρθρο 34

Διάσταση μεταξύ τῶν γεγονότων, πού ἀποδείχθηκαν, καί αὐτῶν πού ἀναφέρονται στό κατηγορητήριο

Ἡ ἀσυμφωνία μεταξύ τῆς διατυπώσεως τῶν γεγονότων στό κατηγορητήριο καί τῶν γεγονότων, πού ἔχουν ἀποδειχθεῖ κατά τή δίκη, δέν ἐπηρεάζει τό κύρος τῆς διαδικασίας. Ἐάν τό Δικαστήριο κρίνει ὅτι ἡ ἀσυμφωνία αὐτή λειτούργησε σέ βάρος τοῦ κατηγορουμένου, δύναται, εἴτε αὐτεπάγγελτα, εἴτε μετά ἀπό αἴτηση τοῦ κατηγορουμένου, νά ἀναβάλει τή δίκη καί νά ἐπιτρέψει τήν ἐπανακλήτευση μαρτύρων γιά ύποβολή διευκρινιστικῶν ἐρωτήσεων.

”Αρθρο 35

Καταδίκη, χωρίς μεταβολή τοῦ κατηγορητηρίου, σέ περίπτωση διαστάσεως μεταξύ κατηγορητηρίου καί γεγονότων, πού ἀποδείχθηκαν

1. Ἐάν, κατά τήν ἀκροαματική διαδικασία, ἀποδείχθηκαν όρισμένα μόνο στοιχεῖα, ἀπό τό σύνολο τῶν ἀναφερομένων στό κατηγορητήριο, ὁ κατηγορούμενος, χωρίς μεταβολή τοῦ κατηγορητηρίου, μπορεῖ νά κηρυχθεῖ ἔνοχος.

2. Ὁ κατηγορούμενος μπορεῖ νά καταδικασθεῖ, χωρίς μεταβολή τοῦ κατηγορητηρίου, γιά ἀπόπειρα τελέσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀδικήματος, πού ἀναφέρεται στό κατηγορητήριο.

3. Ἐάν, κατά τήν ἀκροαματική διαδικασία, ἀποδειχθεῖ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἔχει διαπράξει ἄλλο ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, ἀπό αὐτό πού ἀναγράφεται στό κατηγορητήριο, τό Δικαστήριο δύναται, χωρίς μεταβολή τοῦ κατηγορητηρίου, νά τόν καταδικάσει γιά τό ἐν λόγῳ ἄλλο συναφές ἀδίκημα.

”Αρθρο 36

Προσθήκη κατηγορίας

”Αν, κατά τό τέλος τῆς διαδικασίας, ἀποδειχθεῖ ὅτι ὁ κατηγορούμενος διέπραξε ἄλλο ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα, πού δέν ἔχει περιληφθεῖ στό κατηγορητήριο, καί γιά τό ὁποῖο ὁ κατηγορούμενος δέν μπορεῖ νά καταδι-

κασθεῖ, χωρίς μεταβολή τῆς κατηγορίας, τό Δικαστήριο, ἐάν διαπιστώσει αἰτιολογημένα ὅτι ὁ κατηγορούμενος δέν ἔχει ἐπηρεασθεῖ σέ ὅ, τι ἀφορᾶ στήν ὑπεράσπισή του, δύναται νά διατάξει τήν προσθήκη στό κατηγορητήριο σχετικῆς κατηγορίας καί νά καταδικάσει γι' αὐτήν τόν κατηγορούμενο, ἀλλά χωρίς νά μπορεῖ νά ἐπιβάλει ποινή βαρύτερη τοῦ μεγίστου τῆς προβλεπόμενης γιά τό βαρύτερο ἀπό τά ἀδικήματα, ὅπως ἀρχικά τά εἶχε περιλάβει τό κατηγορητήριο.

”Αρθρο 37

Αὐτοψία

1. Ἐάν τό Δικαστήριο κρίνει ὅτι ἐνδείκνυται ή διενέργεια αὐτοψίας, διατάσσει τή διεξαγωγή της, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καί τῶν Νόμων τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἀπό μέλος τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς, τό δόποιο καί ὑποβάλλει σχετική ἔκθεση.
2. Ὁ κατηγορούμενος δικαιοῦται νά εἶναι παρών κατά τήν αὐτοψία, ἐκτός ἐάν, κατά τό χρόνο πού διεξάγεται, εἶχε ἥδη ἀποβληθεῖ ἀπό τήν παρακολούθηση τῆς δίκης, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 23, παρ. 2. Σέ κάθε περίπτωση, λαμβάνει γνώση τοῦ πορίσματος τῆς αὐτοψίας.
3. Ἡ ἔκθεση τῆς αὐτοψίας ὑπαγορεύεται ἀπό τό Δικαστήριο πρός τό γραμματέα. Κάθε διάδικος ἔχει δικαίωμα νά ὑπαγορεύσει, κατά τόν ἴδιο τρόπο, τίς δικές του παρατηρήσεις γι' αὐτήν.

”Αρθρο 38

’Απαγγελία ἀποφάσεως

1. Ἡ ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου γιά τήν ἀθωότητα, ἡ τήν ἐνοχή, τοῦ κατηγορουμένου καί τήν ἐπιβλητέα ποινή ἀπαγγέλλεται σέ συνεδρίαση, κατά τήν ὁποία δικαιοῦνται νά παρευρίσκονται ὅλοι οἱ διάδικοι.
2. Ἐάν ὁ κατηγορούμενος εἶχε ἀποβληθεῖ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 23, παρ. 2, ἡ ἀπόφαση ἀπαγγέλλεται ἐρήμην αὐτοῦ, ἀλλά ἀντίγραφό της ἐπιδίδεται σ' αὐτόν, ὅπως τό Δικαστήριο θά καθορίσει.
3. Οὐδεμία ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου λογίζεται ἄκυρη, λόγῳ μόνο ἀπουσίας ὁποιουδήποτε διαδίκου, κατά τήν ἡμέρα τῆς ἀπαγγελίας της, ἐφόσον αὐτός εἶχε κληθεῖ.
4. Ἄπαγορεύεται ή καθ' ὁποιονδήποτε τρόπο, μετά τήν ἀπαγγελία τῆς ἀποφάσεως, τροποποίησή της ἀπό τό Δικαστήριο, ἐκτός γιά διόρθωση γραφικοῦ λάθους.

”Αρθρο 39

Πρακτικά τῆς δίκης

’Από τήν ἔναρξη τῆς διαδικασίας τῆς δίκης μέχρι καί τήν ἀπαγγελία τῆς τελικῆς ἀποφάσεως, ὁ γραμματέας τοῦ Δικαστηρίου τηρεῖ γραπτῶς τά πρακτικά καί φυλάσσει τά τεκμήρια καί ἀποδεικτικά μέσα, πού ἔχουν τυχόν προσκομισθεῖ. Κατά τήν τήρηση τῶν πρακτικῶν, ὁ γραμματέας δύναται, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δικαστηρίου, νά χρησιμοποιεῖ μέσα σύγχρονης τεχνολογίας.

”Αρθρο 40

Εὐχέρεια Δικαστηρίου πρός ρύθμιση τῆς διαδικασίας

Τό Δικαστήριο ἔχει ἔξουσία νά ρυθμίζει, κατ’ ἐλεύθερη κρίση, τήν πορεία τῆς ἐνώπιόν του διαδικασίας, κατά τόν ἐκάστοτε κρινόμενο ὡς ἐπιθυμητό τρόπο καί ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι αὐτός δέν ἀντίκειται στίς διατάξεις τοῦ παρόντος.

”Αρθρο 41

”Εφεση Ἐκκλησιαστικοῦ Εἰσαγγελέως

1. Έφέσεις, κατά ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων ὁποιουδήποτε Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, δέν ἐπιτρέπονται. Σέ δλως ἔξαιρετικές περιπτώσεις, δύναται νά παρασχεθεῖ ἄδεια ἀπό τήν Ιερά Σύνοδο στόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα νά ἀσκήσει ἔφεση, βάσει τεκμηριωμένης καί πλήρως αἰτιολογημένης εἰσηγήσεώς του, πρός τήν Ιερά Σύνοδο, πού πρέπει νά ὑποβληθεῖ ἐντός δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Τό ἴδιο ισχύει καί γιά ἔφεσεις πρός αὐξηση τῆς ποινῆς πού ἐπιβλήθηκε.

2. Στίς ὀντωτέρω περιπτώσεις, ὁ Ἐκκλησιαστικός Εἰσαγγελεύς ἀσκεῖ τήν ἔφεση ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, πού ἔχει ἐκδώσει τήν ἀπόφαση, ἐπισυνάπτοντας τήν ἄδεια τῆς Ιερᾶς Συνόδου. Τό Δικαστήριο ἀποστέλλει ἐπικυρωμένο ἀντίγραφο τῆς ἔφεσεως, μαζί μέ τήν ἄδεια τῆς Ιερᾶς Συνόδου καί τό σύνολο τῆς δικογραφίας, στό ὀρμόδιο γιά ἐκδίκαση τῆς ἔφεσεως Δικαστήριο. Ό Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, μόλις παραλάβει τήν ἔφεση, τήν ἄδεια τῆς Ιερᾶς Συνόδου καί τό σύνολο τῆς δικογραφίας, ὥριζει, μέσα σέ δέκα ἡμέρες, δικάσιμη πρός ἐκδίκασή της, κοινοποιώντας αὐτή στόν ἔφεσίβλητο καί στούς λοιπούς διαδίκους.

”Αρθρο 42

”Εφεση καταδικασθέντος

1. Ό καταδικασθείς ἀπό Ἐπισκοπικό Δικαστήριο, ἢ πρωτόδικα ἀπό τό Πενταμελές Συνοδικό Δικαστήριο, δικαιοῦται νά ἐφεσιβάλει τήν ἀπόφαση, προσβάλλοντας αὐτήν, ώς πρός τήν ἐνοχή του καί/ἢ τήν ποινή πού ἔπι-βλήθηκε.

2. Η ἐφεση κατατίθεται στό Δικαστήριο, πού ἔξεδωσε τήν ἐφεσιβαλλόμενη ἀπόφαση, καί ἐπικυρωμένο ἀντίγραφό της, μαζί μέ τή δικογραφία, ὑποβάλλεται στό ἀρμόδιο γιά ἐκδίκαση της Δικαστήριο, μαζί μέ αἴτηση ὁρισμοῦ δικασίμου.

3. Η ἐφεση ἀσκεῖται μέσα σέ δεκαπέντε ἡμέρες, ἀπό τήν κοινοποίηση τῆς ἀποφάσεως στόν κατηγορούμενο. Ἐάν, λόγω ἀνωτέρας βίας, ὁ καταδικασθείς δέν μπόρεσε νά ἀσκήσει ἐμπρόθεσμα τήν ἐφεση, μπορεῖ, μέσα σέ ἑπτά ἡμέρες, ἀφότου ἔπαυσαν νά ὑπάρχουν οἱ λόγοι τῆς ἀνωτέρας βίας, νά ζητήσει ἀπό τό ἀρμόδιο γιά τήν ἐκδίκαση τῆς ἐφεσεως Δικαστήριο ἄδεια νά τήν ἀσκήσει. Ἐάν τό ἀρμόδιο Δικαστήριο κρίνει βάσιμη τήν αἴτηση, παρέχει τήν ἄδεια ἀσκήσεως τῆς ἐφεσεως. Ἐάν, κατά τήν κρίση του, δέν ὑφίσταντο λόγοι ἀνωτέρας βίας, ἀπορρίπτει τήν αἴτηση.

4. Στό ἐφετήριο ἔγγραφο πρέπει νά ἀναφέρονται ἀναλυτικά οἱ λόγοι τῆς ἐφεσεως, οἱ όποιοι πλήττουν τήν πρωτόδικη καταδικαστική ἀπόφαση.

”Αρθρο 43

Διαδικασία ἐκδικάσεως ἐφέσεως

”Η κατ’ ἐφεση δίκη χωρεῖ σέ δύο στάδια:

1. Τό ἀρμόδιο πρός ἐκδίκαση τῆς ἐφεσεως Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο:

α) τάσσει προθεσμία μέχρι δέκα ἡμερῶν:

i) στόν ἐφεσείοντα, γιά ὑποβολή ὑπομνήματος, πού θά ἐμπεριέχει ἀναλυτικά τούς λόγους ἐφεσεως. Τό ὑπόμνημα αὐτό, μαζί μέ τό ἐφετήριο ἔγγραφο, κοινοποιεῖται, μέσα σέ πέντε ἡμέρες, ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Δικαστηρίου στόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα καί στόν τυχόν παθόντα.

ii) στόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα καί στόν τυχόν παθόντα γιά γραπτή ἀντίκρουση τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἐκκαλοῦντος.

6) δόριζει τή διεξαγωγή τῆς δίκης ἐντός δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀφότου παρῆλθαν οἱ ἀνωτέρω προθεσμίες.

2. Κατά τήν ἡμέρα ἐκδικάσεως τῆς ἐφεσεως, ό Πρόεδρος τοῦ Δικαστη-

ρίου καλεῖ τὸν ἐκκαλοῦντα νά ἐκθέσει τούς λόγους τῆς ἐφέσεως καί νά σχολιάσει τό τυχόν ὑποβληθέν ὑπόμνημα τοῦ ἐφεσιβλήτου. Στή συνέχεια, δίδει τό λόγο στόν ἐφεσίβλητο, γιά νά ἀπαντήσει στούς ἰσχυρισμούς τοῦ ἐκκαλοῦντος. Στό στάδιο αὐτό τῆς δίκης, ὁ Πρόεδρος, ἢ, μέ ἄδεια τοῦ Προέδρου, ὅποιοδήποτε μέλος τοῦ Δικαστηρίου, δύναται νά ὑποβάλει διευκρινιστικές ἐρωτήσεις πρός ὅποιονδήποτε διάδικο. ”Επειτα, τό Δικαστήριο δύναται νά προθεῖ στήν ἐξέταση τῶν μαρτύρων καί νά ἐπανεξετάσει τίς μαρτυρίες τους καί κάθε ἄλλο ἀποδεικτικό μέσο.

3. ‘Η κατ’ ἔφεση δίκη διεξάγεται στή βάση τῶν πρακτικῶν τῆς πρωτόδικης διαδικασίας. Στήν κατ’ ἔφεση διαδικασία δέν ἐπιτρέπεται εἰσαγωγή νέας μαρτυρίας, ἐκτός κατόπιν ἄδειας τοῦ Δικαστηρίου καί ἐάν ὑπάρχει σοδαρός λόγος συμφέροντος ἀνευρέσεως τῆς οὐσιαστικῆς ἀλήθειας.

4. “Οταν περατωθεῖ ἡ ἐνώπιόν του ἀκροαματική διαδικασία τῆς ἐφέσεως, τό Δικαστήριο δύναται:

- α) Νά ἀπορρίψει τήν ἔφεση, κρίνοντας ἀβάσιμους τούς λόγους της, καί νά ἐπικυρώσει τήν πρωτόδικη ἀπόφαση.
- β) Νά ἀποδεχθεῖ τήν ἔφεση τοῦ καταδικασθέντος καί νά τόν ἀπαλλάξει.
- γ) Νά ἀποδεχθεῖ τήν ἔφεση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Εἰσαγγελέως κατά ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως καί νά καταδικάσει τόν πρωτοδίκως ἀθωθέντα.
- δ) Νά ἀποδεχθεῖ τήν ἔφεση τοῦ καταδικασθέντος ἐν μέρει καί νά ἀντικαταστήσει τήν ποινή, πού εἶχε ἐπιβληθεῖ, μέ ἄλλη ἡπιότερη.
- ε) Νά ἀποδεχθεῖ τήν ἔφεση, κατά ποινῆς, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Εἰσαγγελέως καί νά ἀντικαταστήσει τήν ποινή, πού εἶχε ἐπιβληθεῖ, μέ ἄλλη αὐστηρότερη.
- ζ) Νά ἀποδεχθεῖ τήν ἔφεση τοῦ καταδικασθέντος, σέ σχέση μόνο μέ τήν ποινή, καί νά ἀκυρώσει τήν ποινή, πού εἶχε ἐπιβληθεῖ, ἢ νά τήν ἀντικαταστήσει μέ ἄλλη ἡπιότερη.

”Αρθρο 44

‘Η ἀπόφαση

‘Η ἀπόφαση ἀπαγγέλλεται στήν αἴθουσα τοῦ Δικαστηρίου. ‘Ο ἐκκαλῶν καί ὁ ἐφεσίβλητος δικαιοῦνται νά παρίστανται, πρός τοῦτο δέ εἰδοποιοῦνται ἔγκαιρα ἀπό τό γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου. Μετά τήν ἀπαγγελία τῆς ἀποφάσεως, ὁ γραμματέας τοῦ δικαστηρίου παραδίδει ἐπικυρωμένο ἀντίγραφο στόν καθένα ἀπό τούς διαδίκους.

**”Αρθρο 45
Δεδικασμένο**

1. Κατά προσώπου, πού τελεσίδικα ἀθωώθηκε, ἢ καταδικάσθηκε, δέν δύναται νά ἀσκηθεῖ ἐκ νέου ποινική δίωξη γιά τήν ἴδια πράξη, ἔστω καί ἐάν προσδοθεῖ σ' αὐτή διάφορος χαρακτηρισμός, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 47 μέχρι 52.

2. ’Εάν, παρά τήν ἀνωτέρω ἀπαγόρευση, ἀσκηθεῖ ποινική δίωξη, αὐτή κηρύσσεται ἀπαράδεκτη ἀπό τήν Ἀνακριτική Ἐπιτροπή, ἢ τό Δικαστήριο, λόγω δεδικασμένου.

**”Αρθρο 46
’Αναστολή ποινῆς**

Οἱ ποινές τῆς καθαιρέσεως καί τοῦ μεγάλου ἀφορισμοῦ ἀναστέλλονται, ἐφόσον διαρκεῖ ἡ προθεσμία ἐφέσεως, σέ περίπτωση δέ ἐμπρόθεσμης ἀσκήσεως ἐφέσεως, μέχρις ἐκδόσεως τῆς τελικῆς ἀποφάσεως ἐπί τῆς ἐφέσεως.

Γ'. ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

"Αρθρο 47

Διαταγή ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας

Ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας ὑποθέσεως, πού ἐκδικάσθηκε τελεσίδικα, μπορεῖ νά διαταχθεῖ μόνο ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, μέ αἴτηση εἴτε τοῦ καταδικασθέντος, εἴτε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Εἰσαγγελέως, καί μόνο γιά ἔναν ἀπό τοὺς κατωτέρω ἀναγραφόμενους λόγους, οἱ ὅποιοι καί πρέπει νά τεκμηριώνονται ἐπαρκῶς στήν αἴτηση. Ή ἐκδίκαση παραπέμπεται στό Δικαστήριο, πού εἶχε ἐκδικάσει πρωτόδικα τήν ὑπόθεση. Προκειμένου περί τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, τοῦτο λειτουργεῖ μέ διαφορετική σύνθεση, κατ' ἀνάλογη ἐφαρμογή τῶν ὅσων προβλέπονται γιά ἐξαίρεση δικαστῶν. Στήν περίπτωση αὐτήν, τήν κλήρωση ἐνεργεῖ ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεύς.

"Αρθρο 48

Λόγοι ἐπαναλήψεως

Ἡ διαδικασία δύναται νά ἐπαναληφθεῖ:

- α) Ἐφόσον ἔχουν ἐκδοθεῖ ἐμφανῶς ἀντιφατικές, περί τά πράγματα, ἀποφάσεις ἀπό διαφορετικά ἐκκλησιαστικά δικαιοδοτικά ὅργανα, ή ἀπό ἐκκλησιαστικό καί πολιτειακό δικαιοδοτικό ὅργανο.
- β) Ἐφόσον ἔχουν προκύψει νέα στοιχεῖα, ή ἀνάγκη νέας ἐκτιμήσεως στοιχείων, ἀπό τά ὅποια πιθανολογεῖται ίσχυρά ή μή ἐνοχή τοῦ καταδικασθέντος, ή ή τέλεση ἐλαφρότερου ἀδικήματος.
- γ) Ἐφόσον ίσχυρῶς πιθανολογεῖται ὅτι ἄσκησαν οὐσιώδη ἐπιρροή στήν καταδίκη ψευδεῖς καταθέσεις, ή πλαστά, νοθευμένα, ή ἀλλοιωμένα ἀποδεικτικά στοιχεῖα.
- δ) Ἐφόσον προέκυψε οὐσιώδης παράβαση καθήκοντος δικαστῆ, σέ σχέση μέ συγκεκριμένη δίκη, ή ὅποια ἔχει βεβαιωθεῖ, ή ίσχυρῶς πιθανολογήθηκε, κατόπιν δικαστικῆς ἐξετάσεως, ἐνώπιον ἐκκλησιαστικῆς, ή πολιτειακῆς, δικαστικῆς ἀρχῆς, ἔστω καί ἐάν αὐτή δέν ἀπέληξε σέ καταδίκη τοῦ δικαστῆ.

"Αρθρο 49

Αἴτηση ἐπαναλήψεως

1. Ἡ αἴτηση ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας δύναται νά ὑποβληθεῖ ἀπό τόν καταδικασθέντα, τόν Ἐκκλησιαστικό Εἰσαγγελέα τοῦ Δικαστηρίου,

πού είχε έκδικάσει τήν ύπόθεση, καί τόν ἐπιχώριο Ἀρχιερέα. Ἡ αἴτηση αὐτῇ μπορεῖ νά ύποβληθεῖ, μετά τό θάνατο τοῦ καταδικασθέντος, ἀπό τή σύζυγό του καί τούς ἔξ αἵματος συγγενεῖς του, μέχρι καί τοῦ δεύτερου βαθμοῦ.

2. Ἡ αἴτηση ύποβάλλεται στό Δικαστήριο, πού είχε έκδώσει τήν ἀπόφαση.

3. Ἡ αἴτηση πρέπει νά ἀναφέρει τούς λόγους, γιά τούς ὁποίους ζητεῖται ἡ ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας, καί τά στοιχεῖα, τά ὁποῖα τούς τεκμηριώνουν.

4. Ἐάν ἡ αἴτηση δέν περιέχει τά ἀνωτέρω στοιχεῖα, ἀπορρίπτεται ἀπό τό Δικαστήριο, χωρίς κλήση τῶν διαδίκων, ὡς τύποις ἀπαράδεκτη.

”Αρθρο 50

‘Αρμόδιο Δικαστήριο

‘Αρμόδιο, γιά τήν ἐκδίκαση τῆς αἰτήσεως ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, είναι τό Δικαστήριο, πού είχε έκδώσει τήν ἀπόφαση.

”Αρθρο 51

Διαδικασία ἐκδικάσεως

1. Ἡ διαδικασία χωρεῖ, ὅπως κάθε ἐπ’ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, χωρίς συμμετοχή τῶν δικαστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν μετάσχει στή σύνθεση τοῦ Δικαστηρίου, πού είχε έκδικάσει τήν ύπόθεση, ἐάν οἱ λόγοι, τούς ὁποίους ἐπικαλεῖται ὁ αἰτῶν, ἀναφέρονται σέ ἐκ προθέσεως παράβαση καθήκοντος τῶν δικαστῶν, πού εἶχαν συμπράξει στήν ἔκδοση τῆς ἀποφάσεως. Οἱ δικαστές, πού δέν μποροῦν κατά τά ἀνωτέρω νά μετέχουν στή σύνθεση τοῦ Δικαστηρίου, ἀντικαθίστανται, κατά τή σειρά δρισμοῦ τους, ἀπό τούς ἀναπληρωτές καί, ἐάν δέν ύπάρχουν ἀναπληρωτές, ἀπό μέλη Δικαστηρίων ὄμόρων Ἐπαρχιῶν, τά ὁποῖα κληρώνονται ἀπό τριπλάσιο τοῦ ἀπαιτούμενου πρός ἀναπλήρωση ὀριθμό μελῶν. Ἡ κλήρωση διενεργεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Δικαστηρίου.

2. Ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας δέν δύναται νά καταστήσει χειρότερη τή θέση τοῦ καταδικασθέντος.

3. Ἐάν τό Δικαστήριο πεισθεῖ, γιά τό, κατά νόμο καί/ἢ ούσία, βάσιμο τῆς αἰτήσεως, ἔξαφανίζει τήν προσβαλλόμενη ἀπόφαση καί ἐκδικάζει ἐκ νέου τήν ύπόθεση, ἄλλως ἀπορρίπτει τήν αἴτηση.

4. Ἡ ὀνωτέρω ἀπόφαση ύπόκειται στό ἔνδικο μέσο τῆς ἐφέσεως, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Παραρτήματος.

”Αρθρο 52

’Αποκατάσταση

‘Η Ιερά Σύνοδος μπορεῖ σέ κάθε περίπτωση καταδίκης, γιά μή κωλυτικό της ίεροσύνης ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα καί κατ’ ἐλεύθερη κρίση καί ἐκτίμηση, νά ἄρει τήν ποινή, πού εἶχε ἐπιβληθεῖ, ḥ τίς συνέπειές της, σέ περίπτωση εἰλικρινοῦς καί ἔμπρακτης μετάνοιας τοῦ καταδικασθέντος. Τά ἀνωτέρω ἰσχύουν ἴδιως ἐπί καταδίκης γιά ἀδίκημα περί τήν πίστη, ḥ τήν κανονική τάξη καί τήν ἐκκλησιαστική πειθαρχία.

”Αρθρο 53

Δημοσιότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς δίκης

“Ολες οι δικαστικές διαδικασίες, μέ βάση τόν Καταστατικό Χάρτη, διεξάγονται χωρίς τήν παρουσία ἀκροατηρίου.

”Αρθρο 54

’Ακροτελεύτια διάταξη

“Οπου δέν προβλέπεται κάτι είδικά στό παρόν, ἰσχύουν, κατ’ ἀναλογία, οι ρυθμίσεις τῆς ποινικῆς δικονομίας τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

"Αρθρο 1

Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο

1. Λειτουργεῖ ὡς αὐτοτελές νομικό πρόσωπο, ὑπό τήν ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο, μέ εδρα στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή.

2. Τό Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο, ὡς νομικό πρόσωπο, διοικεῖται ἀπό πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, τό ὅποιο ἀπαρτίζεται ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο, ὡς Πρόεδρο, τόν Ἡγούμενο Κύκκου, ὡς Ἀντιπρόεδρο, δύο ἐπαρχιούχους Ἀρχιερεῖς καὶ ἔναν Ἡγούμενο Σταυροπηγιακῆς Μονῆς, πού ὁρίζονται ἐκ περιτροπῆς ὀνά διετία, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο. Στίς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχουν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ὁ διευθυντής τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ, ἐάν κληθεῖ, ὁ νομικός σύμβουλος τοῦ Ταμείου. Τό Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο ἐκπροσωπεῖται, ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ στίς συναλλαγές μέ τρίτους, ἀπό τόν Πρόεδρό του, ἢ ἔνα ἀπό τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ τό διευθυντή, δεόντως ἐξουσιοδοτουμένους ἀπό τόν Πρόεδρο.

3. Στό Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο ὑπηρετεῖ προσωπικό, τό ὅποιο διορίζεται ἀπό τό Διοικητικό Συμβούλιο, ὑπό τή διεύθυνση τοῦ διευθυντῆ τοῦ Ταμείου, πού διορίζεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.

"Αρθρο 2

Ἀρμοδιότητες τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου

Τό Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο:

- α) Ἀναλαμβάνει τή μισθοδοσία τῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, μέ βάση τόν Κανονισμό τοῦ Φορέα Μισθοδοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, ὁ ὅποιος ψηφίζεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.
- β) Συντηρεῖ τά ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα τῆς Ἐκκλησίας.
- γ) Καλύπτει τούς μισθούς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Τμήματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ τίς δαπάνες του.

- δ) Καλύπτει τίς δαπάνες ἐκδόσεως τοῦ ἑτήσιου 'Εορτολογίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τοῦ ἐπίσημου δελτίου Αὔτῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας» καί τίς λοιπές ἐκδοτικές δαπάνες τῆς Ἐκκλησίας.
- ε) Καταβάλλει τίς δαπάνες, γιά τίς διάφορες ἀποστολές τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, γιά τό Γραφεῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στούς Εὐρωπαϊκούς Θεσμούς καί γιά ἄλλους συναφεῖς σκοπούς.
- ζ) Καταβάλλει όποιεσδήποτε ἄλλες δαπάνες, τίς όποιες τυχόν θά προσδιορίσει ἡ Ἱερά Σύνοδος.
- η) Ἐκπληρώνει όποιοδήποτε ἄλλο συναφές ἔργο, τό όποιο τυχόν θά ἀναθέσει σ' αὐτό ἡ Ἱερά Σύνοδος.

"Αρθρο 3

Πόροι τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου

1. Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι:

- α) Οἱ εἰδικές εἰσφορές τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπαρχιῶν, τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, τῶν Ἐπαρχιακῶν Μονῶν καί τῶν Ἐνοριῶν, πού ἀποβλέπουν στή μισθοδοσία τοῦ κλήρου.
 - β) Ποσοστό ἐπί τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπαρχιῶν, τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, τῶν Ἐπαρχιακῶν Μονῶν καί τῶν Ἐνοριῶν.
 - γ) "Εσοδα ἀπό ἐπενδύσεις κινητῶν καί ἀκίνητων ἀξιῶν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.
 - δ) Πάσης φύσεως εἰσφορές, δωρεές κ.τ.λ. ἐκ μέρους τρίτων.
2. Ὁ τρόπος καθορισμοῦ τῶν εἰδικῶν εἰσφορῶν τῆς παρ. 1, ἐδ. α, καὶ τοῦ ποσοστοῦ ἐπί τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς παρ. 1, ἐδ. β, ρυθμίζεται ἀπό εἰδικό κανονισμό, τόν όποιο ψηφίζει ἡ Ἱερά Σύνοδος.

"Αρθρο 4

Οἰκονομικός ἔλεγχος

Οἰκονομικός ἔλεγχος τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀσκεῖται ἀπό ἀνεξάρτητο ἐγκεκριμένο ἔλεγκτικό Οἶκο, πού ὁρίζεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.

”Αρθρο 5

Φορέας Μισθοδοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου

1. Συστήνεται, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, Φορέας Μισθοδοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, τοῦ ὅποίου τά ἔσοδα προέρχονται ἀπό ἐπενδύσεις, πού γίνονται ὑστερα ἀπό προικοδότηση καὶ χορηγίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, τῶν Ἐνοριακῶν Μονῶν, τῶν Ἐνοριῶν καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν Ὀργανισμῶν.
2. Ὁ Φορέας λειτουργεῖ βάσει κανονισμοῦ, πού ψηφίζεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο.
3. Ἡ διεύθυνση, ἡ διαχείριση καὶ ἡ διοίκηση, γενικά, τοῦ Φορέα ἀναλαμβάνονται ἀπό τό Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο.

”Αρθρο 6

Ἐλεγκτικό Τμῆμα

’Από τήν Ἱερά Συνόδο, καί μέ ἔδρα στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή, λειτουργεῖ Ἐλεγκτικό Τμῆμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, μέ σκοπό:

- α) Τόν οἰκονομικό καὶ διαχειριστικό ἔλεγχο τῆς περιουσίας καί τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν.
- β) Τή μελέτη τῶν οἰκονομικῶν θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.
- γ) Τήν παροχή συμβουλῶν, σέ σχέση πρός τίς οἰκονομικές δραστηριότητες τῶν ἐπί μέρους ἐκκλησιαστικῶν Ὀργανισμῶν.
- δ) Τήν ἐκπλήρωση ὁποιουδήποτε ἄλλου συναφοῦς ἔργου, τό ὁποῖο τυχόν θά ἀναθέσει σ' αὐτό ἡ Ἱερά Σύνοδος.

”Αρθρο 7

Ἀρμοδιότητες τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Τμήματος

Τό Ἐλεγκτικό Τμῆμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου:

1. Πέρα ἀπό τά ἀναφερόμενα στό ἄρθρο 6, μπορεῖ νά διενεργεῖ ἔλεγχο σέ οἰκονομικές δραστηριότητες τῶν Ἐνοριῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Μονῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων καὶ Ὀργανισμῶν (περιλαμβανομένων ἔταιρειῶν μέ, ἡ χωρίς, νομική προσωπικότητα), στούς ὅποίους μετέχουν, μέ ποσοστό πέραν τοῦ πενήντα τοῖς ἑκατό, νομικά πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα.

2. Είναι ύπεύθυνο νά έτοιμάζει συστήματα έσωτερικού έλέγχου καί δικλίδες άσφαλείας καί νά τά άποστέλλει στήν Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου, τίς Αρχιερατικές Έπαρχιες, τίς Σταυροπηγιακές Μονές, τίς Έπαρχιακές Μονές καί τίς Ένορίες, οί όποιες έχουν τήν εύθυνη νά τά ύλοποιήσουν, μέ σκοπό τή δημιουργία κλίματος άσφαλειας γιά τήν οίκονομική διαχείριση.

3. Είναι ύπεύθυνο νά έτοιμάζει καί νά παρουσιάζει, σέ κάθε Έπαρχιά καί Σταυροπηγιακή Μονή, έτήσια οίκονομική έκθεση, ἐπί τῆς οίκονομικῆς καταστάσεώς τους, καί νά προβαίνει στίς ἐνδεδειγμένες παρατηρήσεις καί είσηγήσεις.

4. Είναι ύπεύθυνο νά έτοιμάζει καί νά παρουσιάζει στήν Ιερά Σύνοδο έτήσια οίκονομική έκθεση, ἐπί τῆς οίκονομικῆς καταστάσεως τῶν Έπαρχιῶν καί τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, μέ τίς ἐνδεδειγμένες παρατηρήσεις καί είσηγήσεις. Ή έκθεση ὑποβάλλεται, μέ τίς λογιστικές καταστάσεις τῶν Έπαρχιῶν καί τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, πρός έγκριση ἀπό τήν Ιερά Σύνοδο.

”Αρθρο 8

Τό Ελεγκτικό Τμῆμα ἀναλαμβάνει τήν ὄργάνωση καί διεξαγωγή τῶν ἐκλογῶν τοῦ Αρχιεπισκόπου καί τῶν Μητροπολιτῶν, μετά ἀπό ἀνάθεση ἀπό τόν Τοποτηρητή τῆς χηρεύοντας Αρχιερατικῆς Έπαρχίας.

”Αρθρο 9

Προσωπικό τοῦ Ελεγκτικοῦ Τμήματος

1. Τό προσωπικό τοῦ Ελεγκτικοῦ Τμήματος ἀποτελεῖται ἀπό ἓνα διευθυντή, ὁ όποιος μπορεῖ νά είναι καί ὁ διευθυντής τοῦ Κεντρικοῦ Εκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἀπό ἐλεγκτές καί βοηθητικό προσωπικό. Ο ἀριθμός τῶν ἐλεγκτῶν καί τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καθορίζεται ἀπό τήν Ιερά Σύνοδο.

2. Τό προσωπικό τοῦ Ελεγκτικοῦ Τμήματος διορίζει ἡ Ιερά Σύνοδος, ἀπό μέλη τῆς Εκκλησίας τῆς Κύπρου, μέ οίκονομική καί λογιστική κατάρτιση. Τά μέλη τοῦ προσωπικοῦ έχουν μονιμότητα θέσεως. Παύονται μέ ἀπόφαση τῆς Ιερᾶς Συνόδου γιά ἀνεπάρκεια, ἀμέλεια, ἔλλειψη ἐχεμύθειας, πλημμελή ἐκπλήρωση καθηκόντων, ἢ διαγωγή ἀνάρμοστη πρός τήν ἰδιότητά τους.

”Αρθρο 10
Θρονικά Ταμεῖα

Σέ κάθε Ἐπαρχία ύπάρχει Θρονικό Ταμεῖο, τοῦ ὁποίου πρόσοδοι εἶναι:

- α) Τά εἰσοδήματα ἀπό τὴν κινητή καὶ τὴν ἀκίνητη περιουσία τῆς Ἐπαρχίας.
- β) Τά θρονικά δικαιώματα ἀπό τίς Ἐνορίες καὶ τίς Μονές, τά ὁποῖα καθορίζονται κάθε φορά μέ βάση πλαίσιο, τό ὁποῖο ὅριζεται μέ κανονισμό, πού ἐκδίδεται ἀπό τὴν Ιερά Σύνοδο.
- γ) Δωρεές, κληρονομίες καὶ κληροδοτήματα.
- δ) Πάσης φύσεως τέλη καὶ δικαιώματα.
- ε) Δικαιώματα ἐπί τῶν ληξιαρχικῶν καὶ ἐπιθεβαιωτικῶν πράξεων.

”Αρθρο 11

’Από τά Θρονικά Ταμεῖα καλύπτονται:

- α) Οἱ ἀπολαβές τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐπαρχίας.
- β) Ἡ συντήρηση τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τοῦ προσωπικοῦ, πού διαμένει στήν Ἐπισκοπή, ὡς καὶ πάσης φύσεως ἔξοδα φιλοξενίας.
- γ) Ἡ συντήρηση τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Γραφείου, τῆς Ἐπισκοπικῆς κατοικίας καὶ τῶν λοιπῶν οἰκημάτων.
- δ) Τά ὄδοιπορικά τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐπαρχίας.
- ε) Οἱ δαπάνες γιά ἐπιδιόρθωση, βελτίωση καὶ αὔξηση τῆς περιουσίας τῆς Ἐπαρχίας.
- ζ) Οἱ εἰσφορές πρός τό Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο, σύμφωνα μέ τὴν πρόθλεψη τοῦ ἀρθρου 3, παρ. 1, ἐδ. α καὶ 6.
- η) Οἱ ἐλεημοσύνες, οἱ συνδρομές σέ φιλανθρωπικά καὶ ἐκπαιδευτικά καθιδρύματα καὶ οἱ συνδρομές γιά ἐθνικές ἀνάγκες.
- θ) Ὁ ἐμπλουτισμός τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ σκευοφυλακίου τοῦ Θρόνου.
- ι) Ἡ παροχή ύποτροφιῶν.
- ια) ”Αλλες δαπάνες, σχετικές μέ τό ἔργο τῆς Ἐπαρχίας, τίς ὁποῖες τυχόν θεωροῦν ἀναγκαῖες ἡ Θρονική Ἐπιτροπή ἢ ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεύς.

”Αρθρο 12
’Ενοριακά Ταμεῖα

Πρόσοδοι τοῦ ’Ενοριακοῦ Ταμείου είναι:

- α) Τά εἰσοδήματα ἀπό τήν κινητή καί ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ναοῦ.
- β) Τό προϊόν τῶν πωλουμένων κεριῶν.
- γ) Οἱ εἰσπράξεις τῶν δίσκων.
- δ) Τά δικαιώματα ἀπό τίς ιεροτελεστίες καί ἐκδόσεις πιστοποιητικῶν.
- ε) Δωρεές, κληρονομίες καί κληροδοτήματα.

”Αρθρο 13

’Από τά ’Ενοριακά Ταμεῖα καλύπτονται:

- α) Οἱ εἰσφορές πρός τήν ’Επαρχία, γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς της.
 - β) Ἡ μισθοδοσία τῶν ψαλτῶν καί τῶν νεωκόρων.
 - γ) Ἡ δαπάνη, γιά τή συντήρηση καί τή διατήρηση σέ εὐπρεπή κατάσταση τοῦ Ναοῦ, ἢ τῶν Ναῶν, τῆς ’Ενορίας.
 - δ) Ἡ δαπάνη γιά τήν προμήθεια τῶν ύλικῶν γιά τή θεία λατρεία, καθώς καί τῶν ιερῶν ὄμφιων, βιβλίων καί σκευῶν.
 - ε) Οἱ ἐλεημοσύνες καί οἱ συνδρομές σέ φιλανθρωπικά καί ἐκπαιδευτικά καθιδρύματα.
 - ζ) Οἱ φόροι.
 - η) Οἱ δαπάνες γιά τή βελτίωση καί ἐπιδιόρθωση τῆς κινητῆς καί ἀκίνητης περιουσίας.
 - θ) Οἱ εἰσφορές πρός τό Κεντρικό ’Εκκλησιαστικό Ταμεῖο, σύμφωνα μέ τήν πρόσθλεψη τοῦ ἀρθρου 3, παρ. 1, ἐδ. α καί 6.
2. ”Ολες οἱ ἀνωτέρω δαπάνες κάθε ’Ενοριακοῦ Ταμείου πρέπει νά γίνονται σύμφωνα μέ τόν προϋπολογισμό, πού ἐγκρίνεται ἀπό τόν οἰκεῖο ’Αρχιερέα, κατά τήν ἔναρξη τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Γιά κάθε δαπάνη, ἐκτός τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρέπει νά ζητεῖται ἐκ τῶν προτέρων εἰδική ἔγκριση ἀπό τόν οἰκεῖο ’Αρχιερέα.

”Αρθρο 14
Κοιμητηριακοί Ναοί

’Η διαχείριση τῶν Ναῶν τῶν Κοιμητηρίων, τόσο τῶν ἐξαρτωμένων ἀπό

Ἐνορία, ὅσο καί τῶν ἀνηκόντων σέ Κοινότητα, στήν ὅποια ὑπάρχουν πολλές Ἐνορίες, διέπεται ἀπό τίς διατάξεις περί Ἐνοριακῶν Ταμείων. Ἡ διοίκησή τους, στή μὲν πρώτη περίπτωση, γίνεται ἀπό τήν Ἐνοριακή Ἐπιτροπή τῆς Ἐνορίας, ἀπ’ ὅπου ἔξαρτῶνται, στή δέ δεύτερη περίπτωση, ἀπό Ἐπιτροπή, πού ἀποτελεῖται ἀπό ἕναν Πρόεδρο, διοριζόμενο ἀπό τὸν οἰκεῖο Ἀρχιερέα, καί τέσσερα μέλη, πού ἐκλέγονται ἀπό τίς Ἐνοριακές Ἐπιτροπές τῶν Ἐνοριῶν, στίς ὅποιες ὑπάγεται τὸ Κοιμητήριο, καί ἐγκρίνονται ἀπό τὸν οἰκεῖο Ἀρχιερέα.

”Αρθρο 15

Μονές τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τοῦ Ἅγίου Γεωργίου Κοντοῦ

1. Ἡ Ἱερά Μονή Ἀποστόλου Ἀνδρέου διοικεῖται ἀπό ἐνοριακό Συμβούλιο, ἐκλεγόμενο ἀπό τοὺς κατοίκους τῆς κοινότητας Ριζοκαρπάσου, ὑπό τήν προεδρία τοῦ οἰκείου Ἐπίσκοπου, σύμφωνα μέ εἰδικούς κανονισμούς.

Ἡ διαχείριση τῆς Μονῆς διέπεται ἀπό τίς διατάξεις περί Ἐνοριακῶν Ταμείων. Τά εἰσοδήματά της διατίθενται σύμφωνα μέ τὸν Καταστατικό Χάρτη καὶ τὸν εἰδικό σκοπό, γιά τὸν ὅποιο ἐκχωρήθηκε ἡ διοίκησή της στήν ἀνωτέρῳ κοινότητα. Ἐάν ὁ σκοπός ἐκλείψῃ, ὁ οἰκεῖος Ἐπίσκοπος, σέ συνεννόηση μέ τήν ἀνωτέρῳ κοινότητα, θά ὀρίσει ἄλλο σκοπό, γιά τὸν ὅποιο θά διατίθενται τά εἰσοδήματά της. Σέ περίπτωση διαφωνίας μεταξύ τῆς κοινότητας καὶ τοῦ Ἐπίσκοπου, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

Σέ περίπτωση ἐπανδρώσεως τῆς Μονῆς, αὐτή θά διοικεῖται ἀπό τὸν Ἡγούμενο καὶ τό Ἡγουμενοσυμβούλιό της, κατά τά γενικῶς ἴσχυοντα.

2. Ἡ Ἱερά Μονή Ἅγιου Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ τελεῖ ὑπό τή δικαιοδοσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κιτίου καὶ διοικεῖται ἀπό Διαχειριστική Ἐπιτροπή, πού ὀρίζεται ἀπό τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη καὶ εύρισκεται ὑπό τήν ἀμεση ἐποπτεία του, μέ τήρηση κατά τά λοιπά ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη.

”Αρθρο 16

Διαχείριση τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας

Πρόσοδοι τῶν Μονῶν εἶναι:

- α) Τά εἰσοδήματα ἀπό τήν κινητή καὶ ἀκίνητη περιουσία τους.
- β) Τό προϊόν ἀπό τά κυτία, τήν πώληση κεριοῦ καὶ ἀφιερωμάτων τῶν Ναῶν τῆς Μονῆς.

- γ) Τά είσοδήματα ἀπό τά ἐργόχειρα τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς.
- δ) Δωρεές, κληρονομίες καί κληροδοτήματα πρός αὐτήν.
- ε) Οἱ περιουσίες, πού περιέρχονται στή Μονή ἀπό τούς ἀδελφούς αὐτῆς.

”Αρθρο 17

Οἱ δαπάνες κάθε Μονῆς καλύπτουν:

- α) Τά δικαιώματα, πού καταβάλλονται στό Θρόνο.
- β) Τή συντήρηση καί διατήρηση τῶν Ναῶν τῆς Μονῆς καί τῶν μετοχίων της.
- γ) Τήν ἐπιδιόρθωση καί καλή διατήρηση τῶν οἰκημάτων τῆς Μονῆς καί τῶν μετοχίων της.
- δ) Τή συντήρηση τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς καί τῶν δοκίμων.
- ε) Τή μισθοδοσία τοῦ τυχόν ἀπασχολουμένου προσωπικοῦ.
- ζ) Τήν παροχή φιλοξενίας στούς προσκυνητές τῆς Μονῆς.
- η) Τήν ύποστήριξη τῆς Παιδείας.
- θ) Τή δαπάνη γιά βελτίωση τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῆς Μονῆς.
- ι) Τή δαπάνη γιά τυχόν εἰδικούς σκοπούς, γιά τούς ὅποιους προνοεῖ σχετικός κανονισμός, ἢ γιά ἔξυπηρέτηση ἄλλου σκοποῦ, ὕστερα ἀπό ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
- ια) Τή δαπάνη γιά μόρφωση ἀδελφῶν, ἢ ύποτρόφων, τῆς Μονῆς.
- ιβ) Τούς φόρους.
- ιγ) Τίς εἰσφορές πρός τό Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο, σύμφωνα μέ τήν πρόβλεψη τοῦ ἄρθρου 3, παρ. 1, ἐδ. α καί 6.

”Αρθρο 18

**Γενικές διατάξεις, πού ἀφοροῦν στή διαχείριση
τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας**

Τό οἰκονομικό ἔτος ἀρχίζει γιά ὅλες τίς ἐκκλησιαστικές διαχειρίσεις τήν 1η Ἰανουαρίου καί λήγει τήν 31η Δεκεμβρίου.

”Αρθρο 19

Ἡ διαχείριση τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων καὶ Ὁργανισμῶν γίνεται μέ βάση ἑτήσιο προϋπολογισμό, ὁ ὅποιος συντάσσεται ἀπό τή διαχειριστική ἐπιτροπή καί ὑποβάλλεται, τό ἀργότερο μέχρι τή 15η Δεκεμβρίου τοῦ προηγούμενου ἔτους, στό πρόσωπο, ἢ στον Ὁργανισμό, πού ἔχει τήν ἀρμοδιότητα τῆς ἐγκρίσεως του, ὅπως προβλέπεται κατωτέρω. Σέ περίπτωση μή ἐμπρόθεσμης ὑποβολῆς προϋπολογισμοῦ, αὐτόν καταρτίζει τό πρόσωπο, ἢ τό ὄργανο, πού ἔχει τήν ἀρμοδιότητα ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

”Αρθρο 20

Τήν ἐγκριση τῶν προϋπολογισμῶν ἔχει, τόσο ἐπί τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ τῶν Ναῶν τῶν Μονῶν, τῶν ὅποιων ἡ διοίκηση ἐκχωρήθηκε σέ κοινότητα, ὅσο καὶ ἐπί τῶν Ἐπαρχιακῶν Μονῶν καὶ Ιδρυμάτων, πού ἔξαρτωνται ἀπό Θρόνο, ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερεύς.

Τήν κατάρτιση τῶν προϋπολογισμῶν τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν ἔχει τό Ἡγουμενούσυμβούλιο καὶ τήν ἐγκριση ἡ Ἀδελφότητα.

Τήν ἐγκριση τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ Θρόνου ἔχει ἡ Θρονική Ἐπιτροπή.

Τήν ἐγκριση τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἔχει τό Πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο.

”Αρθρο 21

Μέχρι τέλους Ἰανουαρίου ἔκάστου ἔτους, τό ὄρμόδιο γιά τήν ἐγκριση πρόσωπο, ἢ σῶμα, ὀφείλει νά ἀποφασίσει περί τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους. Ἐάν παραλείψει νά πράξει αὐτό ἐντός τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὁ ὑποβληθείς προϋπολογισμός θεωρεῖται ἐγκεκριμένος.

”Αρθρο 22

Διαχειριστικό σῶμα, πού δέν ὑποβάλλει ἐμπρόθεσμα τόν προϋπολογισμό στό ἀρμόδιο πρόσες ἐγκριση πρόσωπο, ἢ ὄργανο, ἐάν, καί μετά ἔγγραφη ὑπόμνηση, δέν ὑποβάλλει αὐτόν ἐντός δεκαπέντε ἡμερῶν, μπορεῖ, ὕστερα ἀπό ἀκρόαση, νά παυθεῖ ἀπό τόν Ἀρχιερέα, εἴτε ώς σύνολο, εἴτε ώς πρός τά ὑπεύθυνα γιά τήν παράλειψη μέλη. Ἡ ἀντικατάσταση, ἢ ἡ συμπλήρωση, τῶν μελῶν γίνεται ὅσο τό δυνατό ταχύτερα, ὅπως προβλέπεται στόν Καταστατικό Χάρτη.

"Αρθρο 23

Κάθε διαχειριστικό σῶμα ὀφείλει νά ἀποστέλλει στό Ἐλεγκτικό Τμῆμα τῆς Ἑκκλησίας τῆς Κύπρου ἀντίγραφο τοῦ προϋπολογισμοῦ, μετά τήν ἔγκρισή του, καί μέχρι τή 15η Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους.

"Αρθρο 24

Οὐδεμία ἀκίνητη ἐκκλησιαστική περιουσία ἐκμισθώνεται γιά χρονική περίοδο πού ὑπερβαίνει τά τέσσερα ἔτη, χωρίς τήν ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Γιά ἐκμισθωση κάτω τῶν τεσσάρων ἔτῶν, ἀρκεῖ ἡ ἔγκριση τοῦ οίκείου Ἀρχιερέως, ἐπί δέ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς.

"Αρθρο 25

Ἄπαραίτητος ὄρος ἐκμισθώσεως ἀκινήτου εἶναι ἡ παροχή ἀξιόχρεης ἐγγυήσεως γιά τήν ἀκριβῆ τήρηση ἀπό τό μισθωτή ὅλων τῶν ὄρων τῆς μισθώσεως.

"Αρθρο 26

Ἡ ἀκίνητη ἐκκλησιαστική περιουσία ἐπιτρέπεται νά ἐκποιηθεῖ μόνο μέ σκοπό ἀντικαταστάσεως ἀπό ἄλλη, περισσότερο προσοδοφόρα, ἢ εὐχερέστερης διαχειρίσεως, ἢ γιά τήν κάλυψη ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν, οἱ ὁποῖες δέν μποροῦν νά ἀντιμετωπισθοῦν μέ ἄλλα εἰσοδήματα.

Γιά τήν ἐκποίηση, ἢ ἀνταλλαγή, ἀκίνητης περιουσίας ἐνοριακῶν Ναῶν, ἢ ἐνοριακῶν Μονῶν, ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκριση τοῦ οίκείου Ἀρχιερέως.

Γιά τήν ἐκποίηση, ἢ ἀνταλλαγή, ἀκίνητης περιουσίας Ἀρχιερατικῶν Ἐπαρχιῶν, ἢ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μόνο μέ τίς ὕδιες διατυπώσεις μπορεῖ ἡ ἀκίνητη ἐκκλησιαστική περιουσία νά γίνει ἀντικείμενο ὑποθήκης.

"Αρθρο 27

Σύναψη, ἢ ἐγγύηση, δανείου, ἢ ἀνάληψη ὁποιασδήποτε ἄλλης σοβαρῆς οἰκονομικῆς ὑποχρεώσεως ἀπό Ἀρχιερατική Ἐπαρχία, ἢ Μονή, ἢ Ἐνορία, ἢ ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα, ἐπιτρέπεται μόνο γιά ἀντιμετώπιση ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν καί οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἑκκλησίας.

Γιά τή σύναψη, ήτοντας ἐγγύηση, δανείου, ήτοντας ἀνάληψη ὅποιασδήποτε ἄλλης σοβαρῆς οἰκονομικῆς ὑποχρεώσεως ἀπό Ἐνορίες, ήτοντας ἐνοριακές Μονές, ἀπαιτεῖται ήτοντας ἔγκριση τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

Γιά τή σύναψη, ήτοντας ἐγγύηση, δανείου, ήτοντας ἀνάληψη ὅποιασδήποτε ἄλλης σοβαρῆς οἰκονομικῆς ὑποχρεώσεως ἀπό τίς Ἀρχιερατικές Ἐπαρχίες, ήτοντας Σταυροπηγιακές Μονές, ήτοντας ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα, ἀπαιτεῖται ήτοντας ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

”Αρθρο 28

Ἀπαγορεύεται ήτοντας παροχή δανείου, ἀπό ὅποιοιδήποτε διαχειριστικό σῶμα ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, σέτοντας καί σέτοντας μήτοντας ἐκκλησιαστικούς Ὀργανισμούς.

”Αρθρο 29

Διατηρεῖται ήτοντας συσταθεῖσα, μέτοποφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Τριμελής Συνοδική Ἐπιτροπή Διαχειρίσεως Ἀκινήτων. Η Ἱερά Σύνοδος μπορεῖ, κατά τήν κρίση της, νά τροποποιήσει τήν ἀνωτέρω ἀπόφαση, ήτοντας ρυθμίζει διαφορετικά τά σχετικά θέματα.

”Αρθρο 30

Γιά τήν ἀγορά ἀκίνητης περιουσίας ἀπό ἐνοριακές Μονές, ήτοντας Ἐνορίες, ἀπαιτεῖται ήτοντας ἔγκριση τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

Γιά τήν ἀγορά ἀκίνητης περιουσίας ἀπό Ἀρχιερατικές Ἐπαρχίες, ήτοντας Σταυροπηγιακές Μονές, ἀπαιτεῖται ήτοντας ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

”Αρθρο 31

Ὀποιαδήποτε δαπάνη γιά ἀνέγερση καί ἐπισκευή κτιρίων καί ἀνοικοδόμηση, ήτοντας ἐπισκευή, Ναῶν μπορεῖ νά γίνει μόνο μέτοντας τήν ἔγκριση τοῦ προσώπου, ήτοντας ὀργάνου, πούτοντας ἔχει τήν ἀρμοδιότητα ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

”Αρθρο 32

Γιά τήν ἔγερση ἀγωγῆς ἐκ μέρους ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, καθώς καί γιά τήν ἀσκηση ἀνταγωγῆς, ήτοντας ὅποιοιουδήποτε ἐνδίκου μέσου, ήτοντας τήν κατάρτιση συμβιβασμοῦ, ἀπαιτεῖται ἔγκριση τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

”Αρθρο 33

Ἐάν Ἐνοριακή Ἐπιτροπή παραλείπει νά εἰσπράξει, ή νά ἐξασφαλίσει, τά δόφειλόμενα πρός τήν Ἐνορία, ἢ ὀλιγωρεῖ γιά τήν προστασία συμφερόντων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἐνορίας, δικαιοῦται ὁ Ἀρχιερεύς νά λάβει ὀποιαδήποτε δικαστικά, ἢ ἄλλα, μέτρα, πού κρίνει κατάλληλα πρός τό σκοπό αὐτό.

”Αρθρο 34

Μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ρυθμίζεται ἐκάστοτε τό μέγιστο ὑψος εἰσφορῶν, ἢ δωρεῶν, στίς ὁποῖες οἱ Ἐπαρχίες, ἢ οἱ Μονές, μποροῦν νά προβαίνουν πρός ἀσκηση κοινωνικῆς διακονίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β' ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ	3
Α'. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	11
"Αρθρο 1	11
'Η Ἐκκλησία τῆς Κύπρου	11
"Αρθρο 2	11
Οἱ Ἐπαρχίες	11
"Αρθρο 3	12
'Ιερά Σύνοδος	12
"Αρθρο 4	12
Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου	12
"Αρθρο 5	13
Λειτουργία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου	13
"Αρθρο 6	13
Γραμματεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου	13
"Αρθρο 7	14
Ἀρμοδιότητες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου	14
"Αρθρο 8	15
Τερατική Σχολή	15
"Αρθρο 9	15
Ἐπίσημο Δελτίο «Ἀπόστολος Βαρνάβας»	15
"Αρθρο 10	15
Σφραγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου	15
"Αρθρο 11	16
Συνοδικές Ἐπιτροπές	16
"Αρθρο 12	16
Ο Ἀρχιεπίσκοπος	16

”Αρθρο 13	17
’Επαρχιοῦχοι ’Αρχιερεῖς	17
”Αρθρο 14	18
Παραμονή στό Θρόνο	18
”Αρθρο 15	19
”Αρθρο 16	19
Σφραγίδα ’Επαρχίας	19
”Αρθρο 17	20
Μή ’Επαρχιοῦχοι ’Αρχιερεῖς	20
”Αρθρο 18	20
’Απουσία ’Αρχιερέως	20
Β'. ΕΚΛΟΓΗ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ	21
”Αρθρο 19	21
’Εκλογή ’Αρχιεπισκόπου	21
”Αρθρο 20	21
”Αρθρο 21	21
”Αρθρο 22	22
”Αρθρο 23	22
”Αρθρο 24	23
”Αρθρο 25	24
’Εκλογή Μητροπολιτῶν	24
”Αρθρο 26	24
”Αρθρο 27	24
”Αρθρο 28	24
”Αρθρο 29	24
’Εκλογή ’Επισκόπων	24
”Αρθρο 30	25
Προσόντα τῶν πρός ἀρχιερατεία ἐκλογήμων	25
Γ'. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ	26
”Αρθρο 31	26
’Εκπροσώπηση τῆς ’Επαρχίας	26

”Αρθρο 32	26
Πρωτοσύγκελλος - ’Αρχιερατικοί ’Επίτροποι	
- ‘Υπηρεσιακή στελέχωση τῶν ’Επαρχιῶν	26
”Αρθρο 33	26
”Αρθρο 34	27
”Αρθρο 35	27
Θρονικές ’Επιτροπές	27
”Αρθρο 36	28
’Εκλογή λαϊκῶν μελῶν	28
”Αρθρο 37	28
”Αρθρο 38	28
”Αρθρο 39	29
Πλήρωση κενῆς θέσεως	29
”Αρθρο 40	29
Λειτουργία τῆς Θρονικῆς ’Επιτροπῆς	29
”Αρθρο 41	29
”Εκπτωση ’Επιτρόπου	29
”Αρθρο 42	30
’Αρμοδιότητες τῆς Θρονικῆς ’Επιτροπῆς	30
”Αρθρο 43	30
Θρονικά Ταμεία	30
”Αρθρο 44	30
Συμβουλευτικό Οἰκονομικό Σῶμα	30
Δ'. ΕΝΟΠΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ	31
”Αρθρο 45	31
’Ενορίες	31
”Αρθρο 46	31
Ναοί	31
”Αρθρο 47	33
’Εφημέριοι	33
”Αρθρο 48	35
Μισθοδοσία Κληρικῶν	35

”Αρθρο 49	36
Ψάλτες, Νεωκόροι καί λοιπή διακονία στό Ναό	36
”Αρθρο 50	37
”Αρθρο 51	37
”Αρθρο 52	37
’Ενοριακές Ἐπιτροπές	37
”Αρθρο 53	37
’Έκλογή μελῶν τῆς ’Ενοριακῆς Ἐπιτροπῆς	37
”Αρθρο 54	38
”Αρθρο 55	38
”Αρθρο 56	38
”Αρθρο 57	39
”Αρθρο 58	39
”Αρθρο 59	39
Πλήρωση κενῆς θέσεως	39
”Αρθρο 60	40
Λειτουργία τῆς ’Ενοριακῆς Ἐπιτροπῆς	40
”Αρθρο 61	40
Παύση ’Ενοριακοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ ’Ενοριακῆς Ἐπιτροπῆς	40
”Αρθρο 62	40
Καθήκοντα τῆς ’Ενοριακῆς Ἐπιτροπῆς	40
”Αρθρο 63	41
’Ενοριακά Ταμεῖα	41
”Αρθρο 64	41
”Εγκριση πράξεων ’Ενοριακῆς Ἐπιτροπῆς	41
Ε'. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΟΝΩΝ	42
”Αρθρο 65	42
Μονές	42
”Αρθρο 66	44
Μοναχοί	44
”Αρθρο 67	45
’Ο Ἡγούμενος	45

”Αρθρο 68	47
Τό Ήγουμενοσύμβούλιο	47
”Αρθρο 69	47
Πειθαρχικά ”Οργανα	47
”Αρθρο 70	48
Μοναστηριακή Περιουσία	48
ζ'. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ	49
”Αρθρο 71	49
Σύσταση Ίδρυμάτων	49
”Αρθρο 72	49
Διοίκηση Ίδρυμάτων	49
”Αρθρο 73	49
”Αρθρο 74	49
Μοναστηριακά Ίδρυματα	49
”Αρθρο 75	50
Έκπροσώπηση Ίδρυμάτων	50
”Αρθρο 76	50
Διάλυση Ίδρυματος	50
”Αρθρο 77	50
Ζ'. Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	51
”Αρθρο 78	51
Γενικές διατάξεις	51
”Αρθρο 79	51
Τά Δικαιοδοτικά ”Οργανα	51
”Αρθρο 80	53
Προσωρινή ἀργία	53
”Αρθρο 81	53
”Εκκλητο	53
”Αρθρο 82	54
’Ανασταλτικό ἀποτέλεσμα	54

Η'. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ	55
"Αρθρο 83	55
Σύσταση Γάμου	55
"Αρθρο 84	55
Κωλύματα Γάμου	55
"Αρθρο 85	56
Γάμοι μεδ' Ἐτεροδόξων	56
"Αρθρο 86	57
"Ακυροί καί ἀκυρώσιμοι γάμοι	57
"Αρθρο 87	57
'Απόπειρα συνδιαλλαγῆς	57
"Αρθρο 88	58
Πνευματική Λύση	58
"Αρθρο 89	60
'Ανασύσταση Γάμου	60
"Αρθρο 90	60
"Ασκηση οίκονομίας	60
Θ'. ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	61
"Αρθρο 91	61
"Αρθρο 92	61
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'	62
ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΝΟΡΙΩΝ, ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ	
ΜΟΝΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ	62
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'	70
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ	70
Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	70
"Αρθρο 1	70
'Η ἐκκλησιαστικῶς ἀξιόποινη πράξη	70
"Αρθρο 2	70
Τό ἄδικο τῆς πράξεως	70

”Αρθρο 3	70
”Αρση τοῦ ἀδίκου	70
”Αρθρο 4	71
Προσταγή	71
”Αρθρο 5	71
Κατάσταση ἀνάγκης	71
”Αρθρο 6	71
Τό καταλογιστό τῆς πράξεως	71
”Αρθρο 7	72
Δόλος καί πραγματική πλάνη	72
”Αρθρο 8	72
Λόγοι ἄρσεως τοῦ ἀρχικοῦ καταλογισμοῦ	72
”Αρθρο 9	72
’Απόπειρα	72
”Αρθρο 10	73
Συμμετοχή	73
”Αρθρο 11	74
Συρροή ἐκκλησιαστικῶν ἀδικημάτων καί τό κατ' ἔξακολούθηση ἐκκλησιαστικό ἀδίκημα	74
”Αρθρο 12	75
’Επιβολή καί ἐπιμέτρηση τῆς ποινῆς	75
II. ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ	76
A'. ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ	76
”Αρθρο 1	76
Κατά τόπο ἀρμοδιότητα	76
”Αρθρο 2	76
Καταγγελία	76
”Αρθρο 3	77
’Αποδεικτικά μέσα	77
”Αρθρο 4	77
’Αρχή τῆς ἡθικῆς ἀποδείξεως	77

”Αρθρο 5	77
Μή ἐξεταστέα πρόσωπα ώς μάρτυρες	77
”Αρθρο 6	78
Λόγοι ἀποκλεισμοῦ	78
”Αρθρο 7	78
Λόγοι ἐξαιρέσεως	78
”Αρθρο 8	79
Ἐφαρμογή τῶν λόγων ἀποκλεισμοῦ καί ἐξαιρέσεως	79
”Αρθρο 9	79
Ὑποβολή αἰτήσεως ἐξαιρέσεως	79
”Αρθρο 10	79
Ἐκδίκαση αἰτήσεως ἐξαιρέσεως	79
”Αρθρο 11	80
Ἀποσιώπηση λόγου ἀποκλεισμοῦ	80
”Αρθρο 12	80
Ἀνακριτική Ἐπιτροπή	80
”Αρθρο 13	81
Διερεύνηση πρός ἄσκηση ποινικῆς διώξεως	81
”Αρθρο 14	81
Ἀρμοδιότητες καί καθήκοντα τοῦ Ἀνακριτῆ	81
”Αρθρο 15	84
Ἀσκηση ποινικῆς διώξεως καί παραπομπή	84
”Αρθρο 16	84
Σύνταξη κατηγορητηρίου	84
”Αρθρο 17	84
Τό κατηγορητήριο	84
”Αρθρο 18	86
Συγκατηγορούμενοι	86
”Αρθρο 19	87
Καταχώριση κατηγορητηρίου	87
Β'. ΚΥΡΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ	88
”Αρθρο 20	88
Διαδικασία κατά τήν πρώτη δικάσιμη	88

”Αρθρο 21	88
Γενικές έξουσίες τοῦ Δικαστηρίου	88
”Αρθρο 22	89
Διαδικασία μετά ἀπό μεταβολή τοῦ κατηγορητηρίου	89
”Αρθρο 23	89
Παρουσία καὶ ἀποκλεισμός κατηγορουμένου	89
”Αρθρο 24	90
Μετάφραση μαρτυρίας	90
”Αρθρο 25	90
’Απαγγελία τοῦ κατηγορητηρίου	90
”Αρθρο 26	90
Δικαιώματα τοῦ κατηγορουμένου	90
”Αρθρο 27	91
’Ενστάσεις τοῦ κατηγορουμένου	91
”Αρθρο 28	92
’Απολογία καὶ ὁμολογία στό Δικαστήριο	92
”Αρθρο 29	92
Κατηγορούμενος πάσχων ἐκ διανοητικῆς διαταραχῆς	92
”Αρθρο 30	93
’Απαγόρευση παρουσίας μαρτύρων	93
”Αρθρο 31	93
Τρόπος διεξαγωγῆς τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας	93
”Αρθρο 32	94
Ρύθμιση διαδικασίας σέ περίπτωση συγκατηγορουμένων	94
”Αρθρο 33	94
’Η ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου	94
”Αρθρο 34	95
Διάσταση μεταξύ τῶν γεγονότων, πού ἀποδείχθηκαν, καὶ αὐτῶν πού ἀναφέρονται στό κατηγορητήριο	95
”Αρθρο 35	95
Καταδίκη, χωρίς μεταβολή τοῦ κατηγορητηρίου, σέ περίπτωση διαστάσεως μεταξύ κατηγορητηρίου καὶ γεγονότων, πού ἀποδείχθηκαν	95

”Αρθρο 36	95
Προσθήκη κατηγορίας	95
”Αρθρο 37	96
Αύτοψία	96
”Αρθρο 38	96
’Απαγγελία ἀποφάσεως	96
”Αρθρο 39	97
Πρακτικά τῆς δίκης	97
”Αρθρο 40	97
Εὐχέρεια Δικαστηρίου πρός ρύθμιση τῆς διαδικασίας	97
”Αρθρο 41	97
”Εφεση Ἐκκλησιαστικοῦ Εἰσαγγελέως	97
”Αρθρο 42	98
”Εφεση καταδικασθέντος	98
”Αρθρο 43	98
Διαδικασία ἐκδικάσεως ἐφέσεως	98
”Αρθρο 44	99
Ἡ ἀπόφαση	99
”Αρθρο 45	100
Δεδικασμένο	100
”Αρθρο 46	100
’Αναστολή ποινῆς	100
Γ'. ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ	101
”Αρθρο 47	101
Διαταγή ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας	101
”Αρθρο 48	101
Λόγοι ἐπαναλήψεως	101
”Αρθρο 49	101
Αἴτηση ἐπαναλήψεως	101
”Αρθρο 50	102
’Αρμόδιο Δικαστήριο	102
”Αρθρο 51	102
Διαδικασία ἐκδικάσεως	102

”Αρθρο 52	103
’Αποκατάσταση	103
”Αρθρο 53	103
Δημοσιότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς δίκης	103
”Αρθρο 54	103
’Ακροτελεύτια διάταξη	103
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ'	104
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	104
”Αρθρο 1	104
Κεντρικό Ἐκκλησιαστικό Ταμεῖο	104
”Αρθρο 2	104
‘Αρμοδιότητες τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου	104
”Αρθρο 3	105
Πόροι τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου	105
”Αρθρο 4	105
Οἰκονομικός ἔλεγχος	105
”Αρθρο 5	106
Φορέας Μισθοδοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου	106
”Αρθρο 6	106
’Ελεγκτικό Τμῆμα	106
”Αρθρο 7	106
‘Αρμοδιότητες τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Τμήματος	106
”Αρθρο 8	107
”Αρθρο 9	107
Προσωπικό τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Τμήματος	107
”Αρθρο 10	108
Θρονικά Ταμεῖα	108
”Αρθρο 11	108
”Αρθρο 12	109
’Ενοριακά Ταμεῖα	109
”Αρθρο 13	109

”Αρθρο 14	109
Κοιμητηριακοί Ναοί	109
”Αρθρο 15	110
Μονές τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τοῦ Ἅγιου Γεωργίου Κοντοῦ	110
”Αρθρο 16	110
Διαχείριση τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας	110
”Αρθρο 17	111
”Αρθρο 18	111
Γενικές διατάξεις, πού ἀφοροῦν στή διαχείριση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας	111
”Αρθρο 19	112
”Αρθρο 20	112
”Αρθρο 21	112
”Αρθρο 22	112
”Αρθρο 23	113
”Αρθρο 24	113
”Αρθρο 25	113
”Αρθρο 26	113
”Αρθρο 27	113
”Αρθρο 28	114
”Αρθρο 29	114
”Αρθρο 30	114
”Αρθρο 31	114
”Αρθρο 32	114
”Αρθρο 33	115
”Αρθρο 34	115
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	116

